

I. Disposicions generals

BANC D'ESPANYA

14316 *CIRCULAR 3/2004, de 23 de juliol, a entitats de crèdit, per la qual s'amplia la relació de bancs multilaterals de desenvolupament que conté la Circular 5/1993, de 26 de març, sobre determinació i control dels recursos propis mínims de les entitats de crèdit. («BOE» 185, de 2-8-2004.)*

La Directiva 2004/69/CE de la Comissió, de 27 d'abril de 2004, modifica la Directiva 2000/12/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, pel que fa a la definició de «bancs multilaterals de desenvolupament» i inclou per primera vegada en la relació d'aquests l'Oficina Multilateral de Garantia d'Inversions, integrada en el grup del Banc Mundial.

Per la seva banda, la normativa espanyola, a l'article 3.1.II.a) de l'Ordre de 30 de desembre de 1992, sobre normes de solvència de les entitats de crèdit, preveu que «...el Banc d'Espanya ha d'actualitzar la relació dels bancs multilaterals de desenvolupament, quan sigui procedent en aplicació de normes comunitàries».

Alhora, s'aprofita aquesta circumstància per recollir la nova denominació del Banc Europeu de Reconstrucció i Desenvolupament, en substitució de Banc per a la Reconstrucció i Desenvolupament Europeu i del Fons per a la Reinstal·lació del Consell d'Europa, en comptes de Banc de Desenvolupament del Consell d'Europa.

En conseqüència, en ús de les facultats que té conferides en la matèria i d'acord amb el que estableix l'article 3 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, el Banc d'Espanya ha disposat:

Norma única. *Modificacions en el text de la Circular 5/1993, de 26 de març.*—S'introdueix la modificació següent a la Circular 5/1993, de 26 de març, sobre determinació i control dels recursos propis mínims de les entitats de crèdit:

El segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat II del punt 1 de la norma tretzena queda redactat de la manera següent:

«Tenen la consideració de bancs multilaterals de desenvolupament els següents: Banc Internacional per a la Reconstrucció i el Foment i la Corporació Financera Internacional, Banc Interamericana de Desenvolupament i la Corporació Interamericana d'Inversions, Banc Asiàtic de Desenvolupament, Banc Africà de Desenvolupament, Fons de Reinstal·lació del Consell d'Europa, Nordic Investment Bank, Banc de Desenvolupament del Carib, Banc Europeu de Reconstrucció i Desenvolupament, Fons Europeu d'Inversions i Oficina Multilateral de Garantia d'Inversions.»

Disposició final. *Entrada en vigor.*

Aquesta Circular entra en vigor el dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 23 de juliol de 2004.—El governador, Jaime Caruana Lacorte.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

14467 *REIAL DECRET 1775/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques. («BOE» 187, de 4-8-2004.)*

I

La disposició addicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va habilitar el Govern per elaborar el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2004, de 5 de març.

En relació amb aquest text refós, el Consell d'Estat, en sengles dictàmens de 16 d'octubre de 2003 i 26 de febrer de 2004, va observar que s'havia de procedir a refundre en un únic cos normatiu totes les disposicions reglamentàries vigents, i aprofitar l'ocasió per fer-hi únicament els ajustaments relatius a remissions i nova numeració d'articles.

Atenent l'observació de l'alt òrgan consultiu s'elabora aquest Reial decret, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb la finalitat de contribuir a la necessària claredat de les normes tributàries i a la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

II

El Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que ara es deroga, contenia les disposicions reglamentàries que desplegaven la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries.

Aquest Reial decret, des de la seva entrada en vigor, ha experimentat diverses modificacions, entre les quals es pot esmentar les introduïdes per les normes següents:

El Reial decret 1968/1999, de 23 de desembre, que va introduir modificacions que afecten, bàsicament, l'obligació de declarar, les retencions i els ingressos a compte sobre rendiments del treball i determinades obligacions de subministrament d'informació.

El Reial decret 1088/2000, de 9 de juny, que va modificar l'import de les retencions sobre determinats rendiments del capital immobiliari.

El Reial decret 1732/2000, de 20 d'octubre, que va introduir modificacions en matèria de retencions i ingressos a compte sobre rendiments del treball.

El Reial decret 579/2001, d'1 de juny, per incorporar, bàsicament, l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte respecte als rendiments del capital mobiliari procedents de la devolució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions i altres modificacions en el càlcul de les retencions o els ingressos a compte sobre rendiments del treball.

El Reial decret 594/2002, de 28 de juny, que va introduir modificacions en matèria d'exempcions, rendiments del treball i del capital mobiliari, deduccions, suspensió de l'ingrés del deute tributari, retencions i ingressos a compte sobre rendiments del treball.

Finalment, les modificacions incorporades pel Reial decret 27/2003, de 10 de gener, que desplegava per reglament les millores introduïdes per la Llei 46/2002, norma aquesta que va originar la reforma més substancial en el text de la Llei 40/1998 des que va entrar en vigor.

El Reial decret 27/2003 va desplegar per reglament les matèries següents: reducció per mobilitat geogràfica, plans de previsió assegurats, deducció per maternitat, obligacions de subministrament d'informació, regularització del lliurament d'opcions de compra sobre accions, procediment especial de retenció per a perceptors de prestacions passives i procediment per determinar les retencions sobre els rendiments del treball per canvi de residència, a la vegada que va adaptar el text reglamentari al text legal, amb la nova redacció dels preceptes corresponents.

III

En el Reial decret que ara s'aprova es fa una nova numeració dels articles del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques i s'hi introdueixen modificacions tècniques de referències efectuades en el text anterior a causa de l'aprovació recent d'algunes normes, com ara la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, el Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, o el Reial decret 1041/2003, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen determinats censos tributaris i es modifiquen altres normes relacionades amb la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques.

Així mateix, s'incorporen els nous supòsits que determinen l'obligació de declarar, en les condicions ja establertes per reglament, que afecten els contribuents que tinguin dret a deducció per compte estalvi-empresa o que realitzin aportacions a patrimoni protegits de les persones amb discapacitat o a plans de previsió assegurats.

S'inclou a l'article 46 del Reglament aprovat per aquest Reial decret la definició de descomptes ordinaris o comuns, que ha estat incorporada a la Llei de l'impost per la Llei 62/2003.

Es recullen les obligacions de retenir i ingressar a compte dels representants designats per les entitats asseguradores i per les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis, d'acord amb el que disposen

l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, respectivament.

Finalment, s'han convertit en euros els imports que encara figuraven en pessetes.

IV

Aquest Reial decret s'estructura en un article, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i una disposició final.

En virtut del seu article únic s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Les normes que conté aquest Reglament troben habilitació tant en les remissions específiques que efectua la Llei com en l'habilitació general que conté la disposició final segona de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La disposició addicional única disposa que les referències al Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, que es continguin en altres normes, s'entenen efectuades als articles corresponents al Reglament que s'aprova.

La disposició transitòria única estableix que fins a l'1 de setembre de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, manté la seva vigència l'article 12.1.e) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, tenint en compte el que disposa la disposició transitòria primera de la Llei esmentada.

La disposició derogatòria única recull les normes que es deroguen per integrar-se en el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques que s'aprova.

Finalment, la disposició final única regula l'entrada en vigor d'aquest Reial decret.

El text que s'aprova està compost per 110 articles, agrupats en sis títols, tres disposicions addicionals, cinc disposicions transitòries i una disposició final. Així mateix, inclou un índex del contingut, l'objecte del qual és facilitar la utilització de la norma pels seus destinataris mitjançant una ràpida localització i ubicació sistemàtica dels seus preceptes.

El títol I recull el desenvolupament de determinades rendes exemptes i de la imputació temporal dels rendiments d'activitats econòmiques.

El títol II regula la determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen i desenvolupa determinats aspectes dels rendiments del treball, del capital immobiliari i mobiliari, de les activitats econòmiques i dels guanys i pèrdues patrimonials, concreta les condicions que han de reunir determinats supòsits que no constitueixen retribució en espècie, així com les regles de valoració, i la base liquidable.

El títol III es dedica al desenvolupament de les deduccions de la quota per inversió en habitatge habitual i per rendes obtingudes a Ceuta i Melilla, així com la regularització en cas de pèrdua del dret a deduir.

El títol IV regula el procediment per practicar la deducció per maternitat i el seu pagament anticipat.

El títol V es destina a la gestió de l'impost i incorpora els nous supòsits que determinen l'obligació de declarar, que afecten els titulars de comptes d'estalvi-empresa i els qui facin aportacions a patrimoni protegits de les persones amb discapacitat i a plans de previsió assegurats.

Finalment, el títol VI regula els pagaments a compte.

Com a disposicions addicionals del Reglament s'incorporen les normes següents:

La disposició addicional tercera del Reglament sobre la responsabilitat civil i assegurança en la circulació de

vehicles de motor, aprovat pel Reial decret 7/2001, de 12 de gener, sobre l'exempció de les indemnitzacions per danys personals ocasionats amb motiu de la circulació de vehicles de motor, que s'incorpora com a addicional primera.

La disposició addicional segona del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, que s'inclou com a disposició addicional segona.

La disposició addicional única del Reial decret 27/2003, de 10 de gener, sobre obligacions d'informació als prenedors dels plans de previsió assegurats, que passa a ser la disposició addicional tercera.

Com a disposicions transitòries del Reglament s'incorporen les disposicions següents:

La disposició transitòria tercera del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, que s'inclou com a disposició transitòria primera.

La disposició transitòria primera del Reial decret 27/2003, de 10 de gener, sobre reinversió de beneficis extraordinaris, que s'inclou com a disposició transitòria segona.

La disposició transitòria única del Reial decret 594/2002, de 28 de juny, sobre regularització de deduccions per incompliment de requisits, que s'afegeix com a disposició transitòria tercera.

La disposició transitòria quarta del Reial decret 27/2003, de 10 de gener, sobre dividendes procedents de societats transparents, que s'incorpora com a disposició transitòria quarta.

Els apartats 5 i 6 de la disposició transitòria primera del Reial decret 2717/1998, de 18 de desembre, pel qual es regulen els pagaments a compte en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre la renda de no residents i es modifica el Reglament de l'impost sobre societats en matèria de retencions i ingressos a compte, que s'inclou com a disposició transitòria cinquena.

Finalment, la disposició final única autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries en desplegament del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 30 de juliol de 2004,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

S'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, que s'insereix a continuació.

Disposició addicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions al Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, s'entenen fetes als preceptes corresponents del Reglament que s'aprova per aquest Reial decret.

Disposició transitòria única. *Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

Fins a l'1 de setembre de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, conserven la

seva vigència els articles 12.1.e) i 52.3 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer. Així mateix, aquests preceptes són aplicables als procediments concursals que estiguin en tramitació en aquesta data.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Llevat del que disposa la disposició transitòria anterior, en entrar en vigor aquest Reial decret queden derogades, amb motiu de la seva integració en el Reglament que aprova, les normes següents:

1. El Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

2. La disposició addicional tercera del Reglament sobre la responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret 7/2001, de 12 de gener.

3. La disposició transitòria única del Reial decret 594/2002, de 28 de juny, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, en matèria d'exempcions, rendiments del treball i del capital mobiliari, deduccions, autoliquidació i retencions.

4. La disposició addicional única i les disposicions transitòries primera i quarta del Reial decret 27/2003, de 10 de gener, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», amb excepció dels articles 12.1.e) i 54.3 del Reglament, que ho fan el dia 1 de setembre de 2004, data d'entrada en vigor de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Palma de Mallorca, 30 de juliol de 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,

PEDRO SOLBES MIRA

REGLAMENT DE L'IMPOST SOBRE LA RENDA DE LES PERSONES FÍSQUES

ÍNDEX

Títol I. Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals.

Capítol I. Rendes exemptes.

Article 1. Indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador.

Article 2. Exempció de determinats premis literaris, artístics i científics.

Article 3. Exempció de les ajudes als esportistes d'alt nivell.

Article 4. Exempció de les gratificacions extraordinàries percebudes per la participació en missions de pau o humanitàries.

Article 5. Exempció dels rendiments percebuts per treballs realitzats a l'estranger.

Capítol II. Imputació temporal.

Article 6. Imputació temporal de rendiments.

Títol II. Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen.

Capítol I. Regles generals.

Article 7. Concepte de valors o participacions homogenis.

Capítol II. Definició i determinació de la renda gravable.

Secció 1a. Rendiments del treball.

Article 8. Dietes i assignacions per a despeses de locomoció i despeses normals de manutenció i estada.

Article 9. Despeses deduïbles per quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals.

Article 10. Aplicació de la reducció del 40 per cent a determinats rendiments del treball.

Article 11. Reduccions aplicables a determinats rendiments del treball.

Secció 2a. Rendiments del capital.

Subsecció 1a. Rendiments del capital immobiliari.

Article 12. Despeses deduïbles dels rendiments del capital immobiliari.

Article 13. Despeses d'amortització dels rendiments del capital immobiliari.

Article 14. Rendiments del capital immobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de forma fraccionada.

Subsecció 2a. Rendiments del capital mobiliari.

Article 15. Disposició parcial en contractes d'assegurança.

Article 16. Tribució de la rendibilitat obtinguda fins al moment de la constitució de les rendes diferides.

Article 17. Requisits exigibles a determinats contractes d'assegurança amb prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda.

Article 18. Despeses deduïbles en determinats rendiments del capital mobiliari.

Article 19. Reduccions aplicables als rendiments del capital mobiliari derivats de contractes d'assegurança.

Article 20. Rendiments del capital mobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de forma fraccionada.

Secció 3a. Rendiments d'activitats econòmiques.

Subsecció 1a. Normes generals.

Article 21. Elements patrimonials afectes a una activitat.

Article 22. Valors d'afectació i desafectació.

Article 23. Atribució de rendes.

Article 24. Rendiments d'activitats econòmiques obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de forma fraccionada.

Article 25. Mètodes de determinació de rendiments d'activitats econòmiques.

Subsecció 2a. Estimació directa simplificada.

Article 26. Àmbit d'aplicació del mètode d'estimació directa simplificada.

Article 27. Renúncia i exclusió al mètode d'estimació directa simplificada.

Article 28. Determinació del rendiment net en el mètode d'estimació directa simplificada.

Article 29. Entitats en règim d'atribució.

Subsecció 3a. Estimació objectiva.

Article 30. Àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva.

Article 31. Renúncia al mètode d'estimació objectiva.

Article 32. Exclusió del mètode d'estimació objectiva.

Article 33. Incompatibilitat de l'estimació objectiva amb l'estimació directa.

Article 34. Coordinació del mètode d'estimació objectiva amb l'impost sobre el valor afegit i l'impost general indirecte canari.

Article 35. Determinació del rendiment net en el mètode d'estimació objectiva.

Article 36. Activitats independents.

Article 37. Entitats en règim d'atribució.

Secció 4a. Guanys i pèrdues patrimonials.

Article 38. Determinació del valor d'adquisició.

Article 39. Exempció per reinversió en habitatge habitual.

Article 40. Reducció de guanys patrimonials per a determinats elements patrimonials afectes.

Capítol III. Rendes en espècie.

Article 41. Lliurament d'accions a treballadors.

Article 42. Despeses d'estudi per a la capacitat o el reciclatge del personal que no constitueixen retribució en espècie.

Article 43. Despeses per menjadors d'empresa que no constitueixen retribució en espècie.

Article 44. Despeses per assegurances de malaltia que no constitueixen retribució en espècie.

Article 45. Drets de fundadors de societats.

Article 46. Preu ofert.

Capítol IV. Base liquidable.

Article 47. Reducció per mobilitat geogràfica.

Article 48. Reducció per cura de fills.

Article 49. Plans de previsió assegurats.

Article 50. Termini de presentació de les declaracions complementàries en la disposició de drets consolidats de mutualitats de previsió social.

Article 51. Excessos d'aportacions a plans de pensions, plans de previsió assegurats i mutualitats de previsió social.

Article 52. Acreditació del nombre de socis, patrimoni i percentatge màxim de participació en institucions d'inversió col·lectiva.

Títol III. Deduccions de la quota.

Capítol I. Deducció per inversió en habitatge habitual.

Article 53. Concepte d'habitatge habitual.

Article 54. Adquisició i rehabilitació de l'habitatge habitual.

Article 55. Condicions de finançament de l'habitatge habitual per a l'aplicació dels percentatges de deducció incrementats.

Article 56. Comptes habitatge.

Article 57. Obres d'adequació de l'habitatge habitual per minusvàlids.

Capítol II. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

Article 58. Rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

Capítol III. Pèrdua del dret a deduir.

Article 59. Pèrdua del dret a deduir.

Títol IV. Deducció per maternitat.

Article 60. Procediment per a la pràctica de la deducció per maternitat i el seu pagament anticipat.

Títol V. Gestió de l'impost.**Capítol I. Obligació de declarar.**

Article 61. Obligació de declarar.

Article 62. Autoliquidació i ingrès.

Article 63. Fraccionament en els supòsits de mort i de pèrdua de la residència a Espanya.

Article 64. Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.

Article 65. Devolucions d'ofici.

Article 66. Col·laboració externa en la presentació i gestió de declaracions i comunicacions.

Capítol II. Obligacions formals, comptables i registrals.

Article 67. Obligacions formals, comptables i registrals.

Article 68. Altres obligacions formals d'informació.

Article 69. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

Capítol III. Acreditació de la condició de discapacitat.

Article 70. Acreditació de la condició de discapacitat i de la necessitat d'ajuda d'una altra persona o de l'existència de dificultats de mobilitat.

Capítol IV. Declaracions complementàries.

Article 71. Termini de presentació de declaracions complementàries.

Títol VI. Pagaments a compte.**Capítol I. Retencions i ingressos a compte. Normes generals.**

Article 72. Obligació de practicar retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 73. Rendes subjectes a retenció o ingrès a compte.

Article 74. Obligats a retenir o ingressar a compte.

Article 75. Import de la retenció o ingrès a compte.

Article 76. Naixement de l'obligació de retenir o d'ingressar a compte.

Article 77. Imputació temporal de les retencions o els ingressos a compte.

Capítol II. Càlcul de les retencions.**Secció 1a. Rendiments del treball.**

Article 78. Import de les retencions sobre rendiments del treball.

Article 79. Límit quantitatiu exclouent de l'obligació de retenir.

Article 80. Procediment general per determinar l'import de la retenció.

Article 81. Procediment especial per determinar el tipus de retenció aplicable a contribuents perceptors de prestacions passives.

Article 82. Base per calcular el tipus de retenció.

Article 83. Quota de retenció.

Article 84. Tipus de retenció.

Article 85. Regularització del tipus de retenció.

Article 86. Comunicació de dades del perceptor de rendes del treball al seu pagador.

Article 87. Procediment especial per determinar les retencions i els ingressos a compte sobre els rendiments del treball en el supòsit de canvi de residència.

Secció 2a. Rendiments del capital mobiliari.

Article 88. Import de les retencions sobre rendiments del capital mobiliari.

Article 89. Concepte i classificació d'actius financers.

Article 90. Requisits fiscals per a la transmissió, el reemborsament i l'amortització d'actius financers.

Article 91. Base de retenció sobre els rendiments del capital mobiliari.

Article 92. Naixement de l'obligació de retenir i d'ingressar a compte sobre els rendiments del capital mobiliari.

Secció 3a. Rendiments d'activitats econòmiques.

Article 93. Import de les retencions sobre rendiments d'activitats econòmiques.

Secció 4a. Guanys patrimonials.

Article 94. Import de les retencions sobre guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.

Article 95. Base de retenció sobre els guanys patrimonials derivats de transmissions o els reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.

Article 96. Naixement de l'obligació de retenir.

Article 97. Import de les retencions sobre premis.

Secció 5a. Altres rendes.

Article 98. Import de les retencions sobre arrendaments i subarrendaments d'immobles.

Article 99. Import de les retencions sobre drets d'imatge i altres rendes.

Capítol III. Ingressos a compte.

Article 100. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie del treball.

Article 101. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie del capital mobiliari.

Article 102. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie d'activitats econòmiques.

Article 103. Ingressos a compte sobre premis.

Article 104. Ingrès a compte sobre altres rendes.

Article 105. Ingrès a compte sobre drets d'imatge.

Capítol IV. Obligacions del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.

Article 106. Obligacions formals del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.

Capítol V. Pagaments fraccionats.

Article 107. Obligats al pagament fraccionat.

Article 108. Import del fraccionament.

Article 109. Declaració i ingrès.

Article 110. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Disposicions addicionals.

Disposició addicional primera. Exempció de les indemnitzacions per danys personals.

Disposició addicional segona. Acords previs de valoració de les retribucions en espècie del treball personal als efectes de la determinació del corresponent ingrès a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Disposició addicional tercera. Informació als prenedors dels plans de previsió assegurats.

Disposicions transitòries.

Disposició transitòria primera. Transmissions d'elements patrimonials afectes realitzades abans de l'1 de gener de 1998.

Disposició transitòria segona. Reinversió de beneficis extraordinaris.

Disposició transitòria tercera. Regularització de deduccions per incompliment de requisits.

Disposició transitòria quarta. Dividends procedents de societats transparents.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de retencions sobre els rendiments del capital mobiliari i sobre guanys patrimonials.

Disposició final.

Disposició final única. Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.

TÍTOL I

Subjecció a l'impost: aspectes materials, personals i temporals

CAPÍTOL I

Rendes exemptes

Article 1. *Indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador.*

El gaudi de l'exempció que preveu l'article 7.e) de la Llei de l'impost queda condicionat a la desvinculació real efectiva del treballador amb l'empresa. Llevat que hi hagi una prova en contra, es presumeix que no hi ha la desvinculació quan en els tres anys següents a l'acomiadament o cessament el treballador torni a prestar serveis a la mateixa empresa o a una altra empresa vinculada a aquella en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, sempre que en el cas en què la vinculació es defineixi en funció de la relació societat, la participació sigui igual o superior al 25 per cent, o al 5 per cent si es tracta de valors negociats en mercats secundaris oficials de valors espanyols.

Article 2. *Exempció de determinats premis literaris, artístics i científics.*

1. Als efectes de l'exempció que preveu l'article 7.l) de la Llei de l'impost, té la consideració de premi literari, artístic o científic rellevant la concessió de béns o drets a una o diverses persones, sense contraprestació, en recompensa o reconeixement al valor d'obres literàries, artístiques o científiques, així com el mèrit de la seva activitat o tasca, en general, en aquestes matèries.

2.1r El concedent del premi no pot realitzar l'explotació econòmica de l'obra o obres premiades o estar interessat en aquesta explotació.

En particular, el premi no pot implicar ni exigir la cessió o limitació dels drets de propietat sobre aquelles, inclosos els derivats de la propietat intel·lectual o industrial.

No es considera incomplert aquest requisit per la mera divulgació pública de l'obra, sense finalitat lucrativa i per un període de temps no superior a sis mesos.

2n En tot cas, el premi s'ha de concedir respecte d'obres executades o activitats exercides anteriorment a la seva convocatòria.

No tenen la consideració de premis exempts les beques, les ajudes i, en general, les quantitats destinades al finançament previ o simultani d'obres o treballs relatius a les matèries esmentades a l'apartat 1 anterior.

3r La convocatòria ha de reunir els requisits següents:

- Tenir caràcter nacional o internacional.
- No establir cap limitació respecte als concursants per raons alienes a la mateixa essència del premi.

c) Que el seu anunci es faci públic en el «Butlletí Oficial de l'Estat» o de la comunitat autònoma i, almenys, en un diari de gran circulació nacional.

Els premis que siguin convocats a l'estranger o per organitzacions internacionals només han de complir el requisit que preveu la lletra b) anterior per accedir a l'exempció.

4t L'exempció l'ha de declarar l'òrgan competent de l'Administració tributària, d'acord amb el procediment que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda.

La declaració anterior ha de ser sol·licitada, amb aportació de la documentació pertinent, per:

- La persona o entitat que convoca el premi, amb caràcter general.
- La persona premiada, quan es tracti de premis convocats a l'estranger o per organitzacions internacionals.

La sol·licitud s'ha d'efectuar amb caràcter previ a la concessió del premi o, en el supòsit de la lletra b) anterior, abans de l'inici del període reglamentari de declaració de l'exercici en què s'hagi obtingut.

Per a la resolució de l'expedient es pot sol·licitar informe del departament ministerial competent per raó de la matèria o, si s'escau, de l'òrgan corresponent de les comunitats autònomes.

La declaració té validesa per a successives convocatòries sempre que no es modifiquin els termes de la que va motivar l'expedient.

3. Quan l'Administració tributària hagi declarat l'exempció del premi, les persones a què es refereix la lletra a) del número 4t de l'apartat anterior estan obligades a comunicar a l'Administració tributària, dins del mes següent al de concessió, la data d'aquesta, el premi concedit i les dades identificadores dels qui hagin resultat beneficiats per aquests.

Article 3. *Exempció de les ajudes als esportistes d'alt nivell.*

Als efectes del que preveu l'article 7.m) de la Llei de l'impost, estan exemptes, amb el límit de 30.050,61 euros anuals, les ajudes econòmiques de formació i tecnificació esportiva, que compleixin els requisits següents:

a) Que els seus beneficiaris tinguin reconeguda la condició d'esportistes d'alt nivell, d'acord amb el que preveu el Reial decret 1467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

b) Que siguin finançades, directament o indirectament, pel Consell Superior d'Esports, per l'Associació d'Esports Olímpics, pel Comitè Olímpic Espanyol o pel Comitè Paralímpic Espanyol.

Article 4. *Exempció de les gratificacions extraordinàries percebudes per la participació en missions de pau o humanitàries.*

Als efectes del que preveu l'article 7.o) de la Llei de l'impost, estan exemptes les quantitats satisfetes per l'Estat espanyol als membres de missions internacionals de pau o humanitàries pels motius següents:

a) Les gratificacions extraordinàries de qualsevol naturalesa que responguin a l'exercici de la missió internacional de pau o humanitària.

b) Les indemnitzacions o prestacions satisfetes pels danys personals que hagin patit durant aquestes missions.

Article 5. Exempció dels rendiments percebuts per treballs realitzats a l'estranger.

1. Estan exempts de l'impost, d'acord amb el que preveu l'article 7.p) de la Llei de l'impost, els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats a l'estranger, quan concorrin els requisits següents:

1r Que els treballs esmentats es realitzin per a una empresa o entitat no resident a Espanya o un establiment permanent radicat a l'estranger.

2n Que en el territori en què es realitzin els treballs s'apliqui un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'aquest impost i no es tracti d'un país o territori qualificat per reglament de paradís fiscal.

2. L'exempció té un límit màxim de 60.101,21 euros anuals.

3. Aquesta exempció és incompatible, per als contribuents destinats a l'estranger, amb el règim d'excessos exclosos de tributació que preveu l'article 8.A.3.b) d'aquest Reglament, sigui quin sigui l'import. El contribuent pot optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'aquesta exempció.

CAPÍTOL II

Imputació temporal

Article 6. Imputació temporal de rendiments.

1. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques han d'aplicar a les rendes derivades d'aquestes activitats, exclusivament, els criteris d'imputació temporal previstos en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats i les seves normes de desplegament, sense perjudici del que preveu el següent apartat. Així mateix, és aplicable el que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 14 de la Llei de l'impost en relació amb les rendes pendents d'imputar en els supòsits previstos en els mateixos apartats.

2.1r Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques i que hagin de complir les seves obligacions comptables i registrals d'acord amb el que preveuen els apartats 3, 4, 5 i 6 de l'article 67 d'aquest Reglament, poden optar pel criteri de cobraments i pagaments per imputar temporalment els ingressos i les despeses de totes les seves activitats econòmiques.

Aquest criteri s'entén aprovat per l'Administració tributària, als efectes del que preveu l'apartat 2 de l'article 19 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, pel sol fet de manifestar-ho així a la declaració corresponent, i s'ha de mantenir durant un termini mínim de tres anys.

2n L'opció pel criteri assenyalat en aquest apartat perd la seva eficàcia si, posteriorment a aquesta opció, el contribuent ha de complir les seves obligacions comptables i registrals d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 67 d'aquest Reglament.

3r El que disposa aquest apartat no és aplicable si el contribuent exerceix alguna activitat econòmica per la qual ha de complir les seves obligacions comptables i registrals d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 67 d'aquest Reglament o porta comptabilitat d'acord amb el que preveu el Codi de comerç.

3. En el cas dels rendiments derivats de la cessió de l'explotació dels drets d'autor que es meritin al llarg de diversos anys, el contribuent pot optar per imputar l'avançament a càrrec d'aquests a mesura que es vagin meritant els drets.

4. En cap cas els canvis de criteri d'imputació temporal o de mètode de determinació del rendiment net comporten que alguna despesa o ingrés quedi sense computar o que s'imputi novament en un altre exercici.

TÍTOL II

Determinació de la capacitat econòmica sotmesa a gravamen

CAPÍTOL I

Regles generals

Article 7. Concepte de valors o participacions homogenis.

Es consideren valors o participacions homogenis els que compleixin els requisits establerts a l'article 4 del Reial decret 291/1992, de 27 de març, sobre emissions i ofertes públiques de venda de valors.

CAPÍTOL II

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 8. Dietes i assignacions per a despeses de locomoció i despeses normals de manutenció i estada.

A. Regles generals:

1. Als efectes del que preveu l'article 16.1.d) de la Llei de l'impost, queden exceptuades de gravamen les assignacions per a despeses de locomoció i despeses normals de manutenció i estada en establiments d'hostaleria que compleixin els requisits i els límits que assenyalava aquest article.

2. Assignacions per a despeses de locomoció.— S'exceptuen de gravamen les quantitats destinades per l'empresa a compensar les despeses de locomoció de l'empleat o treballador que es desplaça fora de la fàbrica, taller, oficina o centre de treball, per realitzar el seu treball en un lloc diferent, en les condicions i els imports següents:

a) Quan l'empleat o treballador utilitzi mitjans de transport públic, l'import de la despesa que es justifiqui mitjançant factura o document equivalent.

b) En un altre cas, la quantitat que resulti de computar 0,17 euros per quilòmetre recorregut, sempre que es justifiqui la realitat del desplaçament, més les despeses de peatge i aparcament que es justifiquin.

3. Assignacions per a despeses de manutenció i estada.— S'exceptuen de gravamen les quantitats destinades per l'empresa a compensar les despeses normals de manutenció i estada en restaurants, hotels i altres establiments d'hostaleria, meritades per despeses en un municipi diferent del lloc del treball habitual del perceptor i del que constitueixi la seva residència.

Llevat dels casos que preveu la lletra b) següent, quan es tracti de desplaçament i permanència per un període continuat superior a nou mesos, no s'han d'exceptuar de gravamen aquestes assignacions. A aquests efectes, no es descompta el temps de vacances, malaltia o altres circumstàncies que no impliquin alteració del destí.

a) Es consideren assignacions per a despeses normals de manutenció i estada en hotels, restaurants i altres establiments d'hostaleria, exclusivament les següents:

1r Quan s'hagi pernoctat en un municipi diferent del lloc de treball habitual i del que constitueixi la residència del perceptor, les següents:

Per despeses d'estada, els imports que es justifiquin.

Per despeses de manutenció, 52,29 euros diaris, si corresponen a desplaçament dins del territori espanyol,

o 91,35 euros diaris, si corresponen a desplaçaments a territori estranger.

2n Quan no s'hagi pernoctat en un municipi diferent del lloc de treball habitual i del que constitueixi la residència del perceptor, les assignacions per a despeses de manutenció que no excedeixin 26,14 o 48,08 euros diaris, segons es tracti de desplaçament dins del territori espanyol o a l'estranger, respectivament.

En el cas del personal de vol de les companyies aèries, es consideren assignacions per a despeses normals de manutenció les quanties que no excedeixin 36,06 euros diaris, si corresponen a desplaçament dins del territori espanyol, o 66,11 euros diaris si corresponen a desplaçament a territori estranger. Si en un mateix dia es produeixen les dues circumstàncies, la quantia aplicable és la que correspongui segons el nombre més gran de vols realitzats.

Als efectes indicats en els paràgrafs anteriors, el pagador ha d'acreditar el dia i el lloc del desplaçament, així com la seva raó o motiu.

b) Tenen la consideració de dieta exceptuada de gravamen les quantitats següents:

1r L'excés que perceben els funcionaris públics espanyols amb destí a l'estranger sobre les retribucions totals que obtindrien en el supòsit d'estar destinats a Espanya, com a conseqüència de l'aplicació dels mòduls i de la percepció de les indemnitzacions que preveuen els articles 4, 5 i 6 del Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger, i calculant l'excés en la forma que preveu l'esmentat Reial decret, i la indemnització que preveu l'article 25.1 i 2 del Reial decret 462/2002, de 24 de maig, sobre indemnitzacions per raó del servei.

2n L'excés que percebi el personal al servei de l'Administració de l'Estat amb destí a l'estranger sobre les retribucions totals que obtindria per sous, triennis, complements o incentius, en el supòsit d'estar destinat a Espanya. A aquests efectes, l'òrgan competent en matèria retributiva ha d'acordar les equiparacions retributives que puguin correspondre a aquest personal si està destinat a Espanya.

3r L'excés percebut pels funcionaris i el personal al servei d'altres administracions públiques, en la mesura que tinguin la mateixa finalitat que els que preveuen els articles 4, 5 i 6 del Reial decret 6/1995, de 13 de gener, pel qual es regula el règim de retribucions dels funcionaris destinats a l'estranger o no excedeixi les equiparacions retributives, respectivament.

4t L'excés que perceben els empleats d'empreses, amb destí a l'estranger, sobre les retribucions totals que obtindrien per sous, jornals, antiguitat, pagues extraordinàries, fins i tot la de beneficis, ajuda familiar o qualsevol altre concepte, per raó de càrrec, ocupació, categoria o professió en el supòsit d'estar destinats a Espanya.

El que preveu aquesta lletra és incompatible amb l'exempció que preveu l'article 5 d'aquest Reglament.

4. El règim previst en els apartats anteriors també és aplicable a les assignacions per a despeses de locomoció, manutenció i estada que perceben els treballadors contractats específicament per prestar els seus serveis en empreses amb centres de treball mòbils o itinerants, sempre que aquelles assignacions corresponguin a desplaçaments a un municipi diferent del que constitueixi la residència habitual del treballador.

5. Les quanties exceptuades de gravamen en aquest article són susceptibles de revisió pel ministre d'Economia i Hisenda, en la proporció en què es revisin les dietes dels funcionaris públics.

6. Les assignacions per a despeses de locomoció, manutenció i estada que excedeixin els límits previstos en aquest article estan subjectes a gravamen.

B. Regles especials:

1. Quan per les despeses de locomoció i manutenció no siguin rescabats específicament per les empreses els qui prestin els seus serveis, els contribuents que obtinguin rendiments del treball que derivin de relacions laborals especials de caràcter dependent poden minorar els seus ingressos, per a la determinació dels seus rendiments nets, en les quantitats següents, sempre que justifiquin la realitat dels seus desplaçaments:

a) Per despeses de locomoció:

Quan s'utilitzin mitjans de transport públic, l'import de la despesa que es justifiqui mitjançant factura o document equivalent.

En un altre cas, la quantitat que resulti de computar 0,17 euros per quilòmetre recorregut, més les despeses de peatge i aparcament que es justifiquin.

b) Per despeses de manutenció, els imports de 26,14 o 48,08 euros diaris, segons es tracti de desplaçament dins del territori espanyol o a l'estranger.

A aquests efectes, l'empresa ha de rescabalar en tot cas les despeses d'estada les quals es regeixen pel que preveu la lletra a) de l'apartat 3 de la lletra A d'aquest article.

2. Estan exceptuades de gravamen les quantitats que s'abonin al contribuent amb motiu del trasllat de lloc de treball a un municipi diferent, sempre que aquest trasllat exigeixi el canvi de residència i corresponguin, exclusivament, a despeses de locomoció i manutenció del contribuent i dels seus familiars durant el trasllat i a despeses de trasllat del seu mobiliari i béns.

3. Estan exceptuades de gravamen les quantitats percebudes pels candidats a jurat i pels jurats titulars i suplents com a conseqüència del compliment de les seves funcions, d'acord amb el que preveu el Reial decret 385/1996, d'1 de març, així com les percebudes pels membres de les meses electorals d'acord amb el que estableix l'Ordre ministerial de 3 d'abril de 1991.

Article 9. *Despeses deduïbles per quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals.*

Per determinar el rendiment net del treball, són deduïbles les quotes satisfetes a sindicats. També són deduïbles les quotes satisfetes a col·legis professionals, quan la col·legiació tingui caràcter obligatori per al desenvolupament del treball, en la part que correspongui als fins essencials d'aquestes institucions, amb el límit de 300,51 euros anuals.

Article 10. *Aplicació de la reducció del 40 per cent a determinats rendiments del treball.*

1. Als efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, es consideren rendiments del treball obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, exclusivament, els següents, quan s'imputin en un únic període impositiu:

a) Les quantitats satisfetes per l'empresa als empleats amb motiu del trasllat a un altre centre de treball que excedeixin els imports previstos a l'article 8 d'aquest Reglament.

b) Les indemnitzacions derivades dels règims públics de Seguretat Social o classes passives, així com les prestacions satisfetes per col·legis d'orfes i institucions similars, en els supòsits de lesions no invalidants.

c) Les prestacions satisfetes per lesions no invalidants o incapacitat permanent, en qualsevol dels seus graus, per empreses i per ens públics.

d) Les prestacions per mort, i les despeses per sepeli o enterrament que excedeixin el límit exempt d'acord amb l'article 7.r) de la Llei de l'impost, de treballadors o funcionaris, tant les de caràcter públic com les satisfetes per col·legis d'orfes i institucions similars, empreses i per ens públics.

e) Les quantitats satisfetes en compensació o reparació de complements salarials, pensions o anualitats de durada indefinida o per la modificació de les condicions de treball.

f) Quantitats satisfetes per l'empresa als treballadors per la resolució de mutu acord de la relació laboral.

g) Premis literaris, artístics o científics que no gaudeixin d'exempció en aquest impost. No es consideren premis, a aquests efectes, les contraprestacions econòmiques derivades de la cessió de drets de propietat intel·lectual o industrial o que les substitueixin.

2. Quan els rendiments del treball amb un període de generació superior a dos anys es percebin de forma fraccionada, només és aplicable la reducció del 40 per cent que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, en cas que el quocient resultant de dividir el nombre d'anys de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

3. Als efectes de la reducció que preveu l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, es considera rendiment del treball amb període de generació superior a dos anys i que no s'obté de forma periòdica o recurrent, el derivat de la concessió del dret d'opció de compra sobre accions o participacions als treballadors, quan només es puguin exercir transcorreguts més de dos anys des de la seva concessió, si, a més, no es concedeixen anualment.

4. La quantia del salari mitjà anual del conjunt de declarants de l'impost, a què es refereix l'article 17.2.a) de la Llei de l'impost, és de 17.900 euros.

Article 11. *Reduccions aplicables a determinats rendiments del treball.*

1. Les reduccions que preveuen els articles 17.2.b) i 94 de la Llei de l'impost són aplicables a les prestacions en forma de capital consistents en una percepció de pagament únic.

En el cas de prestacions mixtes, que combinin rendes de qualsevol tipus amb un únic cobrament en forma de capital, les reduccions esmentades només són aplicables al cobrament efectuat en forma de capital. En particular, quan una vegada començat el cobrament de les prestacions en forma de renda es recuperi la renda anticipadament, el rendiment obtingut ha de ser objecte de reducció per aplicació dels percentatges que corresponguin en funció de l'antiguitat que tingui cada prima en el moment de la constitució de la renda.

2. Als efectes de l'aplicació de la reducció del 75 per cent que preveu l'article 94.2.b) de la Llei de l'impost, s'entén que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte mantenen una periodicitat i regularitat suficients quan, havent transcorregut més de vuit anys des del pagament de la primera prima, el període mitjà de permanència de les primes hagi estat superior a quatre anys.

El període mitjà de permanència de les primes és el resultat de calcular el sumatori de les primes multiplicades pel seu nombre d'anys de permanència i dividir-lo entre la suma total de les primes satisfetes.

3. El percentatge de reducció del 75 per cent, establert a l'article 94.2.b) de la Llei de l'impost, és aplicable a les indemnitzacions per invalidesa absoluta i permanent

per a tot treball i per gran invalidesa, en els dos casos en els termes establerts per la normativa reguladora dels plans i fons de pensions.

4. En el cas de cobrament de prestacions en forma de capital derivades dels contractes d'assegurança de vida que preveu l'article 16.2.a).5a de la Llei de l'impost, quan aquests tinguin primes periòdiques o extraordinàries, a l'efecte de determinar la part del rendiment total obtingut que correspon a cada prima, es multiplica l'esmentat rendiment total pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el resultat de multiplicar la prima corresponent pel nombre d'anys transcorreguts des que va ser satisfeta fins al cobrament de la percepció.

En el denominador, la suma dels productes resultants de multiplicar cada prima pel nombre d'anys transcorreguts des que va ser satisfeta fins al cobrament de la percepció.

5. Als efectes del que preveu l'article 94 de la Llei de l'impost, l'entitat asseguradora ha de desglossar la part de les quantitats satisfetes que correspongui a cadascuna de les primes pagades.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari

Article 12. *Despeses deduïbles dels rendiments del capital immobiliari.*

1. Tenen la consideració de despesa deduïble per a la determinació del rendiment net del capital immobiliari totes les despeses necessàries per a la seva obtenció.

En particular, es consideren incloses entre les despeses a què es refereix el paràgraf anterior:

a) Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o la millora del bé, dret o facultat d'ús o gaudi del qual procedeixen els rendiments, i altres despeses de finançament.

b) Els tributs i recàrrecs no estatals, així com les taxes i els recàrrecs estatals, sigui quina sigui la seva denominació, sempre que incideixin sobre els rendiments computats o sobre els béns o drets productors d'aquests i no tinguin caràcter sancionador.

c) Les quantitats meritades per tercers en contraprestació directa o indirecta o com a conseqüència de serveis personals, com ara els d'administració, vigilància, porteria o similars.

d) Els ocasionats per la formalització de l'arrendament, subarrendament, cessió o constitució de drets i els de defensa de caràcter jurídic relatius als béns, drets o rendiments.

e) Els saldos de cobrament dubtós sempre que aquesta circumstància quedi prou justificada. S'entén complet aquest requisit:

1r Quan el deutor estigui en situació de concurs.

2n Quan entre el moment de la primera gestió de cobrament realitzada pel contribuent i el de la finalització del període impositiu hagin transcorregut més de sis mesos, i no s'hagi produït una renovació de crèdit.

Quan un saldo dubtós sigui cobrat posteriorment a la seva deducció, s'ha de computar com a ingrés en l'exercici en què es produeixi el cobrament.

f) Les despeses de conservació i reparació. A aquests efectes, tenen aquesta consideració:

Les efectuades regularment amb la finalitat de mantenir l'ús normal dels béns materials, com ara pintar, arrebossar o arranjar instal·lacions.

Les de substitució d'elements, com ara instal·lacions de calefacció, ascensor, portes de seguretat o altres.

No són deduïbles per aquest concepte les quantitats destinades a ampliació o millora.

g) L'import de les primes de contractes d'assegurança, ja siguin de responsabilitat civil, incendi, robatori, trenca-ment de vidres o altres de naturalesa anàloga, sobre els béns o drets productors dels rendiments.

h) Les quantitats destinades a serveis o subministraments.

i) Les quantitats destinades a l'amortització en les condicions establertes a l'article següent d'aquest Reglament.

2. No obstant això, l'import màxim deduïble per la totalitat de les despeses no pot excedir la quantia dels rendiments íntegres.

Article 13. *Despeses d'amortització dels rendiments del capital immobiliari.*

1. Per determinar el rendiment net del capital immobiliari, tenen la consideració de despesa deduïble les quantitats destinades a l'amortització de l'immoble i dels altres béns cedits amb aquest, sempre que responguin a la seva depreciació efectiva.

2. Es considera que les amortitzacions compleixen el requisit d'efectivitat:

a) Tractant-se d'immobles: quan, en cada any, no excedeixin el resultat d'aplicar el 3 per cent sobre el més gran dels valors següents: el cost d'adquisició satisfet o el valor cadastral, sense incloure en el còmput el del sòl.

Quan no es conegui el valor del sòl, aquest s'ha de calcular prorratejant el cost d'adquisició satisfet entre els valors cadastrals del sòl i de la construcció de cada any.

b) Tractant-se de béns de naturalesa mobiliària, susceptibles de ser utilitzats per un període superior a l'any i cedits conjuntament amb l'immoble: quan, en cada any, no excedeixin el resultat d'aplicar als costos d'adquisició satisfets els coeficients d'amortització determinats d'acord amb la taula d'amortitzacions simplificada a què es refereix l'article 28 d'aquest Reglament.

3. En cas que els rendiments procedeixin de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, se'n pot amortitzar, amb el límit dels rendiments íntegres de cada dret, el cost d'adquisició satisfet.

L'amortització, en aquest cas, és el resultat de les regles següents:

a) Quan el dret o facultat tingui un termini de durada determinat, el que resulti de dividir el cost d'adquisició satisfet entre el nombre d'anys de durada.

b) Quan el dret o facultat sigui vitalici, el resultat d'aplicar al cost d'adquisició satisfet el percentatge del 3 per cent.

Article 14. *Rendiments del capital immobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de forma fraccionada.*

1. Als efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 21.3 de la Llei de l'impost, es consideren rendiments del capital immobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, exclusivament, els següents, quan s'imputin en un únic període impositiu:

a) Imports obtinguts pel traspàs o la cessió del contracte d'arrendament de locals de negoci.

b) Indemnitzacions percebudes de l'arrendatari, subarrendatari o cessionari per danys o desperfectes a l'immoble.

c) Imports obtinguts per la constitució o cessió de drets d'ús o gaudi de caràcter vitalici.

2. Quan els rendiments del capital immobiliari amb un període de generació superior a dos anys es percebin de forma fraccionada, només és aplicable la reducció del 40 per cent que preveu l'article 21.3 de la Llei de l'impost, en cas que el quocient resultant de dividir el nombre d'anys corresponent al període de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

Subsecció 2a. Rendiments del capital mobiliari

Article 15. *Disposició parcial en contractes d'assegurança.*

En el cas de disposició parcial en contractes d'assegurança, per calcular el rendiment del capital mobiliari es considera que la quantitat recuperada correspon a les primes satisfetes en primer lloc inclosa la seva rendibilitat corresponent.

Article 16. *Tributació de la rendibilitat obtinguda fins al moment de la constitució de les rendes diferides.*

Als efectes del que preveu el primer paràgraf de l'article 23.3.d) de la Llei de l'impost, la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de les rendes diferides se sotmet a gravamen d'acord amb les regles següents:

1) La rendibilitat la determina la diferència entre el valor actual financeroactuarial de la renda que es constitueix i l'import de les primes satisfetes.

2) Aquesta rendibilitat es reparteix linealment durant els deu primers anys de cobrament de la renda vitalícia. Si es tracta d'una renda temporal, es reparteix linealment entre els anys de durada amb el màxim de deu anys.

Article 17. *Requisits exigibles a determinats contractes d'assegurança amb prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda.*

Per a l'aplicació del que preveu el segon paràgraf de l'article 23.3.d) de la Llei de l'impost, han de concórrer els requisits següents:

1r Les contingències per les quals es poden percebre les prestacions són les que preveu l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, en els termes establerts per a aquests.

2n S'entén que s'ha produït algun tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança quan s'incompleixin les limitacions que, en relació amb l'exercici dels drets econòmics, estableixen la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i la seva normativa de desplegament, respecte a les assegurances col·lectives que instrumentin compromisos per pensions de les empreses.

Article 18. *Despeses deduïbles en determinats rendiments del capital mobiliari.*

Per determinar el rendiment net del capital mobiliari derivat de la prestació d'assistència tècnica, arrendaments de béns mobles, negocis o mines i subarrendaments a què es refereix l'article 24.1.b) de la Llei de l'impost, tenen la consideració de despeses deduïbles les que preveuen els articles 12 i 13 d'aquest Reglament. No obstant això, no és aplicable el límit previst a l'apartat 2 de l'article 12.

Article 19. *Reduccions aplicables als rendiments del capital mobiliari derivats de contractes d'assegurança.*

1. Les reduccions previstes a l'article 94.2.a) i b) de la Llei de l'impost són aplicables a les prestacions en forma de capital consistents en una percepció de pagament únic.

En particular, en el cas de percepcions derivades de l'exercici del dret de rescabament parcial de la pòlissa, només són aplicables les reduccions assenyalades en el paràgraf anterior als rendiments derivats de la primera de cada any natural. Aquesta reducció és compatible amb la que escaigui com a conseqüència de l'extinció del contracte.

En el cas de percepcions mixtes, que combinin rendes de qualsevol tipus amb un únic cobrament en forma de capital, les reduccions esmentades només són aplicables al cobrament efectuat en forma de capital. En particular, quan una vegada començat el cobrament de les prestacions en forma de renda es recuperi la renda anticipadament, el rendiment obtingut ha de ser objecte de reducció per aplicació dels percentatges que corresponguin en funció de l'antiguitat que tingui cada prima en el moment de la constitució de la renda.

2. S'entén que les primes satisfetes al llarg de la durada del contracte mantenen una periodicitat i regularitat suficients quan, havent transcorregut més de vuit anys des del pagament de la primera prima, el període mitjà de permanència de les primes hagi estat superior a quatre anys.

A aquests efectes, el període mitjà de permanència de les primes és el resultat de calcular el sumatori de les primes multiplicades pel seu nombre d'anys de permanència i dividir-lo entre la suma total de les primes satisfetes.

3. El percentatge de reducció del 75 per cent, establert a l'article 94.2.b) de la Llei de l'impost, és aplicable a les indemnitzacions per invalidesa percebudes pels qui tinguin un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

4. En el cas de cobrament de prestacions en forma de capital derivades dels contractes d'assegurança de vida que preveu l'article 23.3 de la Llei de l'impost, quan aquests tinguin primes periòdiques o extraordinàries, a l'efecte de determinar la part del rendiment total obtingut que correspon a cada prima, es multiplica aquest rendiment total pel coeficient de ponderació que resulti del quocient següent:

En el numerador, el resultat de multiplicar la prima corresponent pel nombre d'anys transcorreguts des que va ser satisfeta fins al cobrament de la percepció.

En el denominador, la suma dels productes resultants de multiplicar cada prima pel nombre d'anys transcorreguts des que va ser satisfeta fins al cobrament de la percepció.

5. Als efectes del que preveu l'article 94.2 de la Llei de l'impost, l'entitat asseguradora ha de desglossar la part de les quantitats satisfetes que correspongui a cadascuna de les primes pagades.

Article 20. *Rendiments del capital mobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de forma fraccionada.*

1. Als efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 24.2.a) de la Llei de l'impost, es consideren rendiments del capital mobiliari obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, exclusivament, els següents, quan s'imputin en un únic període impositiu:

- Imports obtinguts pel traspàs o la cessió del contracte d'arrendament.
- Indemnitzacions percebudes de l'arrendatari o subarrendatari per danys o desperfectes, en els casos d'arrendament.
- Imports obtinguts per la constitució o cessió de drets d'ús o gaudi de caràcter vitalici.

2. Quan els rendiments del capital mobiliari amb un període de generació superior a dos anys es percebin de forma fraccionada, només és aplicable la reducció del 40

per cent que preveu l'article 24.2.a) de la Llei de l'impost, en cas que el quocient resultant de dividir el nombre d'anys corresponent al període de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Subsecció 1a Normes generals

Article 21. *Elements patrimonials afectes a una activitat.*

1. Es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica exercida pel contribuent, amb independència que la titularitat, en cas de matrimoni, sigui comuna als dos cònjuges, els següents:

- Els béns immobles en els quals s'exerceixi l'activitat.
- Els béns destinats als serveis econòmics i socio-culturals del personal al servei de l'activitat.
- Qualsevol altres elements patrimonials que siguin necessaris per obtenir els rendiments respectius.

En cap cas tenen la consideració d'elements afectes a una activitat econòmica els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers i els destinats a l'ús particular del titular de l'activitat, com ara els d'esplai i esbarjo.

2. Només es consideren elements patrimonials afectes a una activitat econòmica els que el contribuent utilitzi per als fins de la dita activitat.

No s'hi entenen afectats:

1r Els que es facin servir simultàniament per a activitats econòmiques i per a necessitats privades, llevat que la utilització per a aquestes últimes sigui accessòria i notòriament irrellevant d'acord amb el que preveu l'apartat 4 d'aquest article.

2n Els que, sent de la titularitat del contribuent, no figurin en la comptabilitat o registres oficials de l'activitat econòmica que estigui obligat a portar el contribuent, llevat que hi hagi una prova en contra.

3. Quan es tracti d'elements patrimonials que serveixin només parcialment a l'objecte de l'activitat, l'afectació s'entén limitada a aquella part dels elements que realment s'utilitzi en l'activitat de què es tracti. En aquest sentit, només s'hi consideren afectades les parts dels elements patrimonials que siguin susceptibles d'un aprofitament separat i independent de la resta. En cap cas són susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

4. Es consideren utilitzats per a necessitats privades de manera accessòria i notòriament irrellevant els béns de l'immobilitzat adquirits i utilitzats per a l'exercici de l'activitat econòmica que es destinin a l'ús personal del contribuent en dies o hores inhàbils durant els quals s'interrompi l'exercici de l'activitat esmentada.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als automòbils de turisme i els seus remolcs, ciclomotors, motocicletes, aeronaus o embarcacions esportives o d'esbarjo, llevat dels casos següents:

- Els vehicles mixtos destinats al transport de mercaderies.
- Els destinats a la prestació de serveis de transport de viatgers mitjançant contraprestació.
- Els destinats a la prestació de serveis d'ensenyament de conductors o pilots mitjançant contraprestació.
- Els destinats als desplaçaments professionals dels representants o agents comercials.
- Els destinats a ser objecte de cessió d'ús amb habitualitat i onerositat.

A aquests efectes, es consideren automòbils de turisme, remolcs, ciclomotors i motocicletes els definits així a l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, així com els definits com a vehicles mixtos en el dit annex i, en tot cas, els denominats vehicles tot terreny o tipus «jeep».

Article 22. *Valors d'afectació i desafectació.*

1. Les afectacions a activitats econòmiques de béns o drets del patrimoni personal s'han d'efectuar pel valor d'adquisició que segons les normes que preveuen els articles 33.1 i 34 de la Llei de l'impost tenien en aquell moment.

2. En les desafectacions de béns o drets afectes a activitats econòmiques al patrimoni personal, es pren als efectes d'aquest impost el seu valor comptable en aquell moment, calculat d'acord amb les amortitzacions que hagin estat fiscalment deduïbles, computant-se en tot cas l'amortització mínima.

Article 23. *Atribució de rendes.*

A l'efecte de determinar el resultat de les activitats econòmiques de les entitats a què es refereix l'article 10 de la Llei de l'impost, l'import net del volum de negoci que preveu l'article 108 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats ha de tenir en compte exclusivament el conjunt de les activitats econòmiques exercides per aquestes entitats.

Article 24. *Rendiments d'activitats econòmiques obtinguts de manera notòriament irregular en el temps i rendiments percebuts de forma fraccionada.*

1. Als efectes de l'aplicació de la reducció que preveu l'article 30 de la Llei de l'impost, es consideren rendiments d'activitats econòmiques obtinguts de manera notòriament irregular en el temps, exclusivament, els següents, quan s'imputin en un únic període impositiu:

- Subvencions de capital per a l'adquisició d'elements de l'immobilitzat no amortitzables.
- Indemnitzacions i ajudes per cessament d'activitats econòmiques.
- Premis literaris, artístics o científics que no gaudeixin d'exempció en aquest impost. No es consideren premis, a aquests efectes, les contraprestacions econòmiques derivades de la cessió de drets de propietat intel·lectual o industrial o que les substitueixin.
- Les indemnitzacions percebudes en substitució de drets econòmics de durada indefinida.

2. Quan els rendiments d'activitats econòmiques amb un període de generació superior a dos anys es percebin de forma fraccionada, només és aplicable la reducció del 40 per cent que preveu l'article 30 de la Llei de l'impost, en cas que el quocient resultant de dividir el nombre d'anys corresponent al període de generació, computats de data a data, entre el nombre de períodes impositius de fraccionament, sigui superior a dos.

Article 25. *Mètodes de determinació de rendiments d'activitats econòmiques.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 49.2 de la Llei de l'impost, hi ha els següents mètodes de determinació dels rendiments d'activitats econòmiques:

1r Estimació directa, que té dues modalitats, normal i simplificada.

2n Estimació objectiva.

2. Els contribuents han d'aplicar algun dels mètodes anteriors tenint en compte els límits d'aplicació i les regles d'incompatibilitat, renúncia i exclusió que contenen els articles següents.

Subsecció 2a Estimació directa simplificada

Article 26. *Àmbit d'aplicació del mètode d'estimació directa simplificada.*

1. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques han de determinar el rendiment net de totes les seves activitats per la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, sempre que:

- No determinin el rendiment net d'aquestes activitats pel mètode d'estimació objectiva.
- L'import net del volum de negoci del conjunt d'aquestes activitats, definit d'acord amb l'article 191 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, no superi els 600.000 euros anuals en l'any immediatament anterior.
- No renunciïn a aquesta modalitat.

2. L'import net del volum de negoci que s'estableix com a límit per a l'aplicació de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa ha de tenir com a referència l'any immediatament anterior a aquell en què s'hagi d'aplicar aquesta modalitat.

Quan en l'any immediatament anterior no s'hagi exercit cap activitat, s'ha de determinar el rendiment net per aquesta modalitat, llevat que s'hi renunciï en els termes que preveu l'article següent.

Quan en l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, l'import net del volum de negoci s'ha d'eleva a l'any.

3. Els contribuents que determinin el rendiment net d'alguna de les seves activitats econòmiques per la modalitat normal del mètode d'estimació directa han de determinar el rendiment net de totes les seves activitats per la modalitat normal.

No obstant això, quan s'iniciï durant l'any alguna activitat econòmica per la qual es renunciï a aquesta modalitat, la incompatibilitat a què es refereix el paràgraf anterior no té efectes per a aquest any respecte a les activitats que s'estaven realitzant anteriorment.

Article 27. *Renúncia i exclusió al mètode d'estimació directa simplificada.*

1. La renúncia a la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa s'ha d'efectuar durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

La renúncia té efectes per a un període mínim de tres anys. Transcorregut aquest termini, s'entén prorrogada tàcitament per a cada un dels anys següents en què pugui ser aplicable la modalitat, llevat que en el termini previst en el paràgraf anterior es revoqui aquella.

La renúncia, així com la seva revocació, s'han de fer de conformitat amb el que preveu el Reial decret 1041/2003, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen determinats censos tributaris i es modifiquen altres normes relacionades amb la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques.

En cas d'inici d'activitat, la renúncia s'ha de fer segons el que preveu el paràgraf anterior.

2. És causa determinant de l'exclusió de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa haver excedit el límit que estableix l'article anterior.

L'exclusió produeix efectes des de l'inici de l'any immediatament posterior a aquell en què es produeixi aquesta circumstància.

3. La renúncia o l'exclusió de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa suposa que el contribuent ha de determinar durant els tres anys següents el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques per la modalitat normal d'aquest mètode.

Article 28. Determinació del rendiment net en el mètode d'estimació directa simplificada.

El rendiment net de les activitats econòmiques, a les quals sigui aplicable la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, es determina segons les normes que contenen els articles 26 i 28 de la Llei de l'impost, amb les especialitats següents:

1a. Les amortitzacions de l'immobilitzat material es practiquen de forma lineal, en funció de la taula d'amortitzacions simplificada que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda. Sobre les quanties d'amortització que resultin d'aquestes taules són aplicables les normes del règim especial d'empreses de dimensió reduïda previstes en el text refós de la Llei de l'impost sobre societats que afectin aquest concepte.

2a. El conjunt de les provisions deduïbles i les despeses de justificació difícil es quantifica aplicant el percentatge del 5 per cent sobre el rendiment net, exclòs aquest concepte.

Article 29. Entitats en règim d'atribució.

1. La modalitat simplificada del mètode d'estimació directa és aplicable per determinar el rendiment net de les activitats econòmiques exercides per les entitats a què es refereix l'article 10 de la Llei de l'impost, sempre que:

1r Tots els seus socis, hereus, comuns o partícips siguin persones físiques contribuents per aquest impost.

2n L'entitat compleixi els requisits definits a l'article 26 d'aquest Reglament.

2. La renúncia a la modalitat l'han d'efectuar tots els socis, hereus, comuns o partícips, d'acord amb el que disposa l'article 27 d'aquest Reglament.

3. L'aplicació d'aquesta modalitat s'ha de fer amb independència de les circumstàncies que concorrin individualment en els socis, hereus, comuns o partícips.

4. El rendiment net s'atribueix als socis, hereus, comuns o partícips, segons les normes o pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten a l'Administració en forma fefaent, s'atribueix per parts iguals.

Subsecció 3a Estimació objectiva

Article 30. Àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva.

1. El mètode d'estimació objectiva s'aplica a cadascuna de les activitats econòmiques, aïlladament considerades, que determini el ministre d'Economia i Hisenda, llevat que els contribuents hi renunciïn o estiguin exclosos de la seva aplicació, en els termes que preveuen els articles 31 i 32 d'aquest Reglament.

2. Els contribuents no poden aplicar aquest mètode quan es doni qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Que el volum de rendiments íntegres en l'any immediatament anterior superi qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seves activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les activitats agrícoles i ramaderes, en els termes que determini l'ordre ministerial que desenvolupa el mètode d'estimació objectiva, 300.000 euros.

A aquests efectes, només es computen:

Les operacions que s'hagin d'anotar en el llibre registre de vendes o ingressos que preveu l'article 67.7 d'aquest Reglament o en el llibre registre d'ingressos que preveu l'article 40.1 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

Les operacions per les quals estiguin obligats a expedir factura d'acord amb el que disposa el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre.

Quan en l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'ha d'eleva a l'any.

b) Que el volum de compres en béns i serveis, excloses les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior superi la quantitat de 300.000 euros anuals. En el cas d'obres o serveis subcontractats, se n'ha de tenir en compte l'import per al càlcul d'aquest límit.

Quan en l'any immediatament anterior s'hagi iniciat una activitat, el volum de compres s'ha d'eleva a l'any.

c) Que les activitats econòmiques siguin exercides, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'impost al qual es refereix l'article 4 de la Llei de l'impost.

Article 31. Renúncia al mètode d'estimació objectiva.

1. La renúncia al mètode d'estimació objectiva es pot efectuar:

a) Durant el mes de desembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

En cas d'inici d'activitat, la renúncia s'ha de fer en el moment de presentar la declaració censal d'inici d'activitat.

b) També s'entén efectuada la renúncia al mètode d'estimació objectiva quan es presenti en el termini reglamentari la declaració corresponent al pagament fraccionat del primer trimestre de l'any natural en què hagi de tenir efectes en la forma disposada per al mètode d'estimació directa.

En cas d'inici d'activitat, s'entén efectuada la renúncia quan s'efectuï en el termini reglamentari el pagament fraccionat corresponent al primer trimestre de l'exercici de l'activitat en la forma disposada per al mètode d'estimació directa.

2. La renúncia al mètode d'estimació objectiva suposa la inclusió a l'àmbit d'aplicació de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, en els termes que preveu l'apartat 1 de l'article 26 d'aquest Reglament.

3. La renúncia té efectes per a un període mínim de tres anys. Transcorregut aquest termini s'entén prorrogada tàcitament per a cada un dels anys següents en què pugui ser aplicable el mètode d'estimació objectiva, llevat que en el termini previst a l'apartat 1.a) es revoqui aquella.

Si en l'any immediatament anterior a aquell en què la renúncia al mètode d'estimació objectiva hagi de tenir efecte, se superen els límits que determinen el seu àmbit d'aplicació, la renúncia es té per no presentada.

4. La renúncia a què es refereix l'apartat 1.a) així com la revocació, sigui quina sigui la forma de renúncia, s'han de fer de conformitat amb el que preveu el Reial decret 1041/2003, d'1 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen determinats censos tributaris i es modifiquen altres normes relacionades amb la gestió de l'impost sobre activitats econòmiques.

Article 32. *Exclusió del mètode d'estimació objectiva.*

1. És causa determinant de l'exclusió del mètode d'estimació objectiva la concurrència de qualsevol de les circumstàncies que estableix l'article 30.2 d'aquest Reglament o el fet d'haver superat els límits que s'estableixin en l'ordre ministerial que el desenvolupi.

L'exclusió produeix efectes l'any immediatament posterior a aquell en què es produeixi aquesta circumstància.

2. També es consideren causes d'exclusió d'aquest mètode la incompatibilitat que preveu l'article 33 i les regulades en els apartats 2 i 4 de l'article 34 d'aquest Reglament.

3. L'exclusió del mètode d'estimació objectiva suposa la inclusió en l'àmbit d'aplicació de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, en els termes que preveu l'apartat 1 de l'article 26 d'aquest Reglament.

Article 33. *Incompatibilitat de l'estimació objectiva amb l'estimació directa.*

Els contribuents que determinin el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats, han de determinar el rendiment net de totes les seves activitats econòmiques per aquest mètode, en la modalitat corresponent.

No obstant això, quan s'iniciï durant l'any alguna activitat econòmica no inclosa o per la qual es renunciï al mètode d'estimació objectiva, la incompatibilitat a què es refereix el paràgraf anterior no té efectes per a aquest any respecte a les activitats que s'estaven realitzant anteriorment.

Article 34. *Coordinació del mètode d'estimació objectiva amb l'impost sobre el valor afegit i l'impost general indirecte canari.*

1. La renúncia al règim especial simplificat o al règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit suposa la renúncia al mètode d'estimació objectiva per totes les activitats econòmiques exercides pel contribuent.

2. L'exclusió del règim especial simplificat en l'impost sobre el valor afegit suposa l'exclusió del mètode d'estimació objectiva per totes les activitats econòmiques exercides pel contribuent.

3. La renúncia al règim especial simplificat o al règim especial de l'agricultura i ramaderia de l'impost general indirecte canari suposa la renúncia al mètode d'estimació objectiva per totes les activitats econòmiques exercides pel contribuent.

4. L'exclusió del règim especial simplificat de l'impost general indirecte canari suposa l'exclusió del mètode d'estimació objectiva per totes les activitats econòmiques exercides pel contribuent.

Article 35. *Determinació del rendiment net en el mètode d'estimació objectiva.*

1. Els contribuents han de determinar, amb referència a cada activitat a la qual sigui aplicable aquest mètode, el rendiment net corresponent.

2. La determinació del rendiment net a què es refereix l'apartat anterior l'ha de fer el mateix contribuent, mitjançant la imputació a cada activitat dels signes, índexs o mòduls que hagi fixat el ministre d'Economia i Hisenda.

Quan es prevegi en l'ordre per la qual s'aproven els signes, índexs o mòduls, per calcular el rendiment net es poden deduir les amortitzacions de l'immobilitzat

registrades. La quantia deduïble per aquest concepte és, exclusivament, la que resulti d'aplicar la taula que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda a aquests efectes.

3. En els casos d'iniciació posteriorment al dia 1 de gener o cessament abans del dia 31 de desembre de les operacions d'una activitat acollida a aquest mètode, els signes, índexs o mòduls s'han d'aplicar, si s'escau, proporcionalment al període de temps en què el contribuent hagi exercit aquesta activitat durant l'any natural.

El que disposa aquest apartat no és aplicable a les activitats de temporada, que es regeixen pel que estableix la corresponent ordre ministerial.

4.1. Quan l'exercici d'activitats econòmiques a les quals sigui aplicable aquest mètode es vegi afectat per incendis, inundacions o altres circumstàncies excepcionals que afectin un sector o zona determinada, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar la reducció dels signes, índexs o mòduls, amb caràcter excepcional.

2. Quan l'exercici d'activitats econòmiques a les quals sigui aplicable aquest mètode es vegi afectat per incendis, inundacions, enfonsaments o grans avaries en l'equip industrial, que suposin anomalies greus en el desenvolupament de l'activitat, els interessats poden sol·licitar la reducció dels signes, índexs o mòduls a l'administració o delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal, en el termini de trenta dies a comptar de la data en què es produeixin, i han d'aportar les proves que considerin oportunes i fer menció, si s'escau, de les indemnitzacions a percebre per raó d'aquestes anomalies. Acreditada l'efectivitat de les anomalies, s'ha d'autoritzar la reducció dels signes, índexs o mòduls que sigui procedent.

Igualment ha d'autoritzar la reducció dels signes, índexs o mòduls quan el titular de l'activitat estigui en situació d'incapacitat temporal i no tingui altre personal contractat. El procediment per reduir els signes, índexs o mòduls és el mateix que el previst en el paràgraf anterior.

La reducció dels signes, índexs o mòduls s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats meritats posteriorment a la data de l'autorització.

3. Quan l'exercici d'activitats econòmiques a les quals sigui aplicable aquest mètode es vegi afectat per incendis, inundacions, enfonsaments o altres circumstàncies excepcionals que determinin despeses extraordinàries alienes al procés normal de l'exercici de l'activitat, els interessats poden minorar el rendiment net resultant en l'import d'aquestes despeses. Per fer-ho, els contribuents han de posar aquesta circumstància en coneixement de l'administració o delegació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal, en el termini de trenta dies a comptar de la data en què es produeixi i, a aquest efecte, han d'aportar la justificació corresponent i fer menció, si s'escau, de les indemnitzacions a percebre per raó d'aquestes circumstàncies.

L'Administració tributària ha de verificar la certesa de la causa que motiva la reducció del rendiment i l'import de la reducció.

5. L'ordre ministerial en virtut de la qual es fixin els signes, índexs o mòduls aplicables a cada activitat ha de contenir les instruccions necessàries per al còmput adequat i s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» abans de l'1 de desembre anterior al període al qual sigui aplicable.

L'ordre ministerial es pot referir a un període de temps superior a l'any, cas en què s'ha de determinar per separat el mètode de càlcul del rendiment corresponent a cadascun dels anys compresos.

Article 36. Activitats independents.

1. Als efectes de l'aplicació del mètode d'estimació objectiva, es consideren activitats independents cadascuna de les recollides específicament en les ordres ministerials que regulin aquest mètode.

2. La determinació de les operacions econòmiques incloses en cada activitat s'ha de fer d'acord amb les normes de l'impost sobre activitats econòmiques, en la mesura que siguin aplicables.

Article 37. Entitats en règim d'atribució.

1. El mètode d'estimació objectiva és aplicable per determinar el rendiment net de les activitats econòmiques exercides per les entitats a què es refereix l'article 10 de la Llei de l'impost, sempre que tots els seus socis, hereus, comuners o partícips siguin persones físiques contribuents per aquest impost.

2. La renúncia al mètode, que s'ha de fer d'acord amb el que disposa l'article 31 d'aquest Reglament, l'han de formular tots els socis, hereus, comuners o partícips.

3. L'aplicació d'aquest mètode d'estimació objectiva s'ha de fer amb independència de les circumstàncies que concorrin individualment en els socis, hereus, comuners o partícips.

4. El rendiment net s'atribueix als socis, hereus, comuners o partícips, segons les normes o pactes aplicables en cada cas i, si aquests no consten a l'Administració en forma fefaent, s'atribueix per parts iguals.

SECCIÓ 4a GUANYOS I PÈRDUES PATRIMONIALS**Article 38. Determinació del valor d'adquisició.**

1. El valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos es minora en l'import de les amortitzacions fiscalment deduïbles; en tot cas s'ha de computar l'amortització mínima, amb independència de la consideració efectiva d'aquesta com a despesa.

A aquests efectes, es considera amortització mínima la resultant del període màxim d'amortització o el percentatge fix que correspongui, segons cada cas.

2. Tractant-se de la transmissió d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considera valor d'adquisició el valor comptable, tenint en compte les amortitzacions que hagin estat fiscalment deduïbles, sense perjudici de l'amortització mínima a què es refereix l'apartat anterior. Quan els elements patrimonials hagin estat afectats a l'activitat després de la seva adquisició i abans de l'1 de gener de 1999, s'ha de prendre com a data d'adquisició la que correspongui a l'afectació.

Article 39. Exempció per reinversió en habitatge habitual.

1. Poden gaudir d'exempció els guanys patrimonials que es posin de manifest en la transmissió de l'habitatge habitual del contribuïent quan l'import total obtingut es reinverteixi en l'adquisició d'un nou habitatge habitual, en les condicions que estableix aquest article. Quan per adquirir l'habitatge transmès el contribuïent hagi utilitzat finançament aliè, s'ha de considerar com a import total obtingut, exclusivament a aquests efectes, el resultat de minorar el valor de transmissió en el principal del préstec que estigui pendent d'amortitzar en el moment de la transmissió.

A aquests efectes, s'assimila a l'adquisició d'habitatge la seva rehabilitació, en els termes que preveu l'article 54.5 d'aquest Reglament.

Per a la qualificació de l'habitatge com a habitual cal atènyer-se al que disposa l'article 53 d'aquest Reglament.

2. La reinversió de l'import obtingut en l'alienació s'ha de fer, d'una sola vegada o successivament, en un període no superior a dos anys.

S'entén que la reinversió s'efectua dins de termini quan la venda s'hagi efectuat a terminis o amb preu ajornat, sempre que l'import dels terminis es destini a la finalitat indicada dins del període impositiu en què es vagin percebent.

Quan, d'acord amb el que disposen els paràgrafs anteriors, la reinversió no es realitzi en el mateix any de l'alienació, el contribuïent està obligat a fer constar en la declaració de l'impost de l'exercici en el qual s'obtingui el guany de patrimoni la seva intenció de reinvertir en les condicions i els terminis assenyalats.

També donen dret a l'exempció per reinversió les quantitats obtingudes en l'alienació que es destinin a satisfer el preu d'un nou habitatge habitual que s'hagi adquirit en el termini dels dos anys anteriors a aquella.

3. En cas que l'import de la reinversió sigui inferior al total obtingut en l'alienació, només s'exclou de gravamen la part proporcional del guany patrimonial que correspongui a la quantitat efectivament invertida en les condicions d'aquest article.

4. L'incompliment de qualsevol de les condicions establertes en aquest article determina la submissió a gravamen de la part del guany patrimonial corresponent.

En aquest cas, el contribuïent ha d'imputar la part del guany patrimonial no exempta a l'any de la seva obtenció i practicar declaració liquidació complementària, amb inclusió dels interessos de demora, i s'ha de presentar en el termini que hi hagi entre la data en què es produeixi l'incompliment i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi l'incompliment.

Article 40. Reducció de guanys patrimonials per a determinats elements patrimonials afectes.

1. Els contribuïents que exerceixin l'activitat de transport per autotaxis, classificada a l'epígraf 721.2 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, que determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva, han de reduir els guanys patrimonials que se'ls produeixin com a conseqüència de la transmissió d'actius fixos immaterials, quan aquesta transmissió estigui motivada per incapacitat permanent, jubilació o cessament d'activitat per reestructuració del sector.

Així mateix, el que disposa el paràgraf anterior és aplicable quan, per causes diferents de les que s'hi assenyalen, es transmetin els actius immaterials a familiars fins al segon grau.

2. La reducció, prevista a l'apartat anterior, s'obté aplicant al guany patrimonial determinat segons el que preveu l'article 32 de la Llei de l'impost els percentatges següents:

Temps transcorregut des de l'adquisició de l'actiu fix immaterial	Percentatge aplicable
Més de dotze anys	100 per cent
Més d'onze anys	87 per cent
Més de deu anys	74 per cent
Més de nou anys	61 per cent
Més de vuit anys	54 per cent
Més de set anys	47 per cent
Més de sis anys	40 per cent
Més de cinc anys	33 per cent
Més de quatre anys	26 per cent
Més de tres anys	19 per cent
Més de dos anys	12 per cent
Més d'un any	8 per cent
Fins a un any	4 per cent

CAPÍTOL III

Rendes en espècie

Article 41. *Lliurament d'accions a treballadors.*

1. No tenen la consideració de rendiments del treball en espècie, als efectes del que preveu l'article 46.2.a) de la Llei de l'impost, el lliurament d'accions o participacions als treballadors en actiu en els casos següents:

1r El lliurament d'accions o participacions d'una societat als seus treballadors.

2n Així mateix, en el cas dels grups de societats en què concorrin les circumstàncies que preveu l'article 42 del Codi de comerç, el lliurament d'accions o participacions d'una societat del grup als treballadors, contribuents per aquest impost, de les societats que formin part del mateix subgrup. Quan es tracti d'accions o participacions de la societat dominant del grup, el lliurament als treballadors, contribuents per aquest impost, de les societats que formin part del grup.

En els dos casos anteriors, el lliurament el pot efectuar tant la mateixa societat a la qual presti els seus serveis el treballador, com una altra societat que pertanyi al grup o l'ens públic, societat estatal o administració pública titular de les accions.

2. L'aplicació del que preveu l'apartat anterior exigeix el compliment dels requisits següents:

1r Que l'oferta es realitzi dins de la política retributiva general de l'empresa o, si s'escau, del grup de societats i que contribueixi a la participació dels treballadors a l'empresa.

2n Que cadascun dels treballadors, conjuntament amb els seus cònjuges o familiars fins al segon grau, no tinguin una participació, directa o indirecta, a la societat en la qual presten els seus serveis o en qualsevol altra del grup superior al 5 per cent.

3r Que els títols es mantinguin, almenys, durant tres anys.

L'incompliment del termini a què es refereix el número 3r anterior motiva l'obligació de presentar una declaració liquidació complementària, amb els interessos de demora corresponents, en el termini que hi hagi entre la data en què s'incompleixi el requisit i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi l'incompliment.

Article 42. *Despeses d'estudi per a la capacitat o el reciclatge del personal que no constitueixen retribució en espècie.*

No tenen la consideració de retribucions en espècie, als efectes del que preveu l'article 46.2.b) de la Llei de l'impost, els estudis disposats per institucions, empreses o ocupadors i finançats directament per ells per a l'actualització, capacitat o reciclatge del seu personal, quan siguin exigits pel desenvolupament de les seves activitats o les característiques dels llocs de treball, fins i tot quan la prestació efectiva l'efectuïn altres persones o entitats especialitzades. En aquests casos, les despeses de locomoció, manutenció i estada es regeixen pel que preveu l'article 8 d'aquest Reglament.

Article 43. *Despeses per menjadors d'empresa que no constitueixen retribució en espècie.*

1. Als efectes del que preveu l'article 46.2.c) de la Llei de l'impost, tenen la consideració de lliurament de productes a preus rebaixats que es realitzin en menjadors

d'empresa les fórmules directes i indirectes de prestació del servei, admeses per la legislació laboral, en les quals concorrin els requisits següents:

1r Que la prestació del servei tingui lloc en dies hàbils per a l'empleat o treballador.

2n Que la prestació del servei no tingui lloc durant els dies que l'empleat o treballador meriti dietes per manutenció exceptuades de gravamen d'acord amb l'article 8 d'aquest Reglament.

2. Quan la prestació del servei es realitzi a través de fórmules indirectes s'han de complir, a més dels requisits exigits al número anterior, els següents:

1r La quantia de les fórmules indirectes no pot superar 7,81 euros diaris. Si la quantia diària és superior, hi ha d'haver retribució en espècie per l'excés. El ministre d'Economia i Hisenda pot modificar aquesta quantia atenent l'evolució econòmica i el contingut social d'aquestes fórmules.

2n Si per a la prestació del servei es lliuren a l'empleat o treballador vals de menjador o documents similars, s'ha d'observar el següent:

Han d'estar numerats, expedits de forma nominativa i hi ha de figurar l'import nominal i l'empresa emissora.

Són intransmissibles.

No se'n pot obtenir, ni de l'empresa ni d'un tercer, el reemborsament de l'import.

Només es poden fer servir en establiments d'hostaleria.

L'empresa que els lliuri ha de portar i conservar una relació dels lliurats a cadascun dels seus empleats o treballadors, amb expressió del número de document i dia de lliurament.

Article 44. *Despeses per assegurances de malaltia que no constitueixen retribució en espècie.*

No tenen la consideració de rendiments del treball en espècie, d'acord amb el que preveu l'article 46.2.f) de la Llei de l'impost, les primes o quotes satisfetes per les empreses a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia, quan es compleixin els requisits i límits següents:

1. Que la cobertura de malaltia inclogui el mateix treballador, i pot a més a més incloure el cònjuge i els descendents.

2. Que les primes o quotes satisfetes no excedeixin els 500 euros anuals per cadascuna de les persones assenyalades a l'apartat anterior. L'excés sobre aquestes quanties constitueix retribució en espècie.

Article 45. *Drets de fundadors de societats.*

Els drets especials de contingut econòmic que es reservin els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de serveis personals, quan consisteixin en un percentatge sobre els beneficis de l'entitat, s'han de valorar, com a mínim, en el 35 per cent del valor equivalent de capital social que permeti la mateixa participació en els beneficis que la reconeguda a aquests drets.

Article 46. *Preu ofert.*

Als efectes del que preveu l'article 47.1.1r f) de la Llei de l'impost, es considera preu ofert al públic, en les retribucions en espècie satisfetes per empreses que tenen com a activitat habitual la realització de les activitats que donen lloc a aquest, el que preveu l'article 13 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris, deduint-ne els descomptes

ordinaris o comuns. Es consideren ordinaris o comuns els descomptes que siguin oferts a altres col·lectius de característiques similars als treballadors de l'empresa, així com els descomptes promocionals que tinguin caràcter general i estiguin vigents en el moment de satisfer la retribució en espècie o que, en un altre cas, no excedeixin el 20 per cent.

CAPÍTOL IV

Base liquidable

Article 47. *Reducció per mobilitat geogràfica.*

Per a l'aplicació de la reducció per mobilitat geogràfica establerta a l'article 53 de la Llei de l'impost s'han de complir els requisits següents:

- a) El contribuent ha d'estar aturat i inscrit a l'oficina d'ocupació.
- b) El lloc de treball que s'accepta ha d'estar situat en un municipi diferent del de la residència habitual del contribuent.
- c) El contribuent ha de traslladar la seva residència habitual a un nou municipi.

Article 48. *Reducció per cura de fills.*

Als efectes del que preveu l'article 54 de la Llei de l'impost, quan tingui lloc l'adopció d'un menor que hagi estat en règim d'acolliment, o es produeixi un canvi en la situació de l'acolliment, la reducció per cura de fills s'ha de practicar durant els períodes impositius restants fins a exhaurir el termini màxim fixat a l'article esmentat.

Article 49. *Plans de previsió assegurats.*

1. Als efectes del que disposa el paràgraf b) de l'article 60.3 de la Llei de l'impost, s'entén que un contracte d'assegurança compleix el requisit que la cobertura principal sigui la de jubilació quan es verifiqui la condició que el valor de la provisió matemàtica per a jubilació assolida al final de cada anualitat representi almenys el triple de la suma de les primes pagades des de l'inici del pla per al capital de mort i invalidesa.

2. Només es permet la disposició anticipada dels plans de previsió assegurats en els supòsits previstos a la normativa de plans de pensions.

El dret de disposició anticipada es valora per l'import de la provisió matemàtica a la qual no es poden aplicar penalitzacions, despeses o descomptes.

No obstant això, en cas que l'entitat tingui inversions afectes, el dret de disposició anticipada es valora pel valor de mercat dels actius assignats.

3. Els prenedors dels plans de previsió assegurats, mitjançant una decisió unilateral, poden mobilitzar la seva provisió matemàtica a un altre pla de previsió assegurat del qual siguin prenedors.

Una vegada assolida la contingència, la mobilització només és possible si les condicions del pla ho permeten.

A aquest efecte, s'han de comunicar a l'entitat asseguradora d'origen les dades referents al prenedor i al pla de previsió assegurat de destí, així com el compte al qual s'ha de fer el traspàs. Aquesta comunicació la pot fer directament el prenedor o l'entitat asseguradora de destí.

La mobilització s'ha d'efectuar en el termini màxim de set dies des de la recepció per part de l'entitat asseguradora d'origen de la documentació corresponent. En el mateix termini l'entitat d'origen ha de remetre a l'entitat de destí tota la informació de què disposi sobre el prenedor i les dades històriques del pla de previsió

assegurat. A aquests efectes, es considera que la petició dirigida a l'entitat de destí implica, per part del prenedor, l'autorització per a la remissió d'aquesta informació.

Per valorar la provisió matemàtica es pren la data en què l'asseguradora d'origen rebí la documentació. En cas que l'entitat tingui inversions afectes, el valor de la provisió matemàtica a mobilitzar és el valor de mercat dels actius assignats.

No es poden aplicar penalitzacions, despeses o descomptes a l'import d'aquesta mobilització.

4. Amb periodicitat trimestral les entitats asseguradores han de comunicar als prenedors de plans de previsió assegurats el valor dels drets de què són titulars.

Article 50. *Termini de presentació de les declaracions complementàries en la disposició de drets consolidats de mutualitats de previsió social.*

Als efectes del que preveuen els articles 60.2.b) i 61.2 de la Llei de l'impost, les declaracions liquidacions complementàries per reposar les reduccions en la base imposable indegudament practicades per la disposició anticipada dels drets consolidats en mutualitats de previsió social s'han de presentar en el termini que hi hagi entre la data de la disposició anticipada i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es realitzi la disposició anticipada.

Article 51. *Excessos d'aportacions a plans de pensions, plans de previsió assegurats i mutualitats de previsió social.*

Els partícips, mutualistes o assegurats poden sol·licitar que les quantitats aportades que no hagin pogut ser objecte de reducció en la base imposable, segons el que preveu l'article 60.6 de la Llei de l'impost, ho siguin en els cinc exercicis següents.

La sol·licitud s'ha de fer en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'exercici en què les aportacions realitzades no hagin pogut ser objecte de reducció per insuficiència de base imposable.

La imputació de l'excés s'ha de fer respectant els límits establerts en els articles 60 i 61 de la Llei de l'impost. A aquests efectes, quan en el període impositiu en què es produeixi l'excés concorrin aportacions del contribuent i contribucions imputades pel promotor, la determinació de la part de l'excés que correspon a unes i altres s'ha de fer en proporció als imports de les respectives aportacions i contribucions.

Quan concorrin aportacions realitzades en l'exercici amb aportacions d'exercicis anteriors que no hagin pogut ser objecte de reducció per insuficiència de base imposable, s'han d'entendre reduïdes, en primer lloc, les aportacions corresponents a anys anteriors.

Article 52. *Acreditació del nombre de socis, patrimoni i percentatge màxim de participació en institucions d'inversió col·lectiva.*

1. El nombre mínim d'accionistes que exigeix l'article 95 de la Llei de l'impost a les institucions d'inversió col·lectiva amb forma societària es determina de la manera següent:

- a) Per a les institucions d'inversió col·lectiva incloses a l'apartat 1 de l'article 95, el nombre d'accionistes que figuri en l'últim informe trimestral, anterior a la data de transmissió o reemborsament, que la institució hagi remès a la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'acord amb el que disposa la normativa de desplegament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

b) Per a les institucions d'inversió col·lectiva incloses a l'apartat 2 de l'article 95, el nombre d'accionistes que consti en l'última comunicació anual a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, anterior a la data de transmissió o reemborsament, que s'efectuï per una única entitat comercialitzadora amb establiment a Espanya designada a aquest efecte per la institució d'inversió col·lectiva o la seva gestora, referida a cada compartiment o subfons registrat. Als efectes anteriors i del que preveu l'apartat següent, aquesta comunicació ha d'expressar el nombre total d'accionistes de cada compartiment o subfons, el patrimoni total de la institució, compartiment o subfons, la data a la qual es refereixen les dades anteriors i té un període màxim de validesa d'un any comptat des de l'esmentada data de referència. La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de fer pública la informació i precisar els requisits tècnics i procediments de comunicació de la informació assenyalada en aquesta lletra.

2. El contribuent que es vulgui acollir al règim d'ajornament previst a l'article 95 de la Llei de l'impost per a les operacions en què intervingui alguna institució d'inversió col·lectiva amb forma societària, ha de comunicar documentalment a les entitats a través de les quals es realitzin les operacions de transmissió o reemborsament i adquisició o subscripció que no ha participat en algun moment dins dels dotze mesos anteriors a la data de l'operació en més del 5 per cent del capital de la institució d'inversió col·lectiva corresponent. Aquestes entitats han de conservar a disposició de l'Administració tributària durant el període de prescripció de les obligacions tributàries la documentació comunicada pels contribuents.

TÍTOL III

Deduccions de la quota

CAPÍTOL I

Deducció per inversió en habitatge habitual

Article 53. *Concepte d'habitatge habitual.*

1. Amb caràcter general es considera habitatge habitual del contribuent l'edificació que constitueixi la seva residència durant un termini continuat de tres anys com a mínim.

No obstant això, s'entén que l'habitatge va tenir el caràcter d'habitual quan, malgrat no haver transcorregut l'esmentat termini, es produeixi la mort del contribuent o concorrin altres circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi de domicili, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de la primera feina, o canvi de feina, o altres d'anàlogues justificades.

2. Perquè l'habitatge constitueixi la residència habitual del contribuent ha de ser habitat de manera efectiva i amb caràcter permanent pel mateix contribuent, en un termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició o terminació de les obres.

No obstant això, s'entén que l'habitatge no perd el caràcter d'habitual quan es produeixin les circumstàncies següents:

Quan es produeixi la mort del contribuent o concorrin altres circumstàncies que necessàriament impedeixin l'ocupació de l'habitatge, en els termes que preveu l'apartat 1 d'aquest article.

Quan aquest gaudi d'habitatge habitual per raó de càrrec o feina i l'habitatge adquirit no sigui objecte d'utilització, cas en què el termini abans indicat comença a comptar a partir de la data del cessament.

3. Quan siguin aplicables les excepcions que preveuen els apartats anteriors, la deducció per adquisició d'habitatge s'ha de practicar fins al moment en què es donin les circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge o n'impedeixin l'ocupació, excepte quan el contribuent gaudeixi d'habitatge habitual per raó de càrrec o feina, cas en què pot seguir practicant deduccions per aquest concepte mentre es mantingui aquesta situació i l'habitatge no sigui objecte d'utilització.

Article 54. *Adquisició i rehabilitació de l'habitatge habitual.*

1. S'assimilen a l'adquisició d'habitatge la seva construcció o ampliació, en els termes següents:

Ampliació d'habitatge, quan es produeixi l'augment de la superfície habitable, mitjançant tancament de part descoberta o per qualsevol altre mitjà, de forma permanent i durant totes les èpoques de l'any.

Construcció, quan el contribuent satisfaci directament les despeses derivades de l'execució de les obres, o lliuri quantitats a compte al promotor d'aquelles, sempre que finalitzin en un termini no superior a quatre anys des de l'inici de la inversió.

2. Per contra, no es considera adquisició d'habitatge:

a) Les despeses de conservació o reparació, en els termes que preveu l'article 12 d'aquest Reglament.

b) Les millores.

c) L'adquisició de places de garatge, jardins, parcs, piscines i instal·lacions esportives i, en general, els annexos o qualsevol altre element que no constitueixi l'habitatge pròpiament dit, sempre que s'adquireixin independentment d'aquest. S'assimilen a habitatges les places de garatge adquirides amb aquests, amb el màxim de dues.

3. Si com a conseqüència d'estar en situació de concurs, el promotor no finalitza les obres de construcció abans de transcórrer el termini de quatre anys a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article o no pot lliurar els habitatges en el mateix termini, aquest queda ampliat en quatre anys més.

En aquests casos, el termini de dotze mesos a què es refereix l'article 53.2 d'aquest Reglament comença a comptar a partir del lliurament.

Perquè l'ampliació prevista en aquest apartat tingui efecte, el contribuent que estigui obligat a presentar declaració per l'impost, en el període impositiu en què s'hagi incomplert el termini inicial, hi ha d'adjuntar tant els justificants que acreditin les seves inversions en habitatge com qualsevol document justificatiu d'haver-se produït alguna de les situacions esmentades.

En els supòsits a què es refereix aquest apartat, el contribuent no està obligat a efectuar cap ingrés per raó de l'incompliment del termini general de quatre anys de finalització de les obres de construcció.

4. Quan per altres circumstàncies excepcionals no imputables al contribuent i que suposin paralització de les obres, no es puguin finalitzar abans de transcórrer el termini de quatre anys a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article, el contribuent pot sol·licitar a l'Administració l'ampliació del termini.

La sol·licitud s'ha de presentar a la delegació o administració de l'Agència Estatal d'Administració Tributària corresponent al seu domicili fiscal durant els trenta dies següents a l'incompliment del termini.

A la sol·licitud han de figurar tant els motius que han provocat l'incompliment del termini com el període de temps que es considera necessari per finalitzar les obres de construcció, el qual no pot ser superior a quatre anys.

Als efectes del que assenyalava el paràgraf anterior, el contribuïent ha d'aportar la justificació corresponent.

A la vista de la documentació aportada, el delegat o administrador de l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de decidir tant la procedència de l'ampliació sol·licitada com el termini d'ampliació, el qual no s'ha d'ajustar necessàriament al sol·licitat pel contribuïent.

Es poden entendre desestimades les sol·licituds d'ampliació que no siguin resoltes expressament en el termini de tres mesos.

L'ampliació que es concedeixi comença a comptar-se a partir del dia immediatament següent a aquell en què es produeixi l'incompliment.

5. Als efectes que preveu l'article 69.1.1r a) de la Llei de l'impost es considera rehabilitació d'habitatge les obres a l'habitatge que compleixin qualsevol dels requisits següents:

a) Que hagin estat qualificades o declarades com a actuació protegida en matèria de rehabilitació d'habitatges en els termes que preveu el Reial decret 1/2002, d'11 de gener.

b) Que tinguin per objecte la reconstrucció de l'habitatge mitjançant la consolidació i el tractament de les estructures, façanes o cobertes i altres d'anàlogues sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedeixi el 25 per cent del preu d'adquisició si s'ha efectuat aquesta durant els dos anys anteriors a la rehabilitació o, en un altre cas, del valor de mercat que tenia l'habitatge en el moment de la rehabilitació.

Article 55. Condicions de finançament de l'habitatge habitual per a l'aplicació dels percentatges de deducció incrementats.

1. Els percentatges de deducció que preveu l'article 69.1.1r b) de la Llei de l'impost són aplicables de la manera següent:

1r Quan es tracti d'adquisició o rehabilitació d'habitatge, per aplicar els percentatges incrementats, del 16,75 per cent i del 13,40 per cent, s'han de produir les circumstàncies següents:

a) Que l'import finançat del valor d'adquisició o rehabilitació de l'habitatge suposi, almenys, un 50 per cent del dit valor.

En el cas de reinversió per alienació de l'habitatge habitual el percentatge del 50 per cent s'entén referit a l'excés d'inversió que correspongui.

b) Que durant els tres primers anys no s'amortitzin quantitats que superin en conjunt el 40 per cent de l'import total sol·licitat.

Aquests percentatges no són aplicables, en cap cas, a les quantitats destinades a la construcció o ampliació de l'habitatge ni a les dipositades en un compte habitatge.

El percentatge de deducció del 16,75 per cent s'aplica, exclusivament, durant els dos anys següents a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual i sobre les quantitats, respectivament, destinades a aquests fins.

2n Quan es tracti d'obres i instal·lacions d'adequació realitzades per minusvàlids, a què es refereix l'article 69.1.4t e) de la Llei de l'impost, s'han de produir les circumstàncies següents:

a) Que l'import finançat de les obres o instal·lacions d'adequació suposi, almenys, un 30 per cent de la inversió.

b) Que durant els tres primers anys no s'amortitzin quantitats que superin en conjunt el 40 per cent de l'import total sol·licitat.

Els percentatges de deducció del 16,75 o del 13,40 per cent s'apliquen, com a màxim, sobre 6.010,12 euros,

i s'aplica el 10,05 per cent sobre l'excés, fins a 12.020,24 euros.

El percentatge de deducció del 16,75 per cent s'aplica, exclusivament, durant els dos anys següents a la realització de les obres o instal·lacions d'adequació.

2. Les condicions i els requisits establerts a l'apartat anterior també són aplicables al tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en habitatge habitual, previst a l'article 79 de la Llei de l'impost.

Article 56. Comptes habitatge.

1. Es considera que s'han destinat a l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual del contribuïent les quantitats que es dipositin en entitats de crèdit, en comptes separats de qualsevol altre tipus d'imposició, sempre que els saldos dels comptes es destinin exclusivament a la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual del contribuïent.

2. Es perd el dret a la deducció:

a) Quan el contribuïent disposi de quantitats dipositades en el compte habitatge per a fins diferents de la primera adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual. En cas de disposició parcial s'entén que les quantitats dipositades són les primeres dipositades.

b) Quan transcorrin quatre anys, a partir de la data en què es va obrir el compte, sense que s'hagi adquirit o rehabilitat l'habitatge.

c) Quan l'adquisició o rehabilitació posterior de l'habitatge no compleixi les condicions que determinen el dret a la deducció per aquest concepte.

3. Cada contribuïent només pot mantenir un compte habitatge.

4. Els comptes habitatges s'han d'identificar separatament a la declaració de l'impost, i s'hi han de consignar, almenys, les dades següents:

Entitat on s'ha obert el compte.

Sucursal.

Número del compte.

Article 57. Obres d'adequació de l'habitatge habitual per minusvàlids.

1. Als efectes de la deducció que preveu l'article 69.1.4t de la Llei de l'impost, s'entén per obres i instal·lacions d'adequació de l'habitatge habitual dels discapacitats les que impliquin una reforma del seu interior, així com les de modificació dels elements comuns de l'edifici que serveixin de pas necessari entre la finca urbana i la via pública, com ara escales, ascensors, passadissos, portals o qualsevol altre element arquitectònic, o les necessàries per aplicar dispositius electrònics que serveixin per superar barreres de comunicació sensorial o de promoció de la seva seguretat.

2. L'acreditació de la necessitat de les obres i instal·lacions per a l'accessibilitat i la comunicació sensorial que faciliti el desenvolupament digne i adequat de la persona amb minusvalidesa s'ha de fer davant l'Administració tributària mitjançant un certificat o una resolució expedida per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes en matèria de valoració de minusvalideses, basant-se en el dictamen emès pels equips de valoració i orientació que en depenen.

CAPÍTOL II

Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla

Article 58. *Rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.*

Als efectes de la deducció que preveu l'article 69.4 de la Llei de l'impost, tenen la consideració de rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

1. Els rendiments del treball derivats de prestacions per desocupació i d'aquelles a les quals es refereix l'article 16.2.a) de la Llei de l'impost.

2. En l'exercici d'activitats econòmiques, s'entén per operacions efectivament realitzades a Ceuta o Melilla les que tanquin en aquests territoris un cicle mercantil que determini resultats econòmics o suposin la prestació d'un servei professional en aquests territoris.

No es considera que es donen aquestes circumstàncies quan es tracti d'operacions aïllades d'extracció, fabricació, compra, transport, entrada i sortida de gèneres o efectes en aquests i, en general, quan les operacions no determinin rendes per si soles.

3. Quan es tracti d'activitats pesqueres i marítimes, són aplicables les regles que estableix l'article 33 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats.

4. S'entén que els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines constitueixen una renda obtinguda a Ceuta o Melilla quan l'objecte de l'arrendament estigui situat i s'utilitzi efectivament en aquests territoris.

CAPÍTOL III

Pèrdua del dret a deduir

Article 59. *Pèrdua del dret a deduir.*

1. Quan, en períodes impositius posteriors al de la seva aplicació es perdi el dret, en tot o en part, a les deduccions practicades, el contribuent està obligat a sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica o complementària meritades en l'exercici en què s'hagi incomplert els requisits, les quantitats indegudament deduïdes, més els interessos de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. Aquesta addició s'aplica de la manera següent:

a) Quan es tracti de la deducció per inversió en habitatge habitual, regulada a l'apartat 1 de l'article 69 de la Llei de l'impost, s'ha d'afegir a la quota líquida estatal la totalitat de les deduccions indegudament practicades.

b) Quan es tracti de les deduccions que preveuen els apartats 2, 3 i 5 de l'article 69 de la Llei de l'impost, s'ha d'afegir a la quota líquida estatal el 67 per cent de les deduccions indegudament practicades, i a la quota líquida autonòmica o complementària, el 33 per cent restant.

c) Quan es tracti de deduccions establertes per la comunitat autònoma en l'exercici de les competències normatives que preveu l'article 38.1 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'autonomia, i del tram autonòmic o complementari de la deducció per inversió en habitatge habitual que regula l'article 79 de la Llei de l'impost, s'ha d'afegir a la quota líquida autonòmica o complementària la totalitat de les deduccions indegudament practicades.

TÍTOL IV

Deducció per maternitat

Article 60. *Procediment per a la pràctica de la deducció per maternitat i el seu pagament anticipat.*

1. La deducció per maternitat que regula l'article 83 de la Llei de l'impost s'aplica proporcionalment al nombre de mesos en què es compleixin de manera simultània els requisits que preveu l'apartat 1 de l'article esmentat, i té com a límit per a cada fill les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats de caràcter alternatiu meritades en cada període impositiu posteriorment al naixement, adopció o acolliment. A efectes del càlcul d'aquest límit es computen les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres sense prendre en consideració les bonificacions que puguin correspondre.

2. A efectes del còmput del nombre de mesos per calcular l'import de la deducció a què es refereix l'apartat anterior s'han de tenir en compte les regles següents:

1a. La determinació dels fills que donen dret a la percepció de la deducció es fa d'acord amb la seva situació l'últim dia de cada mes.

2a. El requisit d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat s'entén complert quan aquesta situació es produeixi en qualsevol dia del mes.

3. Quan tingui lloc l'adopció d'un menor que hagi estat en règim d'acolliment, o es produeixi un canvi en la situació de l'acolliment, la deducció per maternitat s'ha de practicar durant el temps que resti fins a exhaurir el termini màxim dels tres anys a què es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 83 de la Llei de l'impost.

4. En el cas que hi hagi diversos contribuents amb dret a l'aplicació de la deducció per maternitat respecte del mateix acollit o tutelat, l'import s'ha de prorratejar entre ells per parts iguals.

5.1r Els contribuents amb dret a l'aplicació d'aquesta deducció en poden sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'abonament de forma anticipada per cadascun dels mesos en què estiguin donats d'alta a la Seguretat Social o mutualitat i cotitzin els terminis mínims que s'indiquen tot seguit:

a) Treballadors amb contracte de treball a jornada completa, en alta durant almenys quinze dies de cada mes, en el règim general o en els règims especials de la mineria del carbó i dels treballadors del mar.

b) Treballadors amb contracte de treball a temps parcial amb una jornada laboral que sigui com a mínim del 50 per cent de la jornada ordinària a l'empresa, en còmput mensual, i estiguin en alta durant tot el mes en els règims esmentats al paràgraf anterior.

c) Treballadors per compte d'altri en alta en el règim especial agrari de la Seguretat Social en el mes i que realitzin, almenys, deu jornades reals en el període esmentat.

d) Treballadors inclosos en els altres règims especials de la Seguretat Social no esmentats en els paràgrafs anteriors o mutualistes de les respectives mutualitats alternatives a la Seguretat Social que estiguin en alta durant quinze dies en el mes.

2n La tramitació de l'abonament anticipat s'ha de fer d'acord amb el procediment següent:

a) La sol·licitud s'ha de presentar en el lloc, la forma i el termini que determini el ministre d'Economia i Hisenda, el qual pot determinar els casos en què es pugui formular per mitjans telemàtics o telefònics. En el supòsit que preveu l'apartat 4 d'aquest article, les sol·licituds s'han de presentar de manera simultània.

b) L'Agència Estatal d'Administració Tributària, a la vista de la sol·licitud rebuda i de les dades que li consten, ha d'abonar d'ofici de forma anticipada i a compte l'import de la deducció per maternitat. En el cas que no escaigui l'abonament anticipat de la deducció, ha de notificar aquesta circumstància al contribuïent amb expressió de les causes que motiven la denegació.

c) L'abonament de la deducció de forma anticipada l'ha de fer, mitjançant transferència bancària, l'Agència Estatal d'Administració Tributària mensualment i sense prorratejos per un import de 100 euros per cada fill. El ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar l'abonament per xec barrat o nominatiu quan concorrin circumstàncies que ho justifiquin.

3r Els contribuïents amb dret a l'abonament anticipat de la deducció per maternitat estan obligats a comunicar a l'Administració tributària les variacions que afectin l'abonament anticipat, com també quan per alguna causa o circumstància sobrevinguda incompleixin algun dels requisits per percebre-la. La comunicació s'ha de fer utilitzant el model que, a aquests efectes, aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual ha d'establir el lloc, la forma i els terminis de presentació, així com els casos en què aquesta comunicació es pugui fer per mitjans telemàtics o telefònics.

4t Quan l'import de la deducció per maternitat no es correspongui amb el del seu abonament anticipat, els contribuïents han de regularitzar aquesta situació en la seva declaració per aquest impost. En el cas de contribuïents no obligats a declarar han de comunicar, a aquests efectes, a l'Administració tributària la informació que determini el ministre d'Economia i Hisenda, el qual, així mateix, ha d'establir el lloc, la forma i el termini de la presentació.

5è No són exigibles interessos de demora per la percepció, a través de l'abonament anticipat i per una causa no imputable al contribuïent, de quantitats superiors a la deducció per maternitat que correspongui.

TÍTOL V

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Obligació de declarar

Article 61. *Obligació de declarar.*

1. Els contribuïents estan obligats a presentar i subscriure la declaració per aquest impost en els termes que preveu l'article 97 de la Llei de l'impost. Als efectes del que disposa l'apartat 4 de l'article esmentat, estan obligats a declarar en tot cas els contribuïents que tinguin dret a deducció per inversió en habitatge, per compte estalvi-empresa, per doble imposició internacional o que realitzin aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat, plans de pensions, plans de previsió assegurats o mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable, quan exerceixin aquest dret.

2. No han de declarar, sense perjudici del que disposen l'apartat anterior i l'article 64 d'aquest Reglament, els contribuïents que obtinguin exclusivament rendiments del treball, del capital, d'activitats professionals i guanys patrimonials, fins a un import màxim conjunt de 1.000 euros anuals, en tributació individual o conjunta.

3. Tampoc han de declarar, sense perjudici del que disposen els apartats anteriors i l'article 64 d'aquest Reglament, els contribuïents que obtinguin rendes procedents exclusivament de les següents fonts, en tributació individual o conjunta:

A) Rendiments íntegres del treball, amb els límits següents:

1r Amb caràcter general, 22.000 euros anuals, quan procedixin d'un sol pagador. Aquest límit també s'ha d'aplicar quan es tracti de contribuïents que percebin rendiments procedents de més d'un pagador i es doni qualsevol de les dues situacions següents:

a) Que la suma de les quantitats percebudes del segon i restants pagadors, per ordre de quantia, no superi en el seu conjunt la quantitat de 1.000 euros anuals.

b) Que els seus únics rendiments del treball consisteixin en les prestacions passives a què es refereix l'article 16.2.a) de la Llei de l'impost i la determinació del tipus de retenció aplicable s'hagi fet d'acord amb el procediment especial que regula l'article 81 d'aquest Reglament.

2n 8.000 euros anuals, quan:

a) Procedixin de més d'un pagador, sempre que la suma de les quantitats percebudes del segon i restants pagadors, per ordre de quantia, superin en el seu conjunt la quantitat de 1.000 euros anuals.

b) Es percebin pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les que preveu l'article 7, lletra k), de la Llei de l'impost.

c) El pagador dels rendiments del treball no estigui obligat a retenir d'acord amb el que preveu l'article 74 d'aquest Reglament.

B) Rendiments íntegres del capital mobiliari i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 1.600 euros anuals.

C) Rendes immobiliàries imputades, a què es refereix l'article 87 de la Llei de l'impost, que procedixin d'un únic immoble, rendiments íntegres del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del Tresor i subvencions per a l'adquisició d'habitatges de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

4. La presentació de la declaració, en els casos en què hi hagi obligació d'efectuar-la, és necessària per sol·licitar devolucions per raó dels pagaments a compte efectuats.

5. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'aprovar els models de declaració i establir la forma, el lloc i els terminis de la presentació, així com els supòsits i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics. Els contribuïents han de fer constar la totalitat de les dades sol·licitades en les declaracions i adjuntar-hi els documents i justificants que es determinin.

El ministre d'Economia i Hisenda pot establir, per causes excepcionals, terminis especials de declaració per a un grup determinat de contribuïents o per als àmbits territorials que es determinin.

6. En el cas d'optar per tributar conjuntament, la declaració ha de ser subscripta i presentada pels membres de la unitat familiar majors d'edat, que actuen en representació dels fills integrats a la unitat familiar, en els termes de l'article 45.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

Article 62. *Autoliquidació i ingrés.*

1. Els contribuïents que estiguin obligats a declarar per aquest impost, en el moment de presentar la declaració, han de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-lo en el lloc, la forma i els terminis determinats pel ministre d'Economia i Hisenda.

Si, en el moment de presentar la declaració, s'ha sol·licitat la suspensió de l'ingrés de la totalitat o d'una part del deute tributari resultant de l'autoliquidació,

d'acord amb el que estableix l'apartat 6 de l'article 98 de la Llei de l'impost, s'ha de seguir el procediment que s'hi regula.

La sol·licitud de suspensió s'ha de referir a l'ingrés d'alguna de les quanties següents:

a) A la totalitat del deute tributari, quan sigui igual o inferior a la devolució resultant de l'autoliquidació presentada pel cònjuge per aquest mateix impost.

b) Al mateix import que la devolució resultant de l'autoliquidació presentada pel cònjuge, quan el deute tributari sigui superior.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació es pot fraccionar, sense interès ni recàrrec, en dues parts: la primera, del 60 per cent de l'import, en el moment de presentar la declaració, i la segona, del 40 per cent restant, en el termini que es determini segons el que estableix l'apartat anterior.

Per gaudir d'aquest benefici és necessari que la declaració es presenti dins el termini establert. No es pot fraccionar, segons el procediment establert en el paràgraf anterior, l'ingrés de les declaracions liquidacions complementàries.

3. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits a l'inventari general de béns mobles o en el registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Article 63. *Fraccionament en els supòsits de mort i de pèrdua de la residència a Espanya.*

1. En el cas de mort del contribuent previst a l'article 14.4 de la Llei de l'impost, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable de l'últim període impositiu que s'hagi de declarar per aquest impost.

2. En el cas que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència, d'acord amb el que preveu l'article 14.3 de la Llei de l'impost, totes les rendes pendents d'imputació s'han d'integrar en la base imposable corresponent a l'últim període que s'hagi de declarar per aquest impost, i, si s'escau, s'ha de practicar la declaració liquidació complementària, sense sanció, ni interessos de demora ni cap recàrrec, en el termini de tres mesos des que el contribuent perdi la seva condició per canvi de residència.

3. En aquests casos, els successors del causant o el contribuent poden sol·licitar el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes esmentades, calculada aplicant el tipus regulat a l'article 82.2 de la Llei de l'impost.

4. El fraccionament es regeix per les normes que preveu el capítol VII, títol primer del llibre I del Reglament general de recaptació, amb les especialitats següents:

a) Les sol·licituds s'han de formular dins el termini reglamentari de declaració.

b) El sol·licitant ha d'oferir garantia en forma d'aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca, en els termes previstos en el Reglament general de recaptació.

c) En cas de concessió del fraccionament sol·licitat, la quantia i el termini de cada fracció s'ha de concedir en funció dels períodes impositius als quals correspondria imputar les rendes en cas que la defunció o la pèrdua de la condició de contribuent, no s'hagués produït, amb el límit de quatre anys. La part corresponent a períodes que superin aquest límit s'imputa per parts iguals durant el període de fraccionament.

Article 64. *Comunicació de dades pel contribuent i sol·licitud de devolució.*

1. Els contribuents que no estiguin obligats a presentar la declaració per l'impost poden obtenir, no obstant això, la devolució de l'excés de les retencions i els ingressos a compte suportats i dels pagaments fraccionats efectuats sobre la quota líquida total de l'impost minorada en l'import de les deduccions per doble imposició de dividends i internacional, mitjançant, si s'escau, la presentació d'una comunicació adreçada a l'Administració tributària, en què sol·licitin la devolució que sigui procedent.

Els models de comunicació han de ser aprovats pel ministre d'Economia i Hisenda, el qual ha d'establir el termini i el lloc de presentació i els casos en què és procedent. Així mateix, ha de determinar els supòsits i les condicions de presentació de les comunicacions per mitjans telemàtics o telefònics, i els casos en què les dades comunicades s'entenen subsistents per a anys successius, si el contribuent no comunica que han canviat. La comunicació pot anar precedida de l'enviament al contribuent de les dades que constin prèviament en poder de l'Administració tributària i afectin la determinació de la quota a què es refereix el paràgraf anterior.

Quan no hagin obtingut de forma anticipada la deducció per maternitat, poden sol·licitar la percepció de la deducció per maternitat que, en aplicació del que disposen els apartats 1 i 2 de l'article 83 de la Llei de l'impost, els correspongui. La sol·licitud s'ha d'efectuar utilitzant el model que, a aquests efectes, aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual ha d'establir el lloc, la forma i els terminis de presentació, així com els casos en què la sol·licitud es pugui realitzar per mitjans telemàtics o telefònics.

2. L'Administració tributària, a la vista, si s'escau, de la comunicació rebuda, de les dades i dels antecedents que constin en poder seu i dels justificants aportats pel contribuent amb la comunicació o requerits a aquest efecte, ha d'efectuar, si és procedent, d'ofici la devolució de l'excés de les retencions i els ingressos a compte suportats sobre la quota a què es refereix l'apartat 1 anterior.

3. La devolució s'ha d'efectuar en el termini que hi hagi entre la presentació de la comunicació, o l'obertura del període de presentació de comunicacions, quan no sigui preceptiva la presentació, i els dos mesos següents a la finalització d'aquest període. A efectes merament informatius, s'ha de notificar als contribuents per correu ordinari o per via telemàtica, el resultat dels càlculs efectuats per a la determinació de l'import de la devolució.

Rebuda la devolució o, si s'escau, transcorregut el termini per realitzar-la, els contribuents poden sol·licitar, dins els tres mesos següents, que l'Administració practiqui una liquidació provisional, d'acord amb el que preveu l'article 104.2 de la Llei de l'impost i la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. La notificació no pot implicar cap obligació a càrrec del contribuent diferent de la restitució del que prèviament s'ha retornat més l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. A aquest mateix règim també queden subjectes els contribuents que hagin obtingut devolucions superiors a les que els corresponguin.

4. Sense perjudici del que disposa el paràgraf segon de l'apartat 3 anterior, transcorregut el termini de què disposa l'Administració tributària per efectuar la devolució sense que se n'hagi ordenat el pagament, per causa imputable a l'Administració tributària, s'aplica a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora a què es refereix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, des de l'endemà de la finalització del termini esmentat i fins a la data en què s'ordeni el seu pagament, sense necessitat que el contribuent ho reclami.

Article 65. Devolucions d'ofici.

1. Les devolucions a què es refereixen els articles 100 i 105 de la Llei de l'impost es fan per transferència bancària.

2. El ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar les devolucions a què es refereix l'apartat anterior per xec barrat o nominatiu quan concorrin circumstàncies que ho justifiquin.

Article 66. Col·laboració externa a la presentació i gestió de declaracions i comunicacions.

1. L'Agència Estatal d'Administració Tributària pot fer efectiva la col·laboració social en la presentació de declaracions i comunicacions per aquest impost a través d'acords amb les comunitats autònomes i altres administracions públiques, amb entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals, o bé directament amb empreses, en relació amb la facilitació d'aquests serveis als seus treballadors.

2. Els acords a què es refereix l'apartat anterior es poden referir, entre altres, als aspectes següents:

- Campanyes d'informació i difusió.
- Assistència en la realització de declaracions i comunicacions i en la seva realització correcta i veraç.
- Remissió de declaracions i comunicacions a l'Administració tributària.
- Esmena de defectes, amb l'autorització prèvia dels contribuents.
- Informació de l'estat de tramitació de les devolucions d'ofici, amb l'autorització prèvia dels contribuents.

3. L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de proporcionar l'assistència tècnica necessària per al desenvolupament d'aquestes actuacions sense perjudici d'oferir els esmentats serveis amb caràcter general als contribuents.

4. Mitjançant una ordre del ministre d'Economia i Hisenda s'han d'establir els casos i les condicions en què les entitats que hagin subscrit els acords esmentats poden presentar per mitjans telemàtics declaracions, comunicacions, declaracions liquidacions o qualssevol altres documents exigits per la normativa tributària, en representació de terceres persones.

Aquesta ordre també pot preveure que altres persones o entitats accedeixin al sistema de presentació per mitjans telemàtics en representació de terceres persones.

CAPÍTOL II**Obligacions formals, comptables i registrals****Article 67. Obligacions formals, comptables i registrals.**

1. Els contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques estan obligats a conservar, durant el termini màxim de prescripció, els justificants i els documents acreditatius d'operacions, rendes, despeses, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagin de constar a les seves declaracions, a aportar-los juntament amb les declaracions i les comunicacions de l'impost, quan així s'estableixi, i a exhibir-los davant els òrgans competents de l'Administració tributària, quan siguin requerits a aquest efecte.

2. Els contribuents que exerceixin activitats empresarials el rendiment de les quals es determini en la modalitat normal del mètode d'estimació directa, estan obligats a portar la comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de comerç.

3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan l'activitat empresarial realitzada no tingui caràcter mercantil, d'acord amb el Codi de comerç, les obligacions comptables es limiten a la gestió dels llibres registres següents:

- Llibre registre de vendes i ingressos.
- Llibre registre de compres i despeses.
- Llibre registre de béns d'inversió.

4. Els contribuents que exerceixin activitats empresarials el rendiment de les quals es determini en la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, estan obligats a la gestió dels llibres assenyalats a l'apartat anterior.

5. Els contribuents que exerceixin activitats professionals el rendiment de les quals es determini en mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats, estan obligats a portar els llibres registres següents:

- Llibre registre d'ingressos.
- Llibre registre de despeses.
- Llibre registre de béns d'inversió.
- Llibre registre de provisions de fons i avançaments.

6. Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques que determinin el seu rendiment net mitjançant el mètode d'estimació objectiva han de conservar, numerades per ordre de dates i agrupades per trimestres, les factures emeses d'acord amb el que preveu el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, i les factures o els justificants documentals d'un altre tipus rebuts. Igualment, han de conservar els justificants dels signes, índexs o mòduls aplicats de conformitat amb el que, si s'escau, prevegi l'ordre ministerial que els aprovi.

7. Els contribuents que s'acullin a aquest mètode que dedueixin amortitzacions estan obligats a portar un llibre registre de béns d'inversió. A més, per les activitats el rendiment net de les quals es determini tenint en compte el volum d'operacions han de portar un llibre registre de vendes o ingressos.

8. Les entitats en règim d'atribució de rendes que exerceixin activitats econòmiques han de portar uns únics llibres obligatoris corresponents a l'activitat realitzada, sense perjudici de l'atribució de rendiments que correspongui efectuar en relació amb els seus socis, hereus, comuns o participips.

9. S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per determinar la forma de gestió dels llibres registre a què es refereix aquest article.

10. Els contribuents que portin la comptabilitat d'acord amb el que preveu el Codi de comerç no estan obligats a portar els llibres registres establerts en els apartats anteriors d'aquest article.

Article 68. Altres obligacions formals d'informació.

1. Les entitats que concedeixin préstecs hipotecaris per a l'adquisició d'habitatges han de presentar dins els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent una declaració informativa dels préstecs, amb identificació, amb nom i cognoms i número d'identificació fiscal, dels prestataris, l'import total del préstec, les quantitats que aquests hagin satisfet en l'exercici en concepte d'interessos i d'amortització del capital i la indicació de l'any de constitució del préstec i del seu període de durada.

2. Les entitats beneficiàries de donatius a què es refereix l'article 69.3.b) de la Llei de l'impost han de remetre una declaració informativa sobre els donatius rebuts durant cada any natural, en la qual, a més de les dades

d'identificació, han de fer constar la informació següent referida als donants:

- a) Nom i cognoms.
- b) Número d'identificació fiscal.
- c) Import del donatiu.
- d) Indicació de si el donatiu dóna dret a l'aplicació

d'alguna de les deduccions aprovades per les comunitats autònomes.

La presentació d'aquesta declaració informativa s'ha de fer el mes de gener de cada any, en relació amb els donatius percebuts l'any immediatament anterior.

Aquesta declaració informativa s'ha de fer en la forma i el lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda, el qual pot establir els casos en què s'ha de presentar en suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.

3. Les entitats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva han de presentar, en els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent, la declaració informativa de les alienacions d'accions o participacions portades a terme pels socis o partícips; es pot exigir que hi constin les dades següents:

- a) Nom i cognoms i número d'identificació fiscal del soci o partípcip.
- b) Valor d'adquisició i d'alienació de les accions o participacions.
- c) Període de permanència de les accions o participacions en poder del soci o partípcip.

Aquesta obligació s'entén complerta amb la presentació del resum anual a què es refereix l'article 106.2 d'aquest Reglament, sempre que hi consti la informació prevista en les lletres anteriors.

4. L'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, així com els òrgans o entitats de les comunitats autònomes, la Creu Roja i l'Organització Nacional de Cecs Espanyols han de presentar, en els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent, una declaració informativa dels premis que hagin satisfet exempts de l'impost sobre la renda de les persones físiques, en la qual, a més de les dades identificatives, es pot exigir que hi consti la identificació, amb nom i cognoms i número d'identificació fiscal, dels perceptors, així com l'import o el valor dels premis rebuts que excedeixin la quantia que a aquests efectes fixi el ministre d'Economia i Hisenda.

5. Les entitats asseguradores que comercialitzin els plans de previsió assegurats a què es refereix l'article 60.3 de la Llei de l'impost han de presentar, en els trenta primers dies naturals del mes de gener de l'any immediatament següent, una declaració informativa en la qual es facin constar les dades següents:

- a) Nom, cognoms i número d'identificació fiscal dels prenedors.
- b) Import de les primes satisfetes pels prenedors.

No obstant això, en cas que la declaració es presenti en suport directament llegible per ordinador, el termini de presentació finalitza el dia 20 de febrer de l'any immediatament següent.

6. Els òrgans o les entitats gestors de la Seguretat Social i les mutualitats han de subministrar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària informació mensual i anual dels afiliats o mutualistes, en el termini que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, en la qual es pot exigir que constin les dades següents:

- a) Nom, cognoms, número d'identificació fiscal i número d'afiliació.
- b) Règim de cotització i període d'alta.
- c) Cotitzacions i quotes totals meritades.

7. Les dades que consten en el Registre Civil relatives a naixements, adopcions i morts s'han de subministrar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària en el lloc, la forma, els terminis i la periodicitat que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, que pot exigir, a aquests efectes, que consti la informació següent:

a) Nom, cognoms i número d'identificació fiscal de la persona a què es refereix la informació.

b) Nom, cognoms i número d'identificació fiscal de la mare i, si s'escau, del pare en el cas de naixement, adopcions i morts de menors d'edat.

8. Les declaracions informatives a què es refereixen els apartats anteriors s'han d'efectuar en la forma i el lloc que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, que pot determinar el procediment i les condicions en què sigui procedent la seva presentació en suport directament llegible per ordinador o per mitjans telemàtics.

Article 69. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

1. Les entitats en règim d'atribució de rendes mitjançant les quals s'exerceixi una activitat econòmica, o les rendes de les quals siguin superiors a 3.000 euros anuals, han de presentar anualment una declaració informativa en què, a més de les dades identificatives i, si s'escau, les del seu representant, ha de constar la informació següent:

a) Identificació, domicili fiscal i número d'identificació fiscal dels socis, hereus, comuners o partícips, residents o no en el territori espanyol, incloent-hi les variacions en la composició de l'entitat al llarg de cada període impositiu.

En cas que algun dels membres de l'entitat no sigui resident en el territori espanyol, identificació de qui en tingui la representació fiscal d'acord amb el que estableix l'article 10 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Si es tracta d'entitats en règim d'atribució de rendes constituïdes a l'estranger, s'ha d'identificar, en els termes assenyalats en aquest article, els membres de l'entitat contribuents per aquest impost o subjectes passius de l'impost sobre societats, així com els membres de l'entitat contribuents per l'impost sobre la renda de no residents respecte a les rendes obtingudes per l'entitat subjectes al dit impost.

b) Import total de les rendes obtingudes per l'entitat i de la renda atribuïble a cadascun dels seus membres, i especificació, si s'escau:

1r Dels ingressos íntegres i les despeses deduïbles per cada font de renda.

2n De l'import de les rendes de font estrangera, assenyalant el país de procedència, amb indicació dels rendiments íntegres i les despeses.

3r En el cas a què es refereix l'apartat 5 de l'article 90 de la Llei de l'impost, de la identificació de la institució d'inversió col·lectiva les accions o participacions de la qual s'han adquirit o subscrit, data d'adquisició o subscripció i valor d'adquisició de les accions o participacions, així com identificació de la persona o entitat, resident o no resident, cessionària dels capitals propis.

c) Bases de les deduccions.

d) Import de les retencions i els ingressos a compte suportats per l'entitat i els atribuïbles a cadascun dels seus membres.

e) Import net del volum de negoci d'acord amb l'article 191 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

2. Les entitats en règim d'atribució de rendes han de notificar per escrit als seus membres la informació a què es refereixen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat anterior. La notificació s'ha de posar a disposició dels membres de l'entitat en el termini d'un mes des de la finalització del termini de presentació de la declaració a què es refereix l'apartat 1 anterior.

3. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'establir el model, el termini, el lloc i la forma de presentació de la declaració informativa a què es refereix aquest article.

CAPÍTOL III

Acreditació de la condició de discapacitat

Article 70. Acreditació de la condició de discapacitat i de la necessitat d'ajuda d'una altra persona o de l'existència de dificultats de mobilitat.

1. Als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, tenen la consideració de discapacitats els contribuents amb un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.

El grau de minusvalidesa s'ha d'acreditar mitjançant un certificat o una resolució expedit per l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes. No obstant això, es consideren afectes d'una minusvalidesa igual o superior al 33 per cent els pensionistes de la Seguretat Social que tinguin reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa i els pensionistes de classes passives que tinguin reconeguda una pensió de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat. Igualment, es considera acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent quan es tracti de discapacitats la incapacitat dels quals sigui declarada judicialment, encara que no assolixi el grau esmentat.

2. Als efectes de la reducció per discapacitat de treballadors actius que preveu l'article 58.3 de la Llei de l'impost, els contribuents discapacitats han d'acreditar la necessitat d'ajuda de terceres persones per desplaçar-se al seu lloc de treball o per desenvolupar-lo, o la mobilitat reduïda per utilitzar mitjans de transport col·lectius, mitjançant un certificat o una resolució de l'Institut de Migracions i Serveis Socials o l'òrgan competent de les comunitats autònomes en matèria de valoració de les minusvalideses, basant-se en el dictamen emès pels equips de valoració i orientació que en depenguin.

CAPÍTOL IV

Declaracions complementàries

Article 71. Termini de presentació de declaracions complementàries.

1. Quan el contribuent perdi l'exempció de la indemnització per acomiadament o cessament a què es refereix l'article 1 d'aquest Reglament, ha de presentar declaració liquidació complementària, amb la inclusió dels interessos de demora, en el termini que hi hagi entre la data en què torni a prestar serveis i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi aquesta circumstància.

2. Als efectes del que preveu l'article 31.5, lletres e) i g) de la Llei de l'impost, quan el contribuent faci l'adquisició dels elements patrimonials o dels valors o les participacions homogenis posteriorment a la finalització del termini reglamentari de declaració del període impositiu en què va computar la pèrdua patrimonial derivada

de la transmissió, ha de presentar la declaració liquidació complementària, amb inclusió dels interessos de demora, en el termini que hi hagi entre la data en què es produeixi l'adquisició i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es faci l'adquisició.

3. En els plans generals de lliurament d'opcions de compra sobre accions o participacions que regula l'article 48 de la Llei de l'impost, l'incompliment del requisit de manteniment de les accions o participacions adquirides, almenys, durant tres anys, motiva l'obligació de presentar una declaració liquidació complementària, amb inclusió dels interessos de demora, en el termini que hi hagi entre la data en què s'incompleixi el requisit i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es produeixi l'incompliment.

TÍTOL VI

Pagaments a compte

CAPÍTOL I

Retencions i ingressos a compte. Normes generals

Article 72. Obligació de practicar retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

1. Les persones o entitats que preveu l'article 74 d'aquest Reglament que satisfacin o abonin les rendes previstes a l'article 73, estan obligades a retenir i ingressar al Tresor, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al perceptor, d'acord amb les normes d'aquest Reglament.

Igualment és obligació retenir en les operacions de transmissió d'actius financers i de transmissió o reemborsament d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, en les condicions establertes en aquest Reglament.

2. Quan les rendes se satisfacin o s'abonin en espècie, les persones o entitats esmentades a l'apartat anterior estan obligades a fer un ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent al perceptor, d'acord amb les normes d'aquest Reglament.

3. Als efectes del que preveu aquest Reglament, les referències al retenidor s'entenen efectuades igualment a l'obligat a fer ingressos a compte, quan es tracti de la regulació conjunta dels dos pagaments a compte.

Article 73. Rendes subjectes a retenció o ingrés a compte.

1. Estan subjectes a retenció o ingrés a compte les rendes següents:

- Els rendiments del treball.
- Els rendiments del capital mobiliari.
- Els rendiments de les activitats econòmiques següents:

Els rendiments d'activitats professionals.
Els rendiments d'activitats agrícoles i ramaderes.
Els rendiments d'activitats forestals.

d) Els guanys patrimonials obtinguts com a conseqüència de les transmissions o els reemborsaments d'accions i participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva.

2. També estan subjectes a retenció o ingrés a compte les rendes següents, independentment de la seva qualificació:

a) Els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans.

A aquests efectes, les referències a l'arrendament s'entenen fetes també al subarrendament.

b) Els rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, del subarrendament sobre els béns anteriors i els procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge.

c) Els premis que es lliurin com a conseqüència de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estiguin o no vinculats a l'oferta, promoció o venda de determinats béns, productes o serveis.

3. No hi ha obligació de practicar retenció o ingrés a compte sobre les rendes següents:

a) Les rendes exemptes i les dietes i despeses de viatge exceptuats de gravamen.

b) Els rendiments dels valors emesos pel Banc d'Espanya que constitueixin instrument regulador d'intervenció al mercat monetari i els rendiments de les lletres del Tresor.

No obstant això, les entitats de crèdit i altres institucions financeres que formalitzin amb els seus clients contractes de comptes basats en operacions sobre lletres del Tresor estan obligades a retenir respecte als rendiments obtinguts pels titulars dels comptes esmentats.

c) Les primes de conversió d'obligacions en accions.

d) Els rendiments de comptes a l'exterior satisfets o abonats per establiments permanents a l'estranger d'entitats de crèdit i establiments financers residents a Espanya.

e) Els dividendes i participacions en beneficis a què es refereixen els números 1r i 2n del paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei de l'impost que procedeixin de beneficis obtinguts en períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix va tributar en el règim de les societats patrimonials.

f) Els rendiments derivats de la transmissió o reemborsament d'actius financers amb rendiment explícit, sempre que compleixin els requisits següents:

1r Que estiguin representats mitjançant anotacions en compte.

2n Que es negociïn en un mercat secundari oficial de valors espanyol.

Les entitats financeres que intervinguin en la transmissió, l'amortització o el reemborsament d'aquests actius financers estan obligades a calcular el rendiment imputable al titular del valor i informar-ne tant el titular com l'Administració tributària, a la qual, així mateix, han de proporcionar les dades corresponents a les persones que intervinguin en les operacions abans esmentades.

Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per establir el procediment per fer efectiva l'exclusió de retenció regulada en aquest paràgraf.

No obstant el que assenyala aquest paràgraf f), les entitats de crèdit i altres institucions financeres que formalitzin amb els seus clients contractes de comptes basats en operacions sobre els valors anteriors estan obligades a retenir respecte als rendiments obtinguts pels titulars dels comptes.

Igualment, queda subjecta a retenció la part del preu que equivalgui al cupó corregut en les transmissions d'actius financers efectuades dins els trenta dies immediatament anteriors al venciment del cupó, quan es compleixin els requisits següents:

1r Que l'adquirent sigui una persona o entitat no resident en el territori espanyol o sigui subjecte passiu de l'impost sobre societats.

2n Que els rendiments explícits derivats dels valors transmesos estiguin exceptuats de l'obligació de retenir en relació amb l'adquirent.

g) Els premis que es lliurin com a conseqüència de jocs organitzats a l'empara del que preveu el Reial decret llei 16/1977, de 25 de febrer, pel qual es regulen els aspectes penals, administratius i fiscals dels jocs de sort, envit o atzar i apostes, així com aquells la base de retenció dels quals no sigui superior a 300 euros.

h) Els rendiments procedents de l'arrendament o el subarrendament d'immobles urbans en els casos següents:

1r Quan es tracti d'arrendament d'habitatge per empreses per als seus empleats.

2n Quan les rendes satisfetes per l'arrendatari a un mateix arrendador no superin els 900 euros anuals.

3r Quan l'activitat de l'arrendador estigui classificada en algun dels epígrafs del grup 861 de la secció primera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, o en algun altre epígraf que faculti per a l'activitat d'arrendament o subarrendament de béns immobles urbans, i aplicant al valor cadastral dels immobles destinats a l'arrendament o subarrendament les regles per determinar la quota establerta en els epígrafs de l'esmentat grup 861, no hagi resultat quota zero.

A aquests efectes, l'arrendador ha d'acreditar davant l'arrendatari el compliment d'aquest requisit, en els termes que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda.

i) Els rendiments procedents de la devolució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions, llevat que procedeixin de beneficis no distribuïts, d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'article 31.3.a) de la Llei de l'impost.

j) Els guanys patrimonials derivats del reemborsament o la transmissió de participacions o accions en institucions d'inversió col·lectiva, quan, d'acord amb el que estableix l'article 95 de la Llei de l'impost, no escaigui el seu còmput.

Article 74. *Obligats a retenir o ingressar a compte.*

1. Amb caràcter general, estan obligats a retenir o ingressar a compte, quan satisfacin rendes sotmeses a aquesta obligació:

a) Les persones jurídiques i altres entitats, incloses les comunitats de propietaris i les entitats en règim d'atribució de rendes.

b) Els contribuents que exerceixin activitats econòmiques, quan satisfacin rendes en l'exercici de les seves activitats.

c) Les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol, que hi operin mitjançant un establiment permanent.

d) Les persones físiques, jurídiques i altres entitats no residents en el territori espanyol, que hi operin sense mediació d'un establiment permanent, quant als rendiments del treball que satisfacin, així com respecte altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constitueixin despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es refereix l'article 24.2 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents.

No es considera que una persona o entitat satisfà rendes quan es limiti a efectuar una simple mediació de pagament.

S'entén per simple mediació de pagament l'abonament d'una quantitat per compte i ordre d'un tercer.

No tenen la consideració d'operacions de simple mediació de pagament les que s'especifiquen a continuació.

En conseqüència, les persones i entitats abans assenyalades estan obligades a retenir i ingressar en els casos següents:

1r Quan siguin dipositàries de valors estrangers propietat de residents en el territori espanyol o tinguin a càrrec seu la gestió de cobrament de les rendes derivades d'aquests valors, sempre que aquestes rendes no hagin suportat retenció prèvia a Espanya.

2n Quan satisfacin al seu personal prestacions per compte de la Seguretat Social.

3r Quan satisfacin al seu personal quantitats desemboresades per tercers en concepte de propina, retribució pel servei o altres similars.

4t Tractant-se de cooperatives agràries, quan distribueixin o comercialitzin els productes procedents de les explotacions dels seus socis.

2. En particular:

a) Estan obligats a retenir les entitats residents o els establiments permanents en els quals prestin serveis els contribuents quan se satisfacin a aquests contribuents rendiments del treball per una altra entitat, resident o no resident, vinculada amb aquelles en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, o pel titular a l'estranger de l'establiment permanent radicada en el territori espanyol.

b) En les operacions sobre actius financers estan obligats a retenir:

1r En els rendiments obtinguts en l'amortització o el reemborsament d'actius financers, la persona o l'entitat emissora. No obstant això, en cas que s'encomani a una entitat financera la materialització d'aquestes operacions, l'obligat a retenir és l'entitat financera encarregada de l'operació.

Quan es tracti d'instruments de gir convertits després de la seva emissió en actius financers, al seu venciment està obligat a retenir el fedatari públic o la institució financera que intervingui en la seva presentació al cobrament.

2n En els rendiments obtinguts en la transmissió d'actius financers inclosos els instruments de gir als quals es refereix l'apartat anterior, quan es canalitzi a través d'una o diverses institucions financeres, el banc, la caixa o l'entitat financera que actuï per compte del transmissor.

Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén que actua per compte del transmissor el banc, la caixa o l'entitat financera que rebí d'aquell l'ordre de venda dels actius financers.

3r En els casos no recollits en els apartats anteriors, el fedatari públic que obligatòriament ha d'intervenir en l'operació.

c) En les transmissions de valors del deute de l'Estat ha de practicar la retenció l'entitat gestora del mercat de deute públic en anotacions que intervingui en la transmissió.

d) En les transmissions o els reemborsaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva, han de practicar retenció o ingrés a compte les persones o entitats següents:

1r En el cas de reemborsament de les participacions de fons d'inversió, les societats gestores.

2n En el cas d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades a l'estranger, les entitats comercialitzadores o els intermediaris facultats per a la comercialització de les accions o participacions d'aquelles i, subsidiàriament,

l'entitat o les entitats encarregades de la col·locació o distribució dels valors entre els potencials subscriptors, quan efectuïn el reemborsament.

3r En el cas de gestores que operin en règim de lliure prestació de serveis, el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva.

4t En els casos en què no escaigui la pràctica de retenció d'acord amb els apartats anteriors, està obligat a efectuar un pagament a compte el soci o partícip que efectuï la transmissió o obtingui el reemborsament. El pagament a compte s'efectua d'acord amb les normes contingudes en els articles 94, 95 i 96 d'aquest Reglament.

e) En les operacions realitzades a Espanya per entitats asseguradores que operin en règim de lliure prestació de serveis, està obligat a practicar retenció o ingrés a compte el representant designat d'acord amb el que disposen l'article 86.1 i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió d'assegurances privades.

Article 75. *Import de la retenció o ingrés a compte.*

1. L'import de la retenció és el resultat d'aplicar a la base de retenció el tipus de retenció que correspongui, d'acord amb el que preveu el capítol II següent. La base de retenció és la quantia total que se satisfaci o s'aboni, sense perjudici del que disposen l'article 91 per als rendiments de capital mobiliari i l'article 95 per als guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reemborsaments d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, d'aquest Reglament.

2. L'import de l'ingrés a compte que correspongui realitzar per les retribucions en espècie és el resultat d'aplicar al valor d'aquestes retribucions, determinat segons les normes que conté aquest Reglament, el percentatge que correspongui, d'acord amb el que preveu el capítol III següent.

Article 76. *Naixement de l'obligació de retenir o d'ingressar a compte.*

1. Amb caràcter general, l'obligació de retenir neix en el moment en què se satisfacin o s'abonin les rendes corresponents.

2. En els casos de rendiments del capital mobiliari i guanys patrimonials derivats de la transmissió o el reemborsament d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, cal atènyer-se al que preveuen, respectivament, els articles 92 i 96 d'aquest Reglament.

Article 77. *Imputació temporal de les retencions o els ingressos a compte.*

Les retencions o els ingressos a compte els han d'imputar els contribuents al període en què s'imputin les rendes sotmeses a retenció o ingrés a compte, amb independència del moment en què s'hagin practicat.

CAPÍTOL II

Càlcul de les retencions

SECCIÓ 1a RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 78. *Import de les retencions sobre rendiments del treball.*

1. La retenció a practicar sobre els rendiments del treball és el resultat d'aplicar a la quantia total de les retri-

bucions que se satisfacin o s'abonin el tipus de retenció que correspongui dels següents:

1r Amb caràcter general, el tipus de retenció que resulti segons l'article 84 d'aquest Reglament.

2n El determinat d'acord amb el procediment especial aplicable a perceptors de prestacions passives que regula l'article 81 d'aquest Reglament.

3r El 35 per cent per a les retribucions que es percebin per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que exerceixin aquesta funció i altres membres d'altres òrgans representatius.

4t El 15 per cent per als rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació.

2. El tipus de retenció resultant dels anteriors es divideix per dos quan es tracti de rendiments de treball obtinguts a Ceuta i Melilla que es beneficiïn de la deducció que preveu l'article 69.4 de la Llei de l'impost.

Article 79. Límit quantitatiu excloent de l'obligació de retenir.

1. No es practica retenció sobre els rendiments del treball la quantia dels quals, determinada segons el que preveu l'article 82.2 d'aquest Reglament, no superi l'import anual establert en el quadre següent en funció del nombre de fills i altres descendents i de la situació del contribuent:

Situació del contribuent	Nre. de fills i altres descendents		
	0	1	2 o més
1a Contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment.	—	10.750 euros	12.030 euros
2a Contribuent el cònjuge del qual no obtingui rendes superiors a 1.502,53 euros anuals, excloses les exemptes.	10.600 euros	11.825 euros	13.135 euros
3a Altres situacions.	7.515 euros	8.215 euros	8.965 euros

Als efectes de l'aplicació del que preveu el quadre anterior, s'entén per fills i altres descendents aquells que donen dret al mínim per descendents previst a l'article 43 de la Llei de l'impost.

Quant a la situació del contribuent, aquesta pot ser una de les tres següents:

1a Contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment. Es tracta del contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment amb descendents, quan tingui dret al mínim personal incrementat a què es refereix l'article 86.2.3r de la Llei d'impost per a unitats familiars monoparentals.

2a Contribuent el cònjuge del qual no obtingui rendes superiors a 1.500 euros, excloses les exemptes. Es tracta del contribuent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual no obtingui rendes anuals superiors a 1.500 euros, excloses les exemptes.

3a Altres situacions, que inclouen les següents:

a) El contribuent casat, i no separat legalment, el cònjuge del qual obtingui rendes superiors a 1.500 euros, excloses les exemptes.

b) El contribuent solter, vidu, divorciat o separat legalment, sense descendents o amb descendents al seu càrrec, quan, en aquest últim cas, no tingui dret a l'import incrementat del mínim personal perquè es dona la circumstància de convivència a què es refereix l'article 86.2.3r de la Llei de l'impost.

c) Els contribuents que no manifestin estar en cap de les situacions 1a i 2a anteriors.

2. Els imports previstos en el quadre anterior s'incrementen en 600 euros en el cas de pensions o havers passius del règim de Seguretat Social i de classes passives i en 1.200 euros per a prestacions o subsidis per desocupació.

3. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable quan corresponguin els tipus fixos de retenció, en els casos a què es refereix l'apartat 1, 3r i 4t, de l'article 78 i els tipus mínims de retenció als quals es refereix l'article 84.2 d'aquest Reglament.

Article 80. Procediment general per determinar l'import de la retenció.

Per calcular les retencions sobre rendiments del treball, a què es refereix l'article 78.1.1r d'aquest Reglament, s'han de practicar, successivament, les operacions següents:

1a Es determina, d'acord amb el que preveu l'article 82 d'aquest Reglament, la base per calcular el tipus de retenció.

2a Es determina, d'acord amb el que preveu l'article 83 d'aquest Reglament, la quota de retenció.

3a Es determina el tipus de retenció en la forma prevista a l'article 84 d'aquest Reglament.

4a L'import de la retenció és el resultat d'aplicar el tipus de retenció a la quantia total de les retribucions que se satisfacin o s'abonin, exclosos els endarreriments que correspongui imputar a exercicis anteriors i tenint en compte les regularitzacions que escaiguin d'acord amb l'article 85 d'aquest Reglament. Als endarreriments abans esmentats se'ls aplica el tipus fix del 15 per cent.

Article 81. Procediment especial per determinar el tipus de retenció aplicable a contribuents perceptors de prestacions passives.

1. Els contribuents els únics rendiments del treball dels quals consisteixen en les prestacions passives a què es refereix l'article 16.2.a) de la Llei de l'impost poden sol·licitar a l'Administració tributària que determini la quantia total de les retencions aplicables a aquests rendiments, d'acord amb el procediment previst en aquest article, sempre que es compleixin els requisits següents:

- Que les prestacions es percebin en forma de renda.
- Que l'import íntegre anual no excedeixi els 22.000 euros.
- Que procedeixin de més d'un pagador.
- Que tots els pagadors estiguin obligats a practicar retenció a compte.

2. La determinació del tipus de retenció s'ha de fer d'acord amb el següent procediment especial:

a) El procediment s'inicia mitjançant la sol·licitud de l'interessat en la qual s'han d'especificar els imports íntegres de les prestacions passives que s'han de percebre al llarg de l'any, així com la identificació dels pagadors. A la sol·licitud s'hi ha d'adjuntar el model de comunicació al pagador de la situació personal i familiar del perceptor a què es refereix l'article 86.1 d'aquest Reglament.

La sol·licitud s'ha de presentar durant els mesos de gener i febrer de cada any i el seu contingut s'ha d'ajustar

al model que s'aprovi per resolució del director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, el qual ha d'establir el lloc de presentació i les condicions en què és possible la seva presentació per mitjans telemàtics.

b) A la vista de les dades contingudes en la sol·licitud i en la comunicació de la situació personal i familiar, l'Administració tributària ha de determinar, tenint en compte la totalitat de les prestacions passives i d'acord amb el que disposen els articles 80, 82 i 83 d'aquest Reglament, l'import anual de les retencions a practicar per cada pagador i ha de lliurar al contribuïent, en el termini màxim de deu dies, una comunicació destinada a cadascun dels respectius pagadors, en la qual ha de figurar l'import esmentat.

El contribuïent ha de donar trasllat de les comunicacions a cadascun dels pagadors abans del dia 30 d'abril, i obtenir i conservar constància del trasllat.

En el cas que, per incompliment d'algun dels requisits abans establerts, no escaigui l'aplicació d'aquest procediment, l'Administració tributària ha de comunicar aquesta circumstància a l'interessat, amb l'expressió de les causes que la motiven.

c) Cadascun dels pagadors, a la vista de la comunicació rebuda del contribuïent en què es contingui l'import total de les retencions anuals que s'han de practicar, i tenint en compte les prestacions satisfetes i les retencions practicades, ha de determinar el tipus de retenció aplicable a les prestacions pendents de satisfer fins a la fi de l'exercici. El tipus de retenció és el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la diferència entre les retencions anuals i les retencions practicades entre l'import de les prestacions pendents de satisfer fins al final de l'exercici. Aquest tipus de retenció s'ha d'expressar en nombres enters, i s'ha d'arrodonir al més pròxim. El pagador ha de conservar la comunicació de l'Administració tributària aportada pel contribuïent.

El tipus de retenció així determinat no es pot modificar a la resta de l'exercici per una nova sol·licitud del contribuïent, ni tampoc en cas que es produeixi alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que disposa l'article 85 d'aquest Reglament, determinen la regularització del tipus de retenció. No obstant això, quan al llarg del període impositiu es produeixi un augment de les prestacions a satisfer per un mateix pagador, de manera que el seu import total superi els 22.000 euros anuals, aquell ha de calcular el tipus de retenció aplicant el procediment general de l'article 80 d'aquest Reglament, i practicar la regularització corresponent.

3. El procediment a què es refereixen els apartats anteriors té exclusivament vigència anual i és irrevocable pel contribuïent per a l'exercici respecte del qual s'hagi sol·licitat, una vegada que hagi donat trasllat als pagadors de la comunicació remesa per l'Administració tributària.

No obstant això, cada pagador, a l'inici de l'exercici següent, ha d'aplicar provisionalment el mateix tipus de retenció que estigui aplicant en finalitzar l'exercici immediatament anterior, llevat de renúncia expressa del contribuïent davant el respectiu pagador, durant els mesos de novembre i desembre.

Una vegada que el contribuïent traslladi al pagador, d'acord amb el procediment i els terminis previstos a l'apartat anterior, la comunicació de l'Administració tributària que contingui l'import anual de les retencions a practicar en l'exercici, aquest ha de procedir a calcular el nou tipus de retenció d'acord amb el que assenyala el paràgraf c) de l'apartat 2 anterior.

Si, en el termini a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 2 anterior, el contribuïent no trasllada al pagador la comunicació de l'Administració tributària esmentada en el paràgraf anterior, aquest ha de determinar el tipus de retenció que sigui aplicable a la prestació per ell satisfeta d'acord amb el procediment general de determinació del

tipus de retenció que preveu l'article 80 d'aquest Reglament, i practicar la regularització corresponent.

4. El límit excloent de l'obligació de declarar de 22.000 euros anuals que preveu l'article 97.3.a), paràgraf 2n, de la Llei de l'impost, no és aplicable als contribuïents acollits al règim especial regulat en aquest article quan es produeixi alguna de les circumstàncies següents:

a) Que al llarg de l'exercici hagi augmentat el nombre dels pagadors de les prestacions passives respecte als inicialment comunicats pel contribuïent en formular la sol·licitud d'aplicació del règim especial.

b) Que l'import de les prestacions efectivament satisfetes pels pagadors difereixi del comunicat inicialment pel contribuïent en formular la sol·licitud. A aquests efectes, s'estima que l'import de les prestacions satisfetes no difereix de les comunicades pel contribuïent quan la diferència entre totes dues no superi la quantia de 300 euros anuals.

c) Que durant l'exercici s'hagi produït alguna altra de les circumstàncies previstes a l'article 85 d'aquest Reglament que determini un augment del tipus de retenció.

Article 82. Base per calcular el tipus de retenció.

1. La base per calcular el tipus de retenció és el resultat de minorar la quantia total de les retribucions del treball, determinada segons el que disposa l'apartat següent, en els conceptes que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

2. La quantia total de les retribucions del treball es calcula d'acord amb les regles següents:

1a Regla general: amb caràcter general, s'agafa la suma de les retribucions, dineràries o en espècie que, d'acord amb les normes o les estipulacions contractuals aplicables i altres circumstàncies previsibles, hagi de percebre normalment el contribuïent en l'any natural, excepte les contribucions empresarials als plans de pensions i a les mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable del contribuïent, així com dels endarreriments que correspongui imputar a exercicis anteriors. A aquests efectes, les retribucions en espècie es computen pel seu valor determinat d'acord amb el que estableix l'article 47 de la Llei de l'impost, sense incloure-hi l'import de l'ingrés a compte.

La suma de les retribucions, calculada d'acord amb el paràgraf anterior, ha d'incloure tant les retribucions fixes com les variables previsibles. A aquests efectes, es consideren retribucions variables previsibles, com a mínim, les obtingudes l'any anterior, llevat que concorrin circumstàncies que permetin acreditar de manera objectiva un import inferior.

2a Regla específica: quan es tracti de treballadors manuals que percebin les retribucions per peonades o jornals diaris, conseqüència d'una relació esporàdica i diària amb l'ocupador, s'agafa com a quantia de les retribucions el resultat de multiplicar per 100 l'import de la peonada o jornal diari.

3 La quantia total de les retribucions de treball, dineràries i en espècie, calculades d'acord amb l'apartat anterior, es minora en els imports següents:

a) En les reduccions previstes en els articles 17, apartats 2 i 3, i 94 de la Llei de l'impost.

b) En les cotitzacions a la Seguretat Social, a les mutualitats generals obligatòries de funcionaris, detracions per drets passius i cotitzacions a col·legis d'orfes o entitats similars, a què es refereixen els paràgrafs a), b) i c) de l'article 18.2 de la Llei de l'impost.

c) En l'import dels mínims personal i per descendents, sense que sigui d'aplicació el mínim personal

incrementat a què es refereix l'article 86.2.3r de la Llei de l'impost.

Els descendents es computen per meitat, excepte quan el contribuïent tingui dret, de manera exclusiva, a l'aplicació de la totalitat del mínim familiar per aquest concepte.

d) En les reduccions per rendiments del treball, prolongació de l'activitat laboral, mobilitat geogràfica i discapacitat de treballadors actius. Per al còmput d'aquestes reduccions el pagador ha de tenir en compte, exclusivament, la quantia del rendiment net del treball resultant de les minorcions previstes en els paràgrafs a) i b) anteriors.

e) En les reduccions per cura de fills, edat, assistència i discapacitat, excepte la situació de discapacitat que preveu el paràgraf d) anterior.

Sense perjudici del que disposa l'article 54 de la Llei de l'impost, en relació amb els menors acollits i amb els descendents adoptats, l'edat del perceptor i dels descendents i ascendents que donin dret a minoració s'entén referida a la data de meritació de l'impost; a més s'apliquen les especialitats següents:

1r El retenidor no ha de tenir en compte la circumstància que preveu l'article 57.2a de la Llei de l'impost.

2n Els descendents es computen per meitat, excepte quan el contribuïent tingui dret, de manera exclusiva, a l'aplicació de la totalitat de la reducció corresponent.

f) En l'import que escaigui, segons les circumstàncies següents:

Quan es tracti de contribuïents que perceben pensions i havers passius del règim de Seguretat Social i de classes passives o que tinguin més de dos descendents que donin dret a l'aplicació del mínim per descendents que preveu l'article 43 de la Llei de l'impost, 600 euros.

Quan siguin prestacions o subsidis per desocupació, 1.200 euros.

Aquestes reduccions són compatibles entre si.

g) Quan el perceptor de rendiments del treball estigui obligat a satisfer per resolució judicial una pensió compensatòria al seu cònjuge, l'import d'aquesta pot disminuir la quantia resultant del que disposen els paràgrafs anteriors. Amb aquesta finalitat, el contribuïent ha de posar en coneixement del pagador, en la forma que preveu l'article 86 d'aquest Reglament, les circumstàncies esmentades, i hi ha d'adjuntar el testimoni literal total o parcial de la resolució judicial que determini la pensió.

Article 83. Quota de retenció.

1. Amb caràcter general, la quota de retenció s'obté aplicant a la base per calcular el tipus de retenció, sempre que aquesta sigui positiva, els percentatges que s'indiquen a l'escala següent:

Base per calcular el tipus de retenció — Fins a euros	Quota de retenció — Euros	Resta de base per calcular el tipus de retenció — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0	0	4.000	15
4.000	600	9.800	24
13.800	2.952	12.000	28
25.800	6.312	19.200	37
45.000	13.416	En endavant	45

2. Quan el perceptor de rendiments del treball satisfaci anualitats per aliments a favor dels fills per decisió judicial, sempre que l'import sigui inferior a la base per calcular el tipus de retenció, escau determinar per separat la part de quota de retenció corresponent a l'import de les esmentades anualitats i la que es refereix a la resta de la base per calcular el tipus de retenció. Amb aquesta finalitat, el contribuïent ha de posar en coneixement del seu pagador, en la forma que preveu l'article 86 d'aquest Reglament, aquesta circumstància, juntament amb un testimoni literal total o parcial de la resolució judicial que determini l'anualitat.

3. Quan el contribuïent obtingui una quantia total de retribució, a què es refereix l'article 82.2 d'aquest Reglament, no superior a 22.000 euros anuals, la quota de retenció, calculada d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, té com a límit màxim la inferior de les dues quanties següents:

a) El resultat d'aplicar el percentatge del 35 per cent a la diferència positiva entre l'import d'aquesta quantia i el que correspongui, segons la seva situació, dels mínims exclosos de retenció previstos a l'article 79 d'aquest Reglament.

b) Quan es produeixin regularitzacions, el resultat d'aplicar el percentatge del 45 per cent sobre la quantia total de les retribucions que se satisfacin fins a final d'any.

4. El límit del 45 per cent anterior s'aplica a qualsevol contribuïent.

Article 84. Tipus de retenció.

1. El tipus de retenció s'obté multiplicant per 100 el quocient obtingut de dividir la quota de retenció per la quantia total de les retribucions a què es refereix l'article 82.2 d'aquest Reglament. Quan la base per calcular el tipus de retenció és zero o negativa, el tipus de retenció és zero.

El tipus de retenció, calculat d'acord amb el que estableix el paràgraf anterior, s'expressa en nombres enters. En els casos en què el tipus de retenció no sigui un nombre enter, s'ha d'arrodonir per defecte si el primer decimal és inferior a cinc, i per excés quan sigui igual o superior a cinc.

2. El tipus de retenció resultant del que disposa l'apartat anterior no pot ser inferior al 2 per cent quan es tracti de contractes o relacions d'una durada inferior a l'any, ni inferior al 15 per cent quan els rendiments del treball derivin de relacions laborals especials de caràcter dependent.

No obstant això, no és aplicable el mínim del 15 per cent de retenció a què es refereix el paràgraf anterior als rendiments obtinguts pels penats en les institucions penitenciàries, ni als rendiments derivats de relacions laborals de caràcter especial que afectin discapacitats.

Article 85. Regularització del tipus de retenció.

1. Escau regularitzar el tipus de retenció en els casos a què es refereix l'apartat 2 següent i s'ha de dur a terme en la forma prevista a l'apartat 3 i següents d'aquest article.

2. Escau regularitzar el tipus de retenció en les circumstàncies següents:

1r Si en concloure el període inicialment previst en un contracte o relació el treballador continua prestant els seus serveis al mateix ocupador o torna a fer-ho dins l'any natural.

2n Si posteriorment a la suspensió del cobrament de prestacions per desocupació es reprèn el dret o es passa a percebre el subsidi per desocupació, dins l'any natural.

3r Quan en virtut de normes de caràcter general o de la normativa sectorial aplicable, o com a conseqüència de l'ascens, la promoció o el descens de categoria del treballador, i, en general, quan es produeixin durant l'any variacions en la quantia de les retribucions o de les despeses deduïbles que s'hagin tingut en compte per a la determinació del tipus de retenció que s'estava aplicant fins en aquell moment.

4t Si en complir els seixanta-cinc anys el treballador continua o prolonga la seva activitat laboral.

5è Si en el curs de l'any natural el pensionista comença a percebre noves pensions o havers passius que s'afegeixin a les que estigui percebent, o augmenta l'import d'aquestes últimes.

6è Quan el treballador traslladi la seva residència habitual a un nou municipi i sigui aplicable la reducció per mobilitat geogràfica que preveu l'article 47 d'aquest Reglament.

7è Si en el curs de l'any natural es produeix un augment en el nombre de descendents o una variació en les seves circumstàncies, sobrevé la condició de discapacitat o augmenta el grau de minusvalidesa en el perceptor de rendes de treball o en els seus descendents, sempre que aquestes circumstàncies determinin una disminució de la base per calcular el tipus de retenció.

8è Quan per resolució judicial el perceptor de rendiments del treball està obligat a satisfer una pensió compensatòria al cònjuge o anualitats per aliments a favor dels fills, sempre que l'import d'aquestes últimes sigui inferior a la base per calcular el tipus de retenció.

9è Si en el curs de l'any natural el cònjuge del contribuent obté rendes superiors a 1.500 euros anuals, excloses les exemptes.

10è Quan en el curs de l'any natural el contribuent canvia de residència habitual de Ceuta o Melilla, Navarra o els territoris històrics del País Basc a la resta del territori espanyol o de la resta del territori espanyol a les ciutats de Ceuta o Melilla, o quan el contribuent adquireixi la seva condició per canvi de residència.

11è Si en el curs de l'any natural es produeix una variació en el nombre o les circumstàncies dels ascendents que donen lloc a una variació en la base per calcular el tipus de retenció.

3. La regularització del tipus de retenció s'ha dur a terme de la manera següent:

a) Es procedeix a calcular un nou import de la retenció, d'acord amb el procediment establert a l'article 80 d'aquest Reglament, tenint en compte les circumstàncies que motiven la regularització.

b) Aquest nou import de la retenció es minora en la quantia de les retencions i els ingressos a compte practicats fins aquell moment. En el cas de contribuents que adquireixin la seva condició per canvi de residència, del nou import de la retenció es minoren les retencions i els ingressos a compte de l'impost sobre la renda de no residents practicades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència, així com les quotes satisfetes per aquest impost meritades durant el període impositiu en què es produeixi el canvi de residència.

c) El nou tipus de retenció s'obté multiplicant per 100 el quocient obtingut de dividir la diferència resultant del paràgraf anterior entre la quantia total de les retribucions a què es refereix l'article 82.2 d'aquest Reglament que restin fins al final de l'any i s'expressa en nombres enters, amb arrodoniment al més pròxim. Quan la base per calcular el tipus de retenció és zero o negativa, el tipus de retenció és zero.

En aquest cas no és procedent la restitució de les retencions anteriorment practicades, sense perjudici que

el perceptor en sol·liciti posteriorment, quan escaigui, la devolució d'acord amb el que preveu la Llei de l'impost.

El que disposa aquest paràgraf s'entén sense perjudici dels mínims de retenció previstos a l'article 84.2 d'aquest Reglament.

4. Els nous tipus de retenció s'apliquen a partir de la data en què es produeixin les variacions a què es refereixen els números 1r, 2n, 3r, 4t i 5è de l'apartat 2 d'aquest article i a partir del moment en què el perceptor dels rendiments del treball comuniqui al pagador les variacions a què es refereixen els números 6è, 7è, 8è, 9è, 10è i 11è de l'apartat esmentat, sempre que aquestes comunicacions es produeixin amb cinc dies d'antelació, com a mínim, a la confecció de les nòmines corresponents, sense perjudici de les responsabilitats en què el perceptor pugui incórrer quan la falta de comunicació d'aquestes circumstàncies determini l'aplicació d'un tipus inferior al que correspongui, en els termes que preveu l'article 109 de la Llei de l'impost.

La regularització a què es refereix aquest article es pot fer, a opció del pagador, a partir del dia 1 dels mesos d'abril, juliol i octubre, respecte a les variacions que, respectivament, s'hagin produït en els trimestres immediatament anteriors a aquestes dates.

5. El tipus de retenció, calculat d'acord amb el procediment previst a l'article 80 d'aquest Reglament, no es pot incrementar quan s'efectuïn regularitzacions per circumstàncies que determinin una disminució de la base per calcular el tipus de retenció prèvia a la regularització, o perquè el perceptor està obligat per resolució judicial a satisfer anualitats per aliments a favor dels fills i sigui aplicable el que preveu l'apartat 2 de l'article 83 d'aquest Reglament.

Així mateix, en els casos de regularització per circumstàncies que determinin un augment de la base per calcular el tipus de retenció prèvia a la regularització, el nou tipus de retenció aplicable no pot determinar un increment de l'import de les retencions superior a l'increment produït en la base de càlcul.

Article 86. Comunicació de dades del perceptor de rendes del treball al pagador.

1. Els contribuents han de comunicar al pagador la situació personal i familiar que influeix en l'import exceptuat de retenir, en la determinació del tipus de retenció o en les regularitzacions d'aquest, i el pagador també està obligat a conservar la comunicació degudament signada.

El contingut de les comunicacions s'ha d'ajustar al model que s'aprovi per resolució del Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. La falta de comunicació al pagador d'aquestes circumstàncies personals i familiars o de la seva variació determina que aquell apliqui el tipus de retenció corresponent sense tenir en compte aquestes circumstàncies, sense perjudici de les responsabilitats en què el perceptor pugui incórrer quan la falta de comunicació d'aquestes circumstàncies determini l'aplicació d'un tipus inferior al que correspongui, en els termes que preveu l'article 109 de la Llei de l'impost.

3. La comunicació de dades a què es refereix l'apartat anterior s'ha de fer abans del dia 1 de cada any natural o de l'inici de la relació, considerant la situació personal i familiar que previsiblement hagi d'existir en aquestes dues últimes dates, sense perjudici que, si no subsisteix aquella situació en les dates assenyalades, s'ha de procedir a comunicar la seva variació al pagador.

No és necessari reiterar en cada exercici la comunicació de dades al pagador, mentre no variïn les circumstàncies personals i familiars del contribuent.

4. Les variacions en les circumstàncies personals i familiars que es produeixin durant l'any i que suposin un tipus de retenció inferior poden ser comunicades als efectes de la regularització prevista a l'article 85 del present Reglament i tenen efectes a partir de la data de la comunicació, sempre que restin, almenys, cinc dies per a la confecció de les nòmines corresponents.

Quan aquestes variacions suposin un tipus de retenció superior, han de ser comunicades en el termini de deu dies des que es produeixin i s'han de tenir en compte a la primera nòmina a confeccionar posteriorment a aquesta comunicació, sempre que faltin, com a mínim, cinc dies per a la confecció de la nòmina.

5. Els contribuents poden sol·licitar en qualsevol moment als seus pagadors corresponents l'aplicació de tipus de retenció superiors als que resultin del que preveuen els articles anteriors, d'acord amb les normes següents:

a) La sol·licitud s'ha de fer per escrit davant els pagadors, els quals estan obligats a atendre les sol·licituds que se'ls formulin, com a mínim, amb cinc dies d'antelació a la confecció de les nòmines corresponents.

b) El nou tipus de retenció sol·licitat s'aplica com a mínim fins al final de l'any i, mentre no renunciï per escrit a aquest percentatge o no sol·liciti un tipus de retenció superior, durant els exercicis successius, llevat que es produeixi variació de les circumstàncies que determini un tipus superior.

6. El pagador ha de conservar, a disposició de l'Administració tributària, els documents aportats pel contribuent per justificar la situació personal i familiar.

Article 87. Procediment especial per determinar les retencions i els ingressos a compte sobre els rendiments del treball en el cas de canvi de residència.

1. Els treballadors per compte d'altri que no siguin contribuents per aquest impost, però que hagin d'adquirir aquesta condició com a conseqüència del seu desplaçament al territori espanyol, poden comunicar a l'Administració tributària aquesta circumstància, mitjançant el model de comunicació que aprovi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual ha d'establir la forma, el lloc i el termini per a la seva presentació, així com la documentació que s'hi hagi d'adjuntar.

En aquesta comunicació s'ha de fer constar la identificació del treballador i del pagador dels rendiments del treball, la data d'entrada en el territori espanyol i la de començament de la prestació del treball en aquest territori per a aquest pagador, així com l'existència de dades objectives en aquesta relació laboral que facin previsible que, com a conseqüència d'aquesta, es produeixi una permanència en el territori espanyol superior a cent vuitanta-tres dies, comptats des del començament de la prestació del treball en el territori espanyol, durant l'any natural en què es produeix el desplaçament o, si no, el següent.

2. L'Administració tributària, a la vista de la comunicació i la documentació presentades, ha d'expedir al treballador, si és procedent, en el termini màxim dels deu dies hàbils següents al de presentació de la comunicació, un document acreditatiu en què consti la data a partir de la qual s'han de practicar les retencions per aquest impost.

3. El treballador ha de lliurar al pagador dels rendiments de treball un exemplar del document expedit per l'Administració tributària, a fi que aquest últim, als efectes de la pràctica de retencions, el consideri contribuent de l'impost sobre la renda de les persones físiques a partir de la data que s'hi indiqui.

4. Rebut el document, l'obligat a retenir, atenent la data indicada, ha de practicar retencions d'acord amb el

que estableix la normativa d'aquest impost, i ha d'aplicar, si s'escau, la regularització que preveu l'article 85.2.10è d'aquest Reglament.

5. Quan l'interessat no arribi a tenir la condició de contribuent per aquest impost en l'any del desplaçament, en la seva declaració per l'impost sobre la renda de no residents pot deduir les retencions practicades a compte d'aquest impost.

Així mateix, quan hagi resultat d'aplicació el que preveu l'article 32 del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, i el treballador no hagi adquirit la condició de contribuent per l'impost sobre la renda de no residents en l'any del desplaçament a l'estranger, les retencions i els ingressos a compte pel dit impost tenen la consideració de pagaments a compte per l'impost sobre la renda de les persones físiques.

SECCIÓ 2a RENDIMENTS DEL CAPITAL MOBILIARI

Article 88. Import de les retencions sobre rendiments del capital mobiliari.

1. La retenció a practicar sobre els rendiments del capital mobiliari és el resultat d'aplicar a la base de retenció el percentatge del 15 per cent.

2. Aquest tipus de retenció s'ha de dividir per dos quan es tracti de rendiments als quals sigui aplicable la deducció prevista a l'article 69.4 de la Llei de l'impost, procedents de societats que operin efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en aquestes ciutats.

Article 89. Concepte i classificació d'actius financers.

1. Tenen la consideració d'actius financers els valors negociables representatius de la captació i la utilització de capitals aliens, amb independència de la forma en què es documentin.

2. Tenen la consideració d'actius financers amb rendiment implícit aquells en els quals el rendiment es generi mitjançant diferència entre l'import satisfet en l'emissió, primera col·locació o endossament i el compromès a reemborsar al venciment d'aquelles operacions el rendiment de les quals es fixi, totalment o parcialment, de manera implícita, a través de qualssevol valors mobiliaris utilitzats per a la captació de recursos aliens.

S'inclouen com a rendiments implícits les primes d'emissió, amortització o reemborsament.

S'exclouen del concepte de rendiment implícit les bonificacions o primes de col·locació, girades sobre el preu d'emissió, sempre que s'enquadrin dins les pràctiques de mercat i que constitueixin ingrés en la seva totalitat per al mediador, l'intermediari o el col·locador financer, que actuï en l'emissió i la posada en circulació dels actius financers regulats en aquesta norma.

Es considera actiu financer amb rendiment implícit qualsevol instrument de gir, fins i tot els originats en operacions comercials, a partir del moment en què s'endossi o es transmeti, llevat que l'endossament o la cessió es faci com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

3. Tenen la consideració d'actius financers amb rendiment explícit aquells que generen interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a contraprestació a la cessió a tercers de capitals propis i que no estigui compresa en el concepte de rendiments implícits en els termes que estableix l'apartat anterior.

4. Els actius financers amb rendiment mixt segueixen el règim dels actius financers amb rendiment explícit quan l'efectiu anual que produeixin d'aquesta naturalesa sigui igual o superior al tipus de referència vigent en el moment de l'emissió, encara que en les condicions

d'emissió, amortització o reemborsament s'hagi fixat, de manera implícita, un altre rendiment addicional. Aquest tipus de referència és, durant cada trimestre natural, el 80 per cent del tipus efectiu corresponent al preu mitjà ponderat arrodonit que hauria resultat en l'última subhasta del trimestre precedent corresponent a Bons de l'Estat a tres anys, si es tracta d'actius financers amb un termini igual o inferior a quatre anys; a bons de l'Estat a cinc anys, si es tracta d'actius financers amb un termini superior a quatre anys però igual o inferior a set, i a obligacions de l'Estat a 10, 15 o 30 anys, si es tracta d'actius amb un termini superior. En cas que no es pugui determinar el tipus de referència per a algun termini, és aplicable el del termini més pròxim al de l'emissió planejada.

Als efectes del que disposa aquest apartat, respecte a les emissions d'actius financers amb rendiment variable o flotant, es pren com a interès efectiu de l'operació la taxa de rendiment intern, i es consideren únicament els rendiments de naturalesa explícita i calculada, si s'escau, amb referència a la valoració inicial del paràmetre respecte del qual es fixi periòdicament l'import definitiu dels rendiments meritats.

Article 90. Requisits fiscals per a la transmissió, el reemborsament i l'amortització d'actius financers.

1. Per procedir a l'alienació o l'obtenció del reemborsament dels títols o actius financers amb rendiment implícit i d'actius financers amb rendiment explícit que hagin de ser objecte de retenció en el moment de la transmissió, amortització o reemborsament, s'ha d'acreditar la prèvia adquisició d'aquests amb intervenció dels fedataris o institucions financeres obligats a retenir, així com el preu al qual es va fer l'operació.

Quan un instrument de gir es converteixi en actiu financer després de la seva posada en circulació el primer endossament o cessió s'ha de fer a través d'un fedatari públic o una institució financera, llevat que el mateix endossatari o adquirent sigui una institució financera. El fedatari o la institució financera han de consignar en el document el seu caràcter d'actiu financer, amb identificació del seu primer adquirent o tenidor.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, la persona o entitat emissora, la institució financera que actuï per compte d'aquesta, el fedatari públic o la institució financera que actuï o intervingui per compte de l'adquirent o dipositant, segons escaigui, han d'estendre una certificació acreditativa dels aspectes següents:

- a) Data de l'operació i identificació de l'actiu.
- b) Denominació de l'adquirent.
- c) Número d'identificació fiscal de l'adquirent o dipositant.
- d) Preu d'adquisició.

De la certificació, que s'ha d'estendre per triplicat, se n'han de lliurar dos exemplars a l'adquirent, i un altre queda en poder de la persona o entitat que certifica.

3. Les institucions financeres o els fedataris públics s'han d'abstenir de mediar o intervenir en la transmissió d'aquests actius quan el transmissor no justifiqui la seva adquisició d'acord amb el que disposa aquest article.

4. Les persones o entitats emissores dels actius financers als quals es refereix aquest article no poden reemborsar-los quan el tenidor no n'acrediti l'adquisició prèvia mitjançant la certificació oportuna, ajustada al que indica l'apartat 2 anterior.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagin d'efectuar el reemborsament al tenidor del títol o actiu han de constituir per l'esmentada quantitat un dipòsit a disposició de l'autoritat judicial.

La recompra, el rescat, la cancel·lació o l'amortització anticipada exigeix la intervenció o mediació d'una institució financera o d'un fedatari públic, i l'entitat o la persona emissora de l'actiu queda com a mer adquirent en cas que torni a posar en circulació el títol.

5. El tenidor del títol, en cas d'extraviament d'un certificat justificatiu de la seva adquisició, pot sol·licitar l'emissió del corresponent duplicat de la persona o entitat que va emetre la certificació.

Aquesta persona o entitat ha de fer constar el caràcter de duplicat d'aquest document, així com la data d'expedició d'aquest últim.

6. Als efectes previstos en aquest article, en els casos de transmissió lucrativa s'entén que l'adquirent se subroga en el valor d'adquisició del transmissor, mentre hi hagi una justificació suficient del cost.

Article 91. Base de retenció sobre els rendiments del capital mobiliari.

1. Amb caràcter general, constitueix la base de retenció sobre els rendiments del capital mobiliari la contraprestació íntegra exigible o satisfeta.

2. En el cas d'amortització, reemborsament o transmissió d'actius financers, constitueix la base de retenció la diferència positiva entre el valor d'amortització, reemborsament o transmissió i el valor d'adquisició o subscripció dels actius esmentats. Com a valor d'adquisició s'ha de prendre el que figuri a la certificació acreditativa de l'adquisició. A aquests efectes no s'han de minorar les despeses accessòries a l'operació.

Sense perjudici de la retenció que escaigui al transmissor, en cas que l'entitat emissora adquireixi un actiu financer emès per ella, s'ha de practicar la retenció i l'ingrés sobre el rendiment que obtingui en qualsevol forma de transmissió ulterior del títol, exclosa l'amortització.

3. Quan l'obligació de retenir tingui l'origen en el que preveu l'últim paràgraf de l'article 73.3.f) d'aquest Reglament, constitueix la base de retenció la part del preu que equivalgui al cupó corregut del valor transmès.

4. Si als rendiments anteriors els són aplicables les reduccions a què es refereixen els articles 24.2 i 94.2 de la Llei de l'impost, la base de retenció es calcula aplicant sobre la quantia íntegra d'aquests rendiments les reduccions que siguin aplicables.

5. En les percepcions derivades de contractes d'assegurança i en les rendes vitalícies i altres de temporals que tinguin per causa la imposició de capitals, la base de retenció és la quantia a integrar en la base imposable calculada d'acord amb la Llei de l'impost.

Article 92. Naixement de l'obligació de retenir i d'ingressar a compte sobre els rendiments del capital mobiliari.

1. Amb caràcter general, les obligacions de retenir i d'ingressar a compte neixen en el moment de l'exigibilitat dels rendiments del capital mobiliari, diners o en espècie, subjectes a retenció o ingrés a compte, respectivament, o en el del seu pagament o lliurament si és anterior.

En particular, s'entenen exigibles els interessos en les dates de venciment assenyalades a l'escriptura o contracte per a la seva liquidació o cobrament, o quan d'una altra manera es reconeixin en compte, encara que el receptor no en reclami el cobrament o els rendiments s'acumulin al principal de l'operació, i els dividendes en la data establerta a l'acord de distribució o a partir del dia següent al de la seva adopció a falta de la determinació de l'esmentada data.

2. En el cas de rendiments del capital mobiliari derivats de la transmissió, amortització o reemborsament

d'actius financers, l'obligació de retenir neix en el moment de la transmissió, amortització o reemborsament.

La retenció s'ha de practicar en la data en què es formalitzi la transmissió, siguin quines siguin les condicions de cobrament pactades.

SECCIÓ 3a RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 93. *Import de les retencions sobre rendiments d'activitats econòmiques.*

1. Quan els rendiments siguin contraprestació d'una activitat professional, s'aplica el tipus de retenció del 15 per cent sobre els ingressos íntegres satisfets.

No obstant això, en el cas de contribuents que iniciïn l'exercici d'activitats professionals, el tipus de retenció és del 7 per cent en el període impositiu d'inici d'activitats i en els dos següents, sempre que no hagin exercit cap activitat professional durant l'any anterior a la data d'inici de les activitats.

Per a l'aplicació del tipus de retenció que preveu el paràgraf anterior, els contribuents han de comunicar al pagador dels rendiments la concurrència d'aquesta circumstància, i el pagador queda obligat a conservar la comunicació degudament signada.

El tipus de retenció és del 7 per cent en el cas de rendiments satisfets a:

- a) Representants garantits de Tabacalera, Sociedad Anónima.
- b) Recaptadors municipals.
- c) Agents d'assegurances i corredors d'assegurances que utilitzin els serveis de subagents o col·laboradors mercantils.
- d) Delegats comercials de l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat.

Aquests percentatges s'han de dividir per dos quan els rendiments tinguin dret a la deducció en la quota prevista a l'article 69.4 de la Llei de l'impost.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, es consideren compresos entre els rendiments d'activitats professionals:

- a) En general, els derivats de l'exercici de les activitats incloses en les seccions segona i tercera de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre.
- b) En particular, tenen la consideració de rendiments professionals els obtinguts per:

1r Els autors o traductors d'obres, provinents de la propietat intel·lectual o industrial. Quan els autors o traductors editin directament les seves obres, els seus rendiments s'han d'incloure entre els corresponents a les activitats empresarials.

2n Els comissionistes. S'entén que són comissionistes els que es limiten a acostar o a aproximar les parts interessades per a la subscripció d'un contracte.

En canvi, s'entén que no es limiten a realitzar operacions pròpies de comissionistes quan, a més de la funció descrita en el paràgraf anterior, assumeixin el risc de les operacions mercantils, cas en què el rendiment s'ha d'incloure entre els corresponents a les activitats empresarials.

3r Els professors, sigui quina sigui la naturalesa dels ensenyaments, que exerceixin l'activitat, o bé en el seu domicili, cases particulars o en acadèmia o establiment obert. L'ensenyament en acadèmies o establiments propis té la consideració d'activitat empresarial.

3. No es consideren rendiments d'activitats professionals les quantitats que perceben les persones que, a sou d'una empresa, per les funcions que hi realitzen estan obligades a inscriure's en els seus respectius col·legis pro-

fessionals ni, en general, les derivades d'una relació de caràcter laboral o dependent. Aquestes quantitats s'han d'incloure entre els rendiments del treball.

4. Quan els rendiments siguin contraprestació d'una activitat agrícola o ramadera, s'apliquen els percentatges de retenció següents:

- 1r Activitats ramaderes d'engreix de porcí i avicultura: 1 per cent.
- 2n Altres casos: 2 per cent.

Aquests percentatges s'apliquen sobre els ingressos íntegres satisfets, amb excepció de les subvencions corrents i de capital i de les indemnitzacions.

A aquests efectes s'entenen com a activitats agrícoles o ramaderes aquelles mitjançant les quals s'obtinguin directament de les explotacions productes naturals, vegetals o animals i no se sotmetin a processos de transformació, elaboració o manufactura.

Es considera procés de transformació, elaboració o manufactura qualsevol activitat per a l'exercici de la qual sigui preceptiva l'alta en un epígraf corresponent a activitats industrials en les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques.

S'entenen incloses entre les activitats agrícoles i ramaderes:

- a) La ramaderia independent.
- b) La prestació, per pagesos o ramaders, de treballs o serveis accessoris de naturalesa agrícola o ramadera, amb els mitjans que ordinàriament són utilitzats en les seves explotacions.
- c) Els serveis de cria, guarda i engreix de bestiar.

5. Quan els rendiments siguin contraprestació d'una activitat forestal, s'aplica el tipus de retenció del 2 per cent sobre els ingressos íntegres satisfets, amb excepció de les subvencions corrents i de capital i de les indemnitzacions.

SECCIÓ 4a GUANYES PATRIMONIALS

Article 94. *Import de les retencions sobre guanys patrimonials derivats de les transmissions o els reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La retenció a practicar sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és el resultat d'aplicar a la base de retenció el percentatge del 15 per cent.

Article 95. *Base de retenció sobre els guanys patrimonials derivats de transmissions o reemborsaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva.*

La base de retenció sobre els guanys patrimonials derivats de transmissions o reemborsaments d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva és la quantia a integrar en la base imposable calculada d'acord amb la normativa reguladora de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 96. *Naixement de l'obligació de retenir.*

L'obligació de retenir neix en el moment en què es formalitzi la transmissió o el reemborsament de les accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, siguin quines siguin les condicions de cobrament pactades.

Article 97. Import de les retencions sobre premis.

La retenció a practicar sobre els premis en metàl·lic és del 15 per cent del seu import.

SECCIÓ 5a ALTRES RENDES**Article 98. Import de les retencions sobre arrendaments i subarrendaments d'immobles.**

La retenció a practicar sobre els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans, sigui quina sigui la seva qualificació, és el resultat d'aplicar el percentatge del 15 per cent sobre tots els conceptes que se satisfacin a l'arrendador, exclòs l'impost sobre el valor afegit.

Aquest percentatge s'ha de dividir per dos quan l'immoble urbà estigui situat a Ceuta o Melilla, en els termes que preveu l'article 69.4 de la Llei de l'impost.

Article 99. Import de les retencions sobre drets d'imatge i altres rendes.

1. La retenció a practicar sobre els rendiments procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge, sigui quina sigui la seva qualificació, és el resultat d'aplicar el tipus de retenció del 20 per cent sobre els ingressos íntegres satisfets.

2. La retenció a practicar sobre els rendiments dels restants conceptes que preveu l'article 73.2.b) d'aquest Reglament, sigui quina sigui la seva qualificació, és el resultat d'aplicar el tipus de retenció del 15 per cent sobre els ingressos íntegres satisfets.

CAPÍTOL III**Ingressos a compte****Article 100. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie del treball.**

1. La quantia de l'ingrés a compte que correspongui realitzar per les retribucions satisfetes en espècie es calcula aplicant al seu valor, determinat d'acord amb les regles de l'article 47.1 de la Llei de l'impost, i mitjançant l'aplicació, si s'escau, del procediment que preveu la disposició addicional segona d'aquest Reglament, el tipus que correspongui dels que preveu l'article 78 d'aquest Reglament.

2. No hi ha obligació de fer ingressos a compte respecte a les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions i de mutualitats de previsió social que redueixin la base imposable.

Article 101. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie del capital mobiliari.

La quantia de l'ingrés a compte que correspongui realitzar per les retribucions satisfetes en espècie es calcula aplicant el percentatge previst a la secció 2a del capítol II anterior al resultat d'incrementar en un 20 per cent el valor d'adquisició o cost per al pagador.

Article 102. Ingressos a compte sobre retribucions en espècie d'activitats econòmiques.

La quantia de l'ingrés a compte que correspongui realitzar per les retribucions satisfetes en espècie es calcula aplicant al seu valor de mercat el percentatge que resulti del que disposa la secció 3a del capítol II anterior.

Article 103. Ingressos a compte sobre premis.

La quantia de l'ingrés a compte que correspongui realitzar pels premis satisfets en espècie, que constitueixin guanys patrimonials, es calcula aplicant el percentatge previst a l'article 97 del present Reglament al resultat d'incrementar en un 20 per cent el valor d'adquisició o cost per al pagador.

Article 104. Ingressos a compte sobre altres rendes.

La quantia de l'ingrés a compte sobre les rendes en espècie a què es refereixen els articles 98 i 99 del present Reglament es calcula aplicant al seu valor de mercat el percentatge previst en aquests.

Article 105. Ingressos a compte sobre drets d'imatge.

El percentatge per calcular l'ingrés a compte que s'ha de practicar en el cas que preveu l'apartat 8 de l'article 93 de la Llei de l'impost, és del 15 per cent.

CAPÍTOL IV**Obligacions del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte****Article 106. Obligacions formals del retenidor i de l'obligat a ingressar a compte.**

1. El subjecte obligat a retenir i practicar ingressos a compte ha de presentar, en els primers vint dies naturals dels mesos d'abril, juliol, octubre i gener, la declaració de les quantitats retingudes i dels ingressos a compte que corresponguin pel trimestre natural immediatament anterior, i ingressar-ne l'import al Tresor Públic.

No obstant això, la declaració i l'ingrés a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de fer en els vint primers dies naturals de cada mes, en relació amb les quantitats retingudes i els ingressos a compte que corresponguin pel mes immediatament anterior, quan es tracti de retenidors o obligats en què concorrin les circumstàncies a què es refereixen els números 1r i 1r bis de l'apartat 3 de l'article 71 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre. Com a excepció, la declaració i l'ingrés corresponents al mes de juliol s'efectuen durant el mes d'agost i els vint primers dies naturals del mes de setembre immediatament posterior.

El que disposa el paràgraf anterior també és aplicable quan es tracti de retenidors o obligats a ingressar a compte que tinguin la consideració d'administracions públiques, inclosa la Seguretat Social, l'últim pressupost anual aprovat dels quals abans de l'inici de l'exercici superi la quantitat de 6 milions d'euros, en relació amb les quantitats retingudes i els ingressos a compte corresponents a les rendes a què es refereixen els paràgrafs a) i c) de l'apartat 1 i el paràgraf c) de l'apartat 2 de l'article 73 del present Reglament.

No obstant això, la retenció i l'ingrés corresponents, quan l'entitat pagadora del rendiment sigui l'Administració de l'Estat i el procediment establert per al seu pagament ho permeti, s'han de fer de manera directa.

El retenidor o obligat a ingressar a compte ha de presentar declaració negativa quan, malgrat haver satisfet rendes sotmeses a retenció o ingrés a compte, no hagi estat procedent, per raó de la seva quantia, la pràctica de retenció o cap ingrés a cap compte. No s'ha de presentar la declaració negativa quan no s'hagin satisfet, en el període de declaració, rendes sotmeses a retenció i ingrés a compte.

2. El retenidor o obligat a ingressar a compte ha de presentar, en el mateix termini de l'última declaració de cada any, un resum anual de les retencions i els ingressos a compte efectuats. No obstant això, en cas que el resum es presenti en suport directament llegible per ordinador o hagi estat generat mitjançant la utilització, exclusivament, dels corresponents mòduls d'impressió desenvolupats, a aquests efectes, per l'Administració tributària, el termini de presentació és el comprès entre l'1 de gener i el 31 de gener de l'any següent al d'aquell al qual correspon el resum anual.

En aquest resum, a més de les dades d'identificació, es pot exigir que hi consti una relació nominativa dels perceptors amb les dades següents:

- a) Nom i cognoms.
- b) Número d'identificació fiscal.
- c) Renda obtinguda, amb indicació de la identificació, descripció i naturalesa dels conceptes, així com de l'exercici en què la renda s'ha meritat, incloent-hi les rendes no sotmeses a retenció o ingrés a compte per raó de la seva quantia, així com les dietes exceptuades de gravamen i les rendes exemptes.
- d) Reduccions aplicades d'acord amb el que preveuen els articles 17, apartats 2 i 3, 24.2 i 94 de la Llei de l'impost.
- e) Despeses deduïbles a què es refereixen els articles 18.2 i 24.1.a) de la Llei de l'impost, a excepció de les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals i les de defensa jurídica, sempre que hagin estat deduïdes pel pagador dels rendiments satisfets.
- f) Circumstàncies personals i familiars i import de les reduccions que hagin estat tingudes en compte pel pagador per a l'aplicació del percentatge de retenció corresponent.
- g) Import de les pensions compensatòries entre cònjuges i anualitats per aliments que s'hagin tingut en compte per a la pràctica de les retencions.
- h) Retenció practicada o ingrés a compte efectuat.
- i) Quantitats reintegrades al pagador procedents de rendes meritades en exercicis anteriors.

A les mateixes obligacions establertes en els paràgrafs anteriors estan subjectes les entitats domiciliades residents o representants a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o que siguin dipositàries o gestionin el cobrament de les rendes de valors.

3. El retenidor o obligat a ingressar a compte ha d'expedir a favor del contribuïent la certificació acreditativa de les retencions practicades o dels ingressos a compte efectuats, així com de les altres dades referents al contribuïent que s'han d'incloure en el resum anual a què es refereix l'apartat anterior.

La certificació s'ha de posar a disposició del contribuïent abans de l'obertura del termini de comunicació o de declaració per aquest impost.

A les mateixes obligacions establertes en els paràgrafs anteriors estan subjectes les entitats domiciliades, residents o representades a Espanya, que paguin per compte d'altri rendes subjectes a retenció o que siguin dipositàries o gestionin el cobrament de rendes de valors.

4. Els pagadors han de comunicar als contribuïents la retenció o l'ingrés a compte practicat en el moment que satisfacin les rendes indicant-hi el percentatge aplicat, llevat de rendiments d'activitats econòmiques.

5. Les declaracions a què es refereix aquest article s'han de realitzar en els models que per a cada classe de rendes estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, el qual, així mateix, pot determinar les dades que s'han d'incloure en les declaracions, de les previstes a l'apartat 2 anterior; el retenidor o obligat a ingressar a compte està obligat a emplenar la totalitat de les dades així determinades i contingudes en les declaracions que l'afectin.

La declaració i l'ingrés s'han de fer en la forma i el lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda, que pot establir els casos i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics i ampliar el termini corresponent a les declaracions que es puguin presentar per aquesta via, atenent raons de caràcter tècnic, així com modificar la quantia del pressupost anual i la naturalesa de les rendes a què es refereix el paràgraf tercer de l'apartat 1 d'aquest article.

6. La declaració i l'ingrés del pagament a compte a què es refereix l'apartat 3r de l'article 74.2.d) d'aquest Reglament s'ha de fer en la forma, el lloc i el termini que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

CAPÍTOL V

Pagaments fraccionats

Article 107. *Obligats al pagament fraccionat.*

1. Els contribuïents que exerceixin activitats econòmiques estan obligats a autoliquidar i ingressar en el Tresor, en concepte de pagament a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la quantitat que resulti del que estableixen els articles següents, sense perjudici de les excepcions previstes en els apartats següents.

2. Els contribuïents que exerceixin activitats professionals no estan obligats a fer el pagament fraccionat en relació amb les mateixes activitats si, l'any natural anterior, almenys el 70 per cent dels ingressos de l'activitat van ser objecte de retenció o ingrés a compte.

3. Els contribuïents que exerceixin activitats agrícoles o ramaderes no estan obligats a fer el pagament fraccionat en relació amb les activitats si, l'any natural anterior, almenys el 70 per cent dels ingressos procedents de l'explotació, amb excepció de les subvencions corrents i de capital i de les indemnitzacions, van ser objecte de retenció o ingrés a compte.

4. Els contribuïents que exerceixin activitats forestals no estan obligats a fer el pagament fraccionat en relació amb les mateixes activitats si, l'any natural anterior, almenys el 70 per cent dels ingressos procedents de l'activitat, amb excepció de les subvencions corrents i de capital i de les indemnitzacions, van ser objecte de retenció o ingrés a compte.

5. Als efectes del que disposen els apartats 2, 3 i 4 anteriors, en cas d'inici de l'activitat s'ha de tenir en compte el percentatge d'ingressos que hagin estat objecte de retenció o ingrés a compte durant el període a què es refereix el pagament fraccionat.

Article 108. *Import del fraccionament.*

1. Els contribuïents a què es refereix l'article anterior han d'ingressar, en cada termini, les quantitats següents:

a) Per a les activitats que estiguin en el mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats, el 20 per cent del rendiment net corresponent al període de temps transcorregut des del primer dia de l'any fins a l'últim dia del trimestre a què es refereix el pagament fraccionat.

De la quantitat resultant per aplicació del que disposa aquesta lletra es dedueixen els pagaments fraccionats ingressats pels trimestres anteriors del mateix any.

b) Per les activitats que estiguin en el mètode d'estimació objectiva, el 4 per cent dels rendiments nets resultants de l'aplicació d'aquest mètode en funció de les dades base del primer dia de l'any a què es refereix el pagament fraccionat o, en cas d'inici d'activitats, del dia en què aquestes hagin començat.

No obstant això, en el cas d'activitats que tinguin només una persona assalariada el percentatge anterior és el 3 per cent, i en el cas que no disposi de personal assalariat el percentatge és el 2 per cent.

Quan alguna de les dades base no es pugui determinar el primer dia de l'any, es pren, a efectes del pagament fraccionat, el corresponent a l'any immediatament anterior. En el cas que no es pugui determinar cap dada base, el pagament fraccionat consisteix en el 2 per cent del volum de vendes o ingressos del trimestre.

c) Tractant-se d'activitats agrícoles, ramaderes, forestals o pesqueres, sigui quin sigui el mètode de determinació del rendiment net, el 2 per cent del volum d'ingressos del trimestre, excloses les subvencions de capital i les indemnitzacions.

2. Els percentatges assenyalats a l'apartat anterior s'han de dividir per dos per a les activitats econòmiques que tinguin dret a la deducció en la quota prevista a l'article 69.4 de la Llei de l'impost.

3. De la quantitat resultant per aplicació del que disposen els apartats anteriors, es dedueixen, si s'escau:

a) Les retencions practicades i els ingressos a compte efectuats corresponents al període de temps transcorregut des del primer dia de l'any fins a l'últim dia del trimestre a què es refereix el pagament fraccionat, quan es tracti de:

1r Activitats professionals que determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seves modalitats.

2n Arrendament d'immobles urbans que constitueixi activitat econòmica.

3r Cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seva utilització que constitueixi activitat econòmica, i altres rendes previstes a l'article 73.2.b) d'aquest Reglament.

b) Les retencions practicades i els ingressos a compte efectuats d'acord amb el que disposen els articles 93 i 102 d'aquest Reglament corresponents al trimestre, quan es tracti de:

1r Activitats professionals que determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva.

2n Activitats agrícoles o ramaderes.

3r Activitats forestals.

4. Els contribuents poden aplicar a cadascun dels pagaments fraccionats percentatges superiors als indicats.

Article 109. *Declaració i ingrès.*

1. Els empresaris i professionals estan obligats a declarar i ingressar trimestralment al Tresor Públic les quantitats determinades d'acord amb el que disposa l'article anterior en els terminis següents:

a) Els tres primers trimestres, entre el dia 1 i el 20 dels mesos d'abril, juliol i octubre.

b) El quart trimestre, entre el dia 1 i el 30 del mes de gener.

Quan de l'aplicació del que disposa l'article anterior no en resultin quantitats a ingressar, els contribuents han de presentar una declaració negativa.

2. El ministre d'Economia i Hisenda pot prorrogar els terminis a què fa referència aquest article, així com establir supòsits d'ingrés semestral amb les adaptacions que siguin precedents dels percentatges determinats a l'article anterior.

3. Els contribuents han de presentar les declaracions davant l'òrgan competent de l'Administració tributària i ingressar-ne l'import al Tresor Públic.

La declaració s'ha d'ajustar a les condicions i els requisits i l'ingrés s'ha d'efectuar en la forma i el lloc que determini el ministre d'Economia i Hisenda.

Article 110. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

El pagament fraccionat corresponent als rendiments d'activitats econòmiques obtinguts per entitats en règim d'atribució de rendes s'efectua per cadascun dels socis, comuns o partícips, proporcionalment a la seva participació en el benefici de l'entitat.

Disposició adicional primera. *Exempció de les indemnitzacions per danys personals.*

Als efectes del que disposa l'article 7.d) de la Llei de l'impost, les indemnitzacions pagades d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 1 de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, i concordants del seu Reglament, tenen la consideració d'indemnitzacions en la quantia legalment reconeguda, als efectes de la seva qualificació com a rendes exemptes, mentre siguin abonades per una entitat asseguradora com a conseqüència de la responsabilitat civil del seu assegurat.

Disposició adicional segona. *Acords previs de valoració de les retribucions en espècie del treball personal als efectes de la determinació del corresponent ingrès a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Les persones o entitats obligades a efectuar ingressos a compte com a conseqüència dels rendiments del treball en espècie que satisfacin poden sol·licitar a l'Administració tributària la valoració de les esmentades rendes, d'acord amb les regles de l'impost, únicament a l'efecte de determinar l'ingrés a compte corresponent.

2. La sol·licitud s'ha de presentar per escrit abans de fer el lliurament de béns o la prestació de serveis a què es refereix i s'hi ha d'adjuntar una proposta de valoració formulada pel sol·licitant.

L'escrit ha de contenir, com a mínim, el següent:

a) Identificació de la persona o entitat sol·licitant.

b) Identificació i descripció dels lliuraments de béns i prestacions de serveis respecte dels quals se sol·licita la valoració.

c) Valoració proposada, amb referència a la regla de valoració aplicada i a les circumstàncies econòmiques que hagin estat preses en consideració.

3. L'Administració tributària ha d'examinar la documentació referida en el punt anterior, i pot requerir als sol·licitants totes les dades, informes, antecedents i justificants que tinguin relació amb la proposta.

Així mateix, els sol·licitants poden presentar, en qualsevol moment del procediment anterior al tràmit d'audiència, les al·legacions i aportar els documents i els justificants que considerin oportuns.

Els sol·licitants poden proposar la pràctica de les proves que entenguin pertinents per qualsevol dels mitjans admesos en dret. Així mateix, l'Administració tributària pot practicar les proves que consideri necessàries.

Tant l'Administració tributària com els sol·licitants poden sol·licitar l'emissió d'informes pericials que tractin sobre el contingut de la proposta de valoració.

Una vegada instruït el procediment i abans de la redacció de la proposta de resolució, l'Administració tributària l'ha de posar de manifest als sol·licitants, juntament amb el contingut i les conclusions de les proves efectuades i els informes sol·licitats, els quals poden formular les

al·legacions i presentar els documents i els justificants que considerin pertinents en el termini de quinze dies.

El procediment ha de finalitzar en el termini màxim de sis mesos, a comptar de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent o des de la data d'esmena d'aquesta a requeriment de l'Administració tributària. La falta de resolució de l'Administració tributària en el termini indicat implica l'acceptació dels valors proposats pel sol·licitant.

4. La resolució que posi fi al procediment pot:

a) Aprovar la proposta formulada inicialment pels sol·licitants.

b) Aprovar una altra proposta alternativa formulada pels sol·licitants en el curs del procediment.

c) Desestimar la proposta formulada pels sol·licitants.

La resolució ha de ser motivada i, en cas que s'aprovi, ha de contenir com a mínim les especificacions següents:

a) Lloc i data de formalització.

b) Identificació dels sol·licitants.

c) Descripció de les operacions.

d) Descripció del mètode de valoració, amb indicació dels seus elements essencials i del valor o valors que en deriven, així com de les circumstàncies econòmiques que s'hagin d'entendre bàsiques a fi de la seva aplicació, i s'han de destacar les hipòtesis fonamentals.

e) Període a què es refereix la proposta. El termini màxim de vigència és de tres anys.

f) Raons o motius pels quals l'Administració tributària aprova la proposta.

g) Indicació del caràcter vinculant de la valoració.

5. La resolució que es dicti no és susceptible de recurs, sense perjudici dels recursos i les reclamacions que es puguin interposar contra els actes de liquidació que s'efectuïn com a conseqüència de l'aplicació dels valors establerts en la resolució.

6. L'Administració tributària i els sol·licitants han d'aplicar la valoració de les rendes en espècie del treball aprovades en la resolució durant el seu termini de vigència, sempre que no es modifiqui la legislació o variïn significativament les circumstàncies econòmiques que van fonamentar la valoració.

7. L'òrgan competent per informar, instruir i resoldre el procediment és el Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració tributària.

Disposició addicional tercera. Informació als prenedors dels plans de previsió assegurats.

Sense perjudici de les obligacions d'informació que estableix la normativa d'assegurances privades, mitjançant resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'han d'establir les obligacions d'informació que les entitats asseguradores que comercialitzen plans de previsió assegurats han de posar en coneixement dels prenedors, anteriorment a la seva contractació, sobre tipus d'interès garantit, terminis de cada garantia i despeses previstes.

Disposició transitòria primera. Transmissions d'elements patrimonials afectes realitzades abans de l'1 de gener de 1998.

1. Per a l'aplicació del que disposa l'article 21.3 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció vigent fins a l'1 de gener de 2002, en la transmissió, abans de l'1 de gener de 1998, d'elements patrimonials afectes a l'exercici d'activitats econòmiques exercides per contribuents que determinin el seu ren-

diment net mitjançant el mètode d'estimació objectiva, es pren com a període d'amortització el període màxim d'amortització segons les taules oficialment aprovades vigents en el moment de la reinversió.

2. El termini de permanència dels elements patrimonials afectes a activitats econòmiques exercides per contribuents que en determinin el seu rendiment net mitjançant el mètode d'estimació objectiva, a què es refereix l'article 21.4 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció vigent fins a l'1 de gener de 2002, és, quan la reinversió s'hagi efectuat abans de l'1 de gener de 1998, de set anys, excepte que la seva vida útil, calculada segons el període màxim d'amortització segons taules oficialment aprovades en el moment de la reinversió, sigui inferior.

3. Els contribuents que determinin el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva que s'hagin acollit a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció vigent fins a l'1 de gener de 1999, han de mantenir afectes a l'exercici de la seva activitat econòmica els elements patrimonials objecte de la reinversió d'acord amb les regles següents:

1a Quan la transmissió i la reinversió hagin tingut lloc abans de l'1 de gener de 1998, el termini de permanència de l'element patrimonial es determina segons el període màxim d'amortització segons taules oficialment aprovades vigents en el moment de la reinversió. També s'entén complert el requisit de permanència quan l'element patrimonial s'hagi mantingut durant els set anys següents al tancament del període impositiu en què va vèncer el termini dels tres anys posteriors a la data de lliurament o posada a disposició de l'element patrimonial la transmissió del qual va originar la renda exempta.

2a Quan la reinversió hagi tingut lloc després de l'1 de gener de 1998, el període màxim d'amortització a què es refereix la regla anterior es determina d'acord amb la taula d'amortització que preveu l'article 35.2 d'aquest Reglament.

Disposició transitòria segona. Reinversió de beneficis extraordinaris.

Els contribuents que, en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2002, hagin transmès elements patrimonials afectes a les activitats econòmiques exercides per ells i hagin optat per aplicar el que preveu l'article 21 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, en la redacció vigent fins a l'1 de gener de 2002, han d'integrar l'import total del guany patrimonial d'acord amb el que disposen els articles 36.2 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i 40 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 214/1999, de 5 de febrer, segons les redaccions vigents fins a l'1 de gener de 2003.

Disposició transitòria tercera. Regularització de deduccions per incompliment de requisits.

Quan, per incompliment d'algun dels requisits establerts, es perdi el dret, en tot o en part, a les deduccions aplicades en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2002, les quantitats deduïdes indegudament s'han de sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica o complementària, de l'exercici en què es produeixi l'incompliment, en el mateix percentatge que, al seu moment, es va aplicar.

Disposició transitòria quarta. *Dividends procedents de societats transparents.*

No hi ha l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques respecte als dividends o les participacions en beneficis que procedeixin de períodes impositius durant els quals l'entitat que els distribueix estigui en règim de transparència fiscal, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria primera de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i5 sobre la renda de no residents.

Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de retencions sobre els rendiments del capital mobiliari i sobre guanys patrimonials.*

1. L'obligació de retenir en les transmissions, amortitzacions o reemborsaments d'actius financers amb rendiment explícit és aplicable a les operacions formalitzades des de l'1 de gener de 1999.

En les transmissions d'actius financers amb rendiment explícit emesos anteriorment a l'1 de gener de 1999, en cas que no s'acrediti el preu d'adquisició, la retenció es practica sobre la diferència entre el valor d'emissió de l'actiu i el preu de transmissió.

No se sotmeten a retenció els rendiments derivats de la transmissió, bescanvi o amortització de valors de deute públic emesos anteriorment a l'1 de gener de 1999 que, anteriorment a aquesta data, no estiguin subjectes a retenció.

2. Quan es percebin, a partir de l'1 de gener de 1999, rendiments explícits per als quals, pel fet de ser la freqüència de les liquidacions superior a dotze mesos, s'hagin efectuat ingressos a compte, la retenció definitiva es practica al tipus vigent en el moment de l'exigibilitat i es regularitza atenent els ingressos a compte realitzats.

Disposició final única. *Autorització al ministre d'Economia i Hisenda.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per a l'aplicació d'aquest Reglament.

14532 REIAL DECRET 1776/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents. («BOE» 188, de 5-8-2004.)

La disposició adicional quarta de la Llei 46/2002, de 18 de desembre, de reforma parcial de l'impost sobre la renda de les persones físiques, i per la qual es modifiquen les lleis dels impostos sobre societats i sobre la renda de no residents, en la redacció que en fa la disposició final divuitena de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va habilitar el Govern per elaborar el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març.

En relació amb aquest text refós, el Consell d'Estat, en sengles dictàmens de 16 d'octubre de 2003 i 26 de febrer de 2004, va observar que s'havia de procedir a refondre en un únic cos normatiu totes les disposicions reglamentàries vigents, aprofitant l'ocasió per dur a terme

únicament els ajustaments relatius a remissions i nova numeració d'articles.

Atenent l'observació de l'alt òrgan consultiu s'elabora aquest Reial decret, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, amb la finalitat de contribuir a la necessària claredat de les normes tributàries i a la seguretat jurídica de l'Administració tributària i, especialment, dels contribuents.

II

El Reial decret 326/1999, de 26 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de no residents, que ara es deroga, contenia les disposicions reglamentàries que desplegaven el règim de tributació dels contribuents no residents establert per la Llei 41/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de no residents i normes tributàries.

La promulgació de la Llei 41/1998 va suposar la regulació independent de la imposició directa dels contribuents no residents en el territori espanyol, que anteriorment contenia la normativa dels impostos sobre societats i sobre la renda de les persones físiques, coneguda com a «obligació real de contribuir».

Aquesta integració en la nova Llei de la normativa aplicable als contribuents no residents també va exigir aprovar una norma reglamentària independent i pròpia sota la rúbrica del Reglament de l'impost sobre la renda de no residents.

El Reial decret 326/1999, des de la seva entrada en vigor, va experimentar diverses modificacions, entre les quals es pot destacar les introduïdes per les normes següents:

El Reial decret 1968/1999, de 23 de desembre, que possibilitava el desenvolupament del procediment aplicable en determinats casos relatius a la retenció, o exoneració de l'obligació de practicar-la, en rendiments derivats de l'emissió de valors negociables.

El Reial decret 579/2001, d'1 de juny, introdueix modificacions del Reglament relatives a l'exclusió de l'obligació de retenir o ingressar a compte respecte als rendiments del capital mobiliari procedents de la devolució de la prima d'emissió d'accions o participacions i de la reducció de capital amb devolució d'aportacions.

Finalment, les modificacions incorporades pel Reial decret 116/2003, de 31 de gener, que desplega per reglament les millores introduïdes per la Llei 46/2002, norma aquesta que va originar la reforma més substancial en el text de la Llei 41/1998 des que va entrar en vigor. El Reial decret 116/2003 va modificar el que fa referència als elements afectes a l'establiment permanent, a les obligacions de retenció sobre les rendes de treball en cas de canvi de residència i a les entitats en atribució de rendes. D'altra banda, es va ampliar a quatre anys, sempre que hi hagi reciprocitat, el termini de devolució de quantitats ingressades en excés sobre les resultants de l'aplicació d'un conveni per evitar la doble imposició.

III

En el Reial decret que ara s'aprova es fa una nova numeració dels articles i de determinats capítols del Reglament de l'impost, per adaptar-la a l'ordre seguit en el text refós de la Llei de l'impost, i s'introdueixen modificacions tècniques de referències efectuades en el text anterior a causa de la recent aprovació d'algunes normes, com és la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, o el Reial decret 1496/2003, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació.